

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ

Σιδηρόδρομος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΗΣΑΠ

Η σύνταξη δεν είναι
παροχή ελεησύννης
αλλά δίκαιη αναγνώ-
ριση σκληρής δουλειάς
μιας ολόκληρης ζωής

Έδρα ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185-31 • Γραφεία: Πλατεία Λουδοβίκου 1 Μέγαρο ΗΣΑΠ Πειραιά 1ος όροφος • Τηλέφωνα: 210-5228.664, 210-5233.865, 210-4190.755, FAX: 210-5243.451 • Έτος Ιδρύσεως 1995 • Αριθ. Φύλλου 121 • Ιούνιος - Ιούλιος 2015, • e-mail: info@ssisap.gr

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Είναι ώρα για αποφάσεις και όχι για λόγια

Η πατρίδα μας για μία ακόμη φορά βρίσκεται στο χείλος της αβύσσου. Οι διαπραγματευτικές τακτικές των αυτοσχέδιων μάγων δεν πρόκειται να δώσουν λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματα. Οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας έχουν χάσει τον έλεγχο και δεν αντιλαμβάνονται την κρίσιμότητα της όλης κατάστασης. Όλοι τραβούν το σχοινί. Αν κοπεί όμως τον λογαριασμό θα τον πληρώσει ο Ελληνικός λαός και ειδικά οι ευάλωτες ομάδες, δηλαδή οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι αυτοί που πλήρωσαν ακριβά μέχρι σήμερα την οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση καθώς τα κρατικοδίατα παράσιτα και όλοι οι αεριτζήδες που παριστάνουν τους επιχειρηματίες, καθώς και οι βολεμένοι στα κρατικά γρανάζια βρίσκουν τον τρόπο να ξεφεύγουν. Όλοι οι υπόλοιποι υποφέρουν. Είναι τώρα η ώρα για λύσεις. Πρέπει επιτέλους οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να αναζητήσουν τις λύσεις που χρειάζεται η χώρα για να σταθεί όρθια. Χρειάζεται να βρεθεί μία έντιμη συμφωνία με τους εταίρους και τους δανειστές μας. Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε και οι εταίροι πρέπει να κάνουν πίσω στις παράλογες απαιτήσεις τους, αλλά και εμείς να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Ο τόπος χρειάζεται την εθνική συνεννόηση και μία κυβέρνηση αντίξια των περιστάσεων. Η καμπάνα κύριοι της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης χτυπάει για όλους εσάς που ο Ελληνικός λαός έχει εμπιστευθεί τις τύχες του. Όμως πρωτίστως χτυπάει για εμάς τους Έλληνες που είμαστε αποδέκτες της μακροχρόνιας κρίσης. Αν δεν την ακούσετε εσείς καθώς και δεν την ακούσουμε κι εμείς όλοι οι Έλληνες πολίτες αυτής της χώρας θα έχετε μεγάλη ευθύνη καθώς θα έχετε διαπράξει μέγα τραγικό λάθος και θα είστε υπόλογοι στην ιστορία για όσα τραγικά για τον Ελληνικό λαό θα ακολουθήσουν.

ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ

Θα γίνει στις 4 Οκτωβρίου 2015 η ετήσια γιορτή του Σωματείου μας

Την Κυριακή 4 Οκτωβρίου 2015 θα πραγματοποιηθεί η καθιερωμένη εδώ και πολλά χρόνια ετήσια γιορτή του Σωματείου μας με την ημερήσια εκδρομή στην Ιερά Μονή του Προφήτη Ηλία που βρίσκεται κοντά στο χωριό Χρυσό της Ιτέας, όπου όπως γίνεται κάθε χρόνο θα τελεστεί αρτοκλασία υπέρ υγείας όλων των μελών του Σωματείου μας και των οικογενειών αυτών. Όμως

δεν ξεχνάμε ποτέ και όλους αυτούς τους συναδέλφους που δεν βρίσκονται πλέον μαζί μας και τους οποίους δεν πάψαμε να τους θυμόμαστε και όπως πάντα και στο πρόγραμμα η επιμνημόσυνη δέηση για τις ψυχές όλων αυτών των αγαπημένων μας προσώπων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΟΝΕΙΡΟ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΠΑΕΙ...

Ήταν λάθος μας που πιστέψαμε ότι μπορούμε να ονειρευτούμε ότι δικαιούμαστε καλύτερες μέρες γιατί ήρθε η πραγματικότητα το πρωινό της 13^{ης} Ιουλίου 2015 που μας προσγείωσε.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι δεν θα μειωθούν άλλο οι συντάξεις και όμως μειώθηκαν με εισφορές για την ανύπαρκτη παρεχόμενη υγεία.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης και όμως θα αυξηθούν δραματικά.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι θα καταργηθεί η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης και όμως θα εισπραχθεί και μάλιστα ενισχυμένη.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι θα καταργηθεί ο

ΕΝΦΙΑ και όμως θα διατηρηθεί και το 2015 καθώς και το 2016.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι θα καταργηθεί για τις επικουρικές συντάξεις το μέτρο του μηδενικού ελλείμματος όμως θα εφαρμοστεί και στις κύριες συντάξεις.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι δεν θα καταργηθεί το ΕΚΑΣ όμως θα καταργηθεί.

Μας υποσχέθηκαν και τους πιστέψαμε ότι δεν θα αυξηθεί ο Φ.Π.Α. και όμως θα αυξηθεί και ειδικά στα είδη πρώτης ανάγκης που είναι τα συσκευασμένα τρόφιμα.

Επειδή όμως δεν μπορούν να μας στερήσουν τον αέρα που αναπνέουμε εμείς θα ζήσουμε και δεν θα πάψουμε να ονειρευόμαστε ότι θα έλθουν καλύτερες μέρες για όλους μας.

ΠΩΣ ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Τα γραφεία του Σωματείου μας θα παραμείνουν κλειστά
από 20 Ιουλίου μέχρι 30 Αυγούστου.

Θα είμαστε πάλι κοντά σας από την Δευτέρα 31 Αυγούστου.

Θα πρέπει να γνωρίζετε όμως ότι στις διακοπές είμαστε μαζί και δίπλα σας γι' αυτό όταν αντιμετωπίζετε κάποιο πρόβλημα να μη διστάζετε να επικοινωνήσετε μαζί μας, θα είναι χαρά μας να σας ακούσουμε και να σας εξυπηρετήσουμε.

Σας ευχόμαστε καλό υπόλοιπο του καλοκαιριού και σας περιμένουμε ανανεωμένους και υγιείς γιατί θα έχουμε το χειμώνα να αντιμετωπίσουμε πολλά και δύσκολα προβλήματα, δεν επιτρέπεται να είναι κανείς στο περιθώριο. Πρέπει όλοι να είμαστε στην πρώτη γραμμή.

Η Διοίκηση

Διαβάστε στις σελίδες 4 και 5 τι μας είπε ο συνάδελφος Γιάννης Παπαδημητρίου στη συνέντευξη που έδωσε στον δημοσιογράφο Νίκο Θεοδωράκη

Παρουσίαση βιβλίου

Οι εκδόσεις «Όστρια», η συγγραφέας Μαίρη Βούλγαρη και τα Διοικητικά Συμβούλια του Μουσείου Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, του Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ και της Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ σε εκδήλωση που έγινε την Κυριακή 24 Μαΐου στον Πειραιά παρουσίασαν το βιβλίο «Πειθαρχημένη Διαβίωση» αφιερωμένο στον αγωνιστή συνάδελφο Γιάννη Παναγιωτόπουλο.

(Πλήρες και αναλυτικό ρεπορτάζ στις σελίδες 10-11-12-13)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Από την προηγούμενη Εφημερίδα μας μέχρι σήμερα 5 συνάδελφοι και συναδέλφισσες έφυγαν για πάντα από κοντά μας, υποκύπτοντας στην κοινή ανθρώπινη μοίρα:

- ΝΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ:**
Εκδότης Εισιτηρίων, ετών 85
- ΑΡΤΟΥΜΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ:**
Προϊσταμένη Αμαξοστοιχίας ετών 61
- ΜΠΙΖΙΜΗΣ ΠΕΤΡΟΣ:** Οδηγός
Πράσινων Λεωφορείων ετών 77
- ΜΟΤΣΟΒΟΛΕΑ ΚΑΚΙΑ:**
Χήρα Δημητρίου ετών 83
- ΤΣΑΛΑΠΑΤΑ ΧΡΥΣΑ:**
Χήρα Δημητρίου ετών 100
- Στους συγγενείς τους εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Η Διοίκηση

ΓΑΜΟΙ

Στους συναδέλφους που πάντρεψαν τα παιδιά τους θερμά συγχαρητήρια και στους νεόνυμφους τις καλύτερες ευχές μας, στο ξεκίνημα της νέας ζωής τους.

- Καλύβα Μαρία:** Θυγατέρα του συναδέλφου μας Άγγελου Καλύβα
- Γεράνη Αντωνία:** Θυγατέρα του συναδέλφου μας Στέλιου Γεράνη

Η Διοίκηση

Νέοι Συνταξιούχοι

Από την προηγούμενη έκδοση της Εφημερίδας μας μέχρι σήμερα 6 συνάδελφοι αποχώρησαν από την εργασία τους και συνταξιοδοτήθηκαν από το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ:

- **Μπίτας Γεώργιος:** Τμηματάρχης Α΄
- **Τσιώτας Δημήτριος:** Τεχνίτης Ακυρωτικών Μηχανημάτων
- **Καραθανάσης Αργύρης:** Μηχανικός Τ.Ε
- **Αντωνιάδης Χρυσόστομος:** Μηχανοτεχνίτης Α΄
- **Μάρκου Φώτης:** Σταθμάρχης Α΄
- **Μανωλάτος Γεράσιμος:** Ηλεκτρονικός

Καλωσορίζουμε τους νέους συναδέλφους στη μεγάλη οικογένεια των συνταξιούχων στους Η.Σ.Α.Π. και τους ευχόμαστε με υγεία να χαρούν τη σύνταξή τους.

Η Διοίκηση

Δωρεές για το Σωματείο

• Νομικός Νικόλαος	20 Ευρώ	• Διονυσοπούλου Έλλη	10 Ευρώ
• Τζίμας Κωνσταντίνος	20 Ευρώ	• Βαλιάνος Πέτρος	10 Ευρώ
• Σταυρόπουλος Ιωάννης	20 Ευρώ	• Φετάνη Άννα	20 Ευρώ
• Μάρκου Φώτης	50 Ευρώ	• Καραϊσκάκης Χαράλαμπος	20 Ευρώ
• Φωτόπουλος Γεώργιος	50 Ευρώ	• Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος	20 Ευρώ

Δωρεές για το Σωματείο και την Εφημερίδα

• Γκομόζιας Δημήτριος	40 Ευρώ	Δωρεές
για την Εφημερίδα	
• Γεωργιάδης Ιωάννης	40 Ευρώ		
• Αναγνωστόπουλος Νικόλαος	50 Ευρώ		
• Παπαϊωάννου Παναγιώτης	20 Ευρώ	• Παπαντωνοπούλου Δήμητρα	15 Ευρώ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΡΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Παρακαλούνται οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες που θα συμμετάσχουν στην εκδρομή του Σωματείου στο εξωτερικό (Γερμανία ή Γαλλία) τον Οκτώβριο, να περάσουν όσο το δυνατό το συντομότερο από τα γραφεία του Σωματείου

μας για να συμπληρώσουν την ειδική αίτηση για την έκδοση της κάρτας που θα τους παρέχει ιατρική περίθαλψη αν χρειαστεί εκτός Ελλάδας γιατί χωρίς την ειδική αυτή κάρτα δεν υπάρχει ασφάλιση.

Η Διοίκηση

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΡΑΠΑΤΣΑΚΟΣ

Από τις 16 Ιουλίου 2015 αναπαύεται στο Κοιμητήριο της Πετρούπολης ο καθηγητής Πανεπιστημίου Θράκης και πρώην Διευθύνων Σύμβουλος των ΗΣΑΠ Χαράλαμπος Αραπατσάκος μετά από έναν άνισο αγώνα που έδωσε για να μείνει στη ζωή, γιατί ήταν πολύ νέος για να πεθάνει, ήταν μόλις 47 χρόνων. Όμως η επάρατη νόσος δεν κάνει διακρίσεις σε αξιώματα και ηλικίες. Ο Χαράλαμπος Αραπατσάκος ήταν ένας αγωνιστής της ζωής, σπούδασε στο Πολυτεχνείο Μηχανολόγος - Μηχανικός και έφθασε να γίνει καθηγητής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Στους ΗΣΑΠ ήλθε Διευθύνων Σύμβουλος τον Μάρτιο του 2009 και παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι τον Ιούνιο του 2011. Η παρουσία του στο χώρο μας δεν πέρασε απαρατήρητη. Προσέφερε σύμφωνα με τις δυνάμεις τους και τα μέσα που διέθετε. Ευχόμαστε από καρδιάς στην οικογένειά του κουράγιο και δύναμη, κουράγιο και δύναμη για να ξεπεράσουν το σοκ της απουσίας του, μια απουσία αναπάντεχη καθώς έγινε στην ηλικία που θα μπορούσε να προσφέρει πολλά ακόμη για την οικογένειά του και για την κοινωνία. Όμως αυτή είναι η μοίρα μας ό,τι γεννιέται πεθαίνει, μόνο τα έργα μένουν και για αυτά μόνο πρέπει να θυμόμαστε αυτούς που φεύγουν από τη ζωή. Καλό σου ταξίδι Χαράλαμπε. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αττικής γη που σε σκέπασε.

ΠΕΝΘΗ

ΝΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Εκδότης Εισιτηρίων

Στην ηλικία των 85 ετών στις 30 Μαΐου 2015 ο συνάδελφος Βασίλης πήρε το μεγάλο δρόμο για τον κάτω κόσμο από το νοσοκομείο του Ρίο που νοσηλευόταν καθώς αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας. Ο Βασίλης υπηρέτησε τον Ηλεκτρικό Σιδηρόδρομο επί πολλά έτη από τη θέση του εκδότη εισιτηρίων, ήταν ένας καλός και ευσυνειδητος συνάδελφος, αγαπητός σε όλους και όταν συνταξιοδοτήθηκε τη δεκαετία του 1990 ασχολήθηκε με μεγάλη επιτυχία με τα κοινά στην ιδιαίτερη πατρίδα του όπου άφησε ένα καλό όνομα. Θα είναι στη θύμησή όλων μας. Ευχόμαστε να είναι ελαφρύ το χώμα της ιδιαίτερής του πατρίδας που τον σκέπασε.

ΑΡΤΟΥΜΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Βιάστηκε να αποχαιρετήσει τον μάταιο κόσμο που ζούμε η καλή συναδέλφισσα Αθανασία Αρτουμά, έτσι στις 7 Ιουνίου 2015 σε ηλικία μόλις 61 ετών πήρε τη μεγάλη απόφαση να πάρει τον μεγάλο δρόμο χωρίς επιστροφή. Η Αθανασία αν και βίωνε πολλά προσωπικά προβλήματα προσπαθούσε και σε μεγάλο βαθμό το είχε κατορθώσει, να ει-

Αντί Στεφάνου

Σύμφωνα με το άρθρο ΙΙ του Καταστατικού του Σωματείου μας, καταθέσαμε τα παρακάτω σε διάφορα Ιδρύματα αντί στεφάνου, στη μνήμη των συναδέλφων μας που έφυγαν για πάντα από κοντά μας:

- Στη μνήμη της Πελαγίας (Μπιλίας) Τασούλη και ύστερα από επιθυμία της ανιψιάς της Νίκης Καπίρη, το ποσό των 90 ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε στον σύλλογο «Το Χαμόγελο του Παιδιού».
- Στη μνήμη του Βασιλείου Νούλα και ύστερα από επιθυμία του υιού του Πασχάλη Νούλα, το ποσό των 90 ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε στον σύλλογο «Το Χαμόγελο του Παιδιού».
- Στη μνήμη της Κάκιας Μοτσοβολέα και ύστερα από επιθυμία της θυγατέρας της Χριστίνας Μοτσοβολέα, το ποσό των 90 ευρώ αντί στεφάνου, το διαθέσαμε στον σύλλογο «Το Χαμόγελο του Παιδιού».

Κάλεσμα
Πρόσκληση

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας καλεί όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που το 2011 μετατάγησαν ως πλεονάζων προσωπικό, καθώς έτσι αποφάσισαν οι αρμόδιοι, άσχετα αν αμέσως τα κενά που δημιουργήθηκαν καλύφθηκαν αμέσως, να επικοινωνήσουν μαζί μας καθώς εμείς δεν πάψαμε να τους θεωρούμε συναδέλφους μας. Τους καλούμε να επικοινωνήσουν για να ανταλλάξουμε σκέψεις και ιδέες, να τους ζητήσουμε τις διευθύνσεις των για να τους αποστέλλουμε την εφημερίδα μας και ό,τι άλλο έγγραφο σχετικά με τις ενέργειες τους Σωματείου μας καθώς και να μας στέλνουν εργασίες τους και κείμενά του που θέλουν να δημοσιευτούν στην εφημερίδα μας. Επειδή εμείς δεν γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό των ατόμων και στους χώρους που εργάζονται αυτοί οι συνάδελφοι, παρακαλούμε αυτούς τους συναδέλφους που είναι ήδη συνταξιούχοι και είχαν εργαστεί στα διάφορα μουσεία και άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού να μας ενημερώσουν σχετικά για να έλθουμε σε επαφή μαζί τους.

Η Διοίκηση

να μία αγαπητή και συνεργάσιμη συναδέλφισσα. Ευχή όλων μας είναι εκεί που βρίσκεται να έχει απαλλαγεί από όλα αυτά που κουβαλούσε στην πλάτη της και να διάβηκε τον Αχέροντα με ούριο άνεμο. Καλό σου ταξίδι αγαπητή συναδέλφισσα Αθανασία, θα σε θυμόμαστε με αγάπη.

ΜΠΙΖΙΜΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

Έφυγε από κοντά μας στις 24 Ιουνίου 2015 ο αγαπητός και φίλος συνάδελφος Πέτρος σε ηλικία 77 χρόνων. Ο Πέτρος έφυγε πικραμένος από τη ζωή. Είχε φορτωθεί δυσβάστακτα βάρη τα οποία δεν του έδωσαν το δικαίωμα να απολαύσει και να χαρεί όπως όλοι οι συνάνθρωποί του όμως παρ' όλα τα φορτία που κουβαλούσε και τα οποία τα κρατούσε για τον εαυτό του για όλους εμάς

ήταν ένας αγαπητός και καλοσυνάτος συνάδελφος. Τώρα που η ψυχή του ταξιδεύει στους ουρανούς απαλλαγμένη από τα επίγεια βάρη του ευχόμαστε να έχει καλό ταξίδι με ούριο άνεμο.

Που θα μας βρείτε

Όσοι χρειάζεται και θέλουν να επικοινωνήσουν γραπτά μαζί μας, τους ενημερώνουμε ότι η νέα διεύθυνσή μας είναι:
ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Η.Σ.Α.Π. Πλατεία Λουδοβίκου 1 Μέγαρο ΗΣΑΠ Πειραιά, 1ος όροφος Τ.Κ. 185-31, Πειραιάς
Τηλέφωνα επικοινωνίας: 210-5228.664, 210-5233.865, 210-4190.755, 210-4221.488 • Fax: 210-5243.451
Ηλεκτρονικά με το e-mail: info@ssisap.gr

Απάντηση στο εξώδικο της ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.

Το Σωματείο μας όταν πληροφορήθηκε ότι η ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε. έστειλε εξώδικα στους 86 συναδέλφους μας που συνταξιοδοτήθηκαν από 1 μέχρι 17 Αυγούστου του 2011 και τους ζητά να επιστρέψουν πίσω οικειοθελώς από 18.330,12 ευρώ έκαστος για τον λόγο αυτό ότι ήταν επιπλέον από το ποσό που ορίζει ο νόμος, χωρίς να αναφέρεται για ποιο νόμο, ζήτησε από τον δικηγόρο κύριο Λουκά Αποστολίδη να προβεί στις ενέργειες που πρέπει. Έτσι στις 10 Ιουνίου κατετέθη εκ μέρους του Σωματείου το εξώδικο που επισυνάπτουμε και με το οποίο γνωστοποιούμε ότι δεν αναγνωρίζουμε κανένα χρέος και δεν προτιθέμεθα να επιστρέψουμε χρήματα τα οποία νομίμως πήραν οι συνάδελφοί μας.

ΑΡΙΘΜΟΣ 10385 Γ΄ ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Στην Αθήνα, σήμερα στις δέκα (10) του μήνα Ιουνίου, του έτους δύο χιλιάδες δέκα πέντε (2015), ημέρα της εβδομάδος Τετάρτη ώρα 10:35 π.μ., εγώ ο συντάκτης αυτού του εγγράφου Δικαστικός Επιμελητής στο Πρωτοδικείο της Αθήνας ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΓΚΩΝΙΑΣ που διατηρώ νόμιμη έδρα στην Αθήνα, επί της Λεωφ. Αλεξάνδρας 91, ενεργώντας μετά από έγγραφη παραγγελία του δικηγόρου κ. ΛΟΥΚΑ Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ, ως πληρεξούσιου των:

Του σωματείου με την επωνυμία «**ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΗΣΑΠ**», που εδρεύει στον Πειραιά, Πλατεία Λουδοβίκου 1, Μέγαρο ΗΣΑΠ Πειραιά, όπως νομίμως αυτό εκπροσωπείται και των 86 που έλαβαν το εξώδικο, ήρθα για να επιδώσω προς την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «**ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ Α.Ε.**» (**ΣΤΑΣΥ Α.Ε.**), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αθηνάς αρ. 67 και εκπροσωπείται νόμιμα, την από **08-06-15 ΕΞΟΔΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΜΕΤΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΩΣ** των πρώτων προς αυτή που απευθύνεται ενώπιον παντός αρμοδίου δικαστηρίου και αρχής και που αποτελείται από **ΠΕΝΤΕ (5)** φύλλα και έχει κατά λέξη όπως αμέσως και πιο κάτω αντιγράφεται στο σύνολό της για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο παρόν εξώδικο έχει επικολληθεί ένσημο Τ.Π.Δ.Α. 1.15 ευρώ.

ΠΡΟΣ

Την Ανώνυμο Εταιρεία με την επωνυμία « Σταθερές Συγκοινωνίες Α.Ε» (ΣΤΑΣΥ Α.Ε), η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αθηνάς αρ.67 και εκπροσωπείται νόμιμα.

Αποκρούουμε την από 25/05/2011 αναφορά – εξώδικο καταγγελία σας κατά λέξη και στο σύνολό της.

Με έκπληξη αλλά και συνάμα με αισθήματα οργής και αγανάκτησης λάβαμε από εσάς εξώδικη δήλωση – πρόσκληση με την οποία και μας καλείται να επιστρέψουμε «οικιοθελώς» όπως χαρακτηριστικά αναφέρετε ως αχρεωστήτως καταβληθέν το ποσό των 18.330,12€ από το συνολικό ποσό των 33.330,12€ που είχαμε λάβει έκαστος εξ ημών το έτος 2011 ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης. Μας πληροφορείτε δε ότι σε διαφορετική περίπτωση θα προβείτε και σε αγωγές για την είσπραξη του ανωτέρου ποσού.

Στις καθ’ όλα εξωπραγματικές, εντελώς άτοπες και εξωφρενικές απαιτήσεις σας σας απαντάμε ρητά και κατηγορηματικά τα εξής :

Καθώς οι εργαζόμενοι της πρώην ΗΣΑΠ Α.Ε. (νυν ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.) όπως και πολλοί εργαζόμενοι άλλων οργανισμών (ταχυδρομεία-ΟΣΕ-Τ.Τ. κ.λπ.) με αλληπάλληλες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας εγκατέλειπαν σε συνεργασία με τη Διοίκηση του Οργανισμού ένα μέρος των προβλεπομένων ποσοσטיών αυξήσεων στους βασικούς μισθούς ή στα διάφορα επιδόματα τα οποία προστίθενται στην αποζημίωση του νόμου 2112/1920 την οποία δικαιούνται κατά τη συνταξιοδότησή τους, η οποία αύξηση είχε συμφωνηθεί κατά καιρούς, είχε κοστολογηθεί και προσμετρηθεί στο προβλεπόμενο κόστος της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Έτσι έφτασε το ποσό για τους εξερχομένους της Α.Ε. ΗΣΑΠ με την πάροδο του χρόνου να ανέλθει το 2011 στο ποσό των 33.330,12 ευρώ.

Επίσης σας επισημαίνουμε ότι με τον Νόμο 4256/2014, άρθρο 49 έχει επιλυθεί η αμφισβήτηση ως προς το ύψος των αποζημιώσεων λόγω οποιασδήποτε αποχώρησης μέχρι την 31/12/2010 και ορίζεται ρητά ότι «η καταβολή αποζημιώσεων πέραν των ορίων του άρθρου 2 του αναγκαστικού νόμου 173/67, οι οποίες έγιναν μέχρι 31/12/2010 και βασιζόνταν είτε σε ισχύουσες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας είτε σε αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων Ν.Π.Δ.Δ. ή ΔΕΚΟ ή πάσης φύσεων Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας είτε σε Ατομικές Συμβάσεις Εργασίας θεωρούνται νόμιμες κα τα επιπλέον καταβληθέντα ποσά δεν αναζητούνται».

Για να αποδοθεί δικαιοσύνη και να εκλείψει το αίσθημα αδικίας που μας διακατέχει καθώς εκτός από τις δραματικές μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, τις οποίες έχουμε υποστεί στα χρόνια των μνημονίων, μας επιβαρύνει υπέρμετρα η αναζήτηση εκ μέρους σας η αναζήτηση από καθέναν από εμάς του ποσού των 18.333,12 ευρώ το οποίο αδυνατούμε να επιστρέψουμε για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι δεν τα έχουμε να τα επιστρέψουμε και ο δεύτερος και κυριότερος είναι ότι νόμιμα μας τα χορηγήσατε. Αν όμως η ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε. έχει αντίθετη γνώμη τότε να στραφεί κατά αυτών που εισηγήθηκαν και χορήγησαν τα ποσά αυτά καθώς οι αποχωρήσαντες της υπηρεσίας πήραν τη νόμιμη αποζημίωση που τους χορηγήθηκε μετά από απόφαση της Διοίκησης της ΗΣΑΠ Α.Ε. και βέβαια με εισήγηση της τότε Νομικής Υπηρεσίας. Αναρωτιόμαστε πραγματικά ποιον επαρκή αντικειμενικό λόγο εξυπηρετεί μια τέτοια σας ενέργεια;

Σε περίπτωση δε που προβείτε σε δικαστικές ενέργειες με την έγερση αγωγών εις βάρος μας για την είσπραξη του παραπάνω ποσού, σας δηλώνουμε ότι θα προβούμε σε όλες τις νόμιμες αυτές ενέργειες προκειμένου να διαφυλάξουμε τα συμφέροντά μας ενάντια στην κατάπτυστη και παντελώς άδικη ενέργειά σας, να αναζητάτε ποσά που εσείς οι ίδιοι νόμιμα και μετά από εισήγηση των αρμοδίων παραγόντων και της Νομικής Υπηρεσίας της ΗΣΑΠ Α.Ε. μας καταβάλατε και μάλιστα η αναζήτηση των χρημάτων αυτών αναζητούνται μετά από παρέλευση τεσσάρων ετών.

Κατ’ αρχήν θεωρούμε την ενέργειά σας αυτή να απαιτείτε από εμάς δια της εξωδίκου δηλώσεώς σας να επιστρέψουμε ποσά από τις αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησης που λάβαμε το έτος 2011 ενέργεια καταχρηστική, παράνομη χωρίς κανένα νόμιμο έρεισμα. Σας υπενθυμίζουμε ότι οι εν λόγω αποζημιώσεις καταβάλλονταν πάγια από το έτος 2003 κατόπιν αποφάσεων του ΔΣ της τότε ΗΣΑΠ Α.Ε.

Συνεπώς είχε δημιουργηθεί μια πάγια πρακτική στην επιχείρηση για το ύψος του ποσού της αποζημίωσης που καταβάλλεται σε έναν υπάλληλο που αποχωρεί λόγω συνταξιοδότησης. Παντελώς όψιμα έρχεστε τώρα και ζητάτε αναδρομικά να σας επιστρέψουμε ποσά από τις αποζημιώσεις που η Εταιρεία μας κατέβαλλε εφαρμόζοντας ακριβώς τις αποφάσεις που η ίδια έπαιρνε δια μέσου της Διοίκησης.

Θεωρούμε την παραπάνω ενέργειά σας κατάφωρα και εξόφθαλμα άδικη, προσβλητική, ενάντια στην καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη καθώς και αντίθετη στην αρχή της ίσης μεταχείρισης που επιτάσσει ο εργοδότης να μεταχειρίζεται ομοίως τους μισθωτούς της αυτής εκμεταλλεύσεως που έχουν τα ίδια προσόντα και παρέχουν τις ίδιες υπηρεσίες υπό τις αυτές συνθήκες. Μας προκαλεί δε κατάπληξη το γεγονός ότι μπαίνουμε στο στόχαστρο μόνο εμείς που αποχωρήσαμε το έτος 2011.

Η ενέργειά σας αυτή να ζητάτε να σας επιστρέψουμε μέρος της αποζημίωσης που λάβαμε λόγω της συνταξιοδότησης σας καθιστά παντελώς κακόπιστους και υπόλογους απέναντι σε όλους εμάς που επί πολλά συναπτά έτη προσφέραμε ανιδιοτελώς και ευσυνειδήτως τις υπηρεσίες μας στην εταιρεία!!

Συνεπώς με την παρούσα ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ ΕΝΤΟΝΟΤΑΤΑ για την κακόπιστη και καταχρηστική συμπεριφορά σας και σας δηλώνουμε ότι για όλους τους παραπάνω λόγους αρνούμαστε και αποκρούουμε κατηγορηματικά την εξώδικη δήλωσή σας και σας απαντάμε ότι κανένα ποσό δεν πρόκειται να επιστρέψουμε ως δήθεν αχρεωστήτως καταβληθέν καθώς ό,τι πήραμε το πήραμε νομίμως και με δική σας οικειοθελή παραχώρηση.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς ους απευθύνεται και κοινοποιείται αυτή, προς γνώσιν και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντάς την ολόκληρη στην έκθεση επιδόσεώς του.

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Και επειδή δεν βρήκα το νόμιμο εκπρόσωπο της πιο πάνω αναφερόμενης Εταιρείας στα γραφεία της που βρίσκονται στην οδό Αθηνάς αρ. 67 στο Δήμο της Αθήνας ούτε κάποιον εκ των διευθυντών ή συνεργατών αλλά την εντεταλμένη για την παραλαβή δικογράφων εξωδίκων υπάλληλο κα. ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ όπως μου δήλωσε, για το λόγο αυτό της επέδωσα το πιο πάνω αναφερόμενο έγγραφο.

Σε βεβαίωση αυτών συντάχθηκε η παρούσα έκθεση σε δύο (2) πρωτότυπα, η οποία αφού διαβάσθηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται νόμιμα ως εξής.

Η Παραλαβούσα
Γ. Αδαμοπούλου

Ο Δικαστικός Επιμελητής
Ν. Γκωνιας

Ημερίδα Ενημέρωσης

Στις 11 Ιουνίου το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας είχε καλέσει τους συναδέλφους που αποχώρησαν της υπηρεσίας από 1 Ιανουαρίου 2011 μέχρι τον Αύγουστο του ίδιου έτους από την υπηρεσία συνταξιοδοτούμενοι για να τους ενημερώσει σχετικά με πρόβλημα που προέκυψε για την αποζημίωση μετά το πόρισμα του κυρίου Ρακιντζή. Στη συνάντηση αυτή παρευρέθηκαν 75 από τους 86 ενδιαφερόμενους όπου τους έγινε ενημέρωση για τις ενέργειες που έχει κάνει μέχρι σήμερα η Διοίκηση του Σωματείου καθώς και τις ενέργειες που αναλαμβάνει μέχρι να επιλυθεί το θέμα. Στη συνάντηση αυτή είχαμε καλέσει και παρευρέθηκαν δύο δικηγόροι από το δικηγορικό γραφείο του κ. Λουκά Αποστολίδη οι οποίοι έδωσαν όποιες διευκρινήσεις χρειάστηκαν για τη νομική κάλυψη που θα παρασχεθεί όταν βέβαια χρειαστεί και στους 86 συναδέλφους μας.

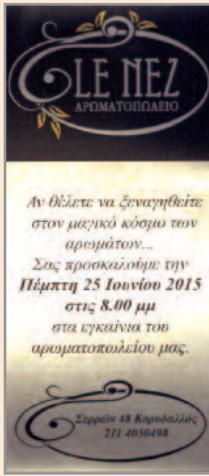
Η Διοίκηση

Να είναι μακροχρόνια η ξενάγηση στον μαγικό κόσμο των αρωμάτων

Είναι χαρά μας να βλέπουμε σήμερα, ενώ υπάρχει μία μακροχρόνια οικονομική κρίση, τα νέα παιδιά να τολμούν να ανοίξουν τα επαγγελματικά τους φτερά και να πετάξουν προς το μέλλον. Είναι όμως ιδιαίτερη χαρά όταν τα παιδιά αυτά είναι της οικογένειας μας, όταν είναι παιδιά αγαπημένων μας συναδέλφων όπως συμβαίνει σήμερα με την Παναγιώτα την θυγατέρα του καλού και αγαπητού συναδέλφου μας Λευτέρη Ρενιέρη.

Η Παναγιώτα κόντρα στα μηνύματα της εποχής άνοιξε τα φτερά της εγκαινιάζοντας στις 25 Ιουνίου 2015 ένα κατάστημα αρωμάτων. Εμείς οι συνταξιούχοι του ΗΣΑΠ της ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο εγχείρημά της αυτό, συνιστούμε δε σε όλους τους συναδέλφους μας εργαζόμενους και συνταξιούχους να στηρίξουν την Παναγιώτα στα πρώτα της επαγγελματικά βήματα. Αυτό βέβαια πρέπει να ισχύει για όλα τα παιδιά των συναδέλφων μας.

Η Διοίκηση

Όταν υπάρχει θέληση υπάρχουν και λύσεις των προβλημάτων

Αυτό αποδείχθηκε με την εμπλοκή που παρουσιάστηκε με τις παιδικές κατασκηνώσεις της Βαρυμπόμης 3 ημέρες πριν την έναρξη της κατασκηνωτικής περιόδου. Τρεις μέρες πριν και ενώ όλα τα παιδιά της πρώτης κατασκηνωτικής περιόδου είχαν ετοιμάσει τις βαλίτσες τους και έκαναν όνειρα για τις επόμενες είκοσι ημέρες, η Περιφέρεια Αττικής δεν χορηγούσε την άδεια λειτουργίας στην μη κερδοσκοπική εταιρεία που έχει αναλάβει να λειτουργήσει την κατασκήνωση με το πρόσχημα ότι αυτός που έχει την άδεια ίδρυσης της κατασκήνωσης πρέπει να έχει και την άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον νόμο. Υπήρξε άμεση κινητοποίηση όλων των ενδιαφερομένων μερών προς όλες τις κατευθύνσεις για να επιλυθεί το θέμα και επειδή τα σχέδια της Περιφέρειας ήταν χρονοβόρα και ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν σύντομα, άρα θα είχε περάσει το καλοκαίρι και τα παιδιά, χωρίς βέβαια να φταίνε στο παραμικρό θα είχαν μείνει με την εντύπωση ότι τα τιμωρούμε χωρίς να φταίνε αυτά. Και ενώ όλα έδειχναν ότι όχι μόνο για εφέτος αλλά για πάντα έκλεισε ένας κύκλος 66 χρόνων λειτουργίας των παιδικών εξοχών της Βαρυμπόμης, βρέθηκε η λύση. Σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Γενικής Διεύθυνσης της ΣΤΑ.ΣΥ με τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο κ. Νίκο Παπαθανάση, στην οποία συμμετείχαν τα σωματεία εργαζομένων και συνταξιούχων και οι υπεύθυνοι λειτουργίας της κατασκήνωσης υπερίσχυε η αγάπη όλων μας προς το παιδί και μετά από γόνιμη διαλογική συζήτηση ο κύριος Παπαθανάσης πήρε την μεγάλη απόφαση, πήρε την απόφαση που έπρεπε και ανέλαβε να πάρει η εταιρεία ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε. την άδεια λειτουργίας της κατασκήνωσης. Έτσι έληξε ομαλά και αυτή η περιπέτεια με αποτέλεσμα τα παιδιά να απολαμβάνουν και να χαίρονται τα επιτεύγματα που παρέχει η κατασκήνωση. Το Σωματείο μας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει δημόσια τόσο τον Πρόεδρο της Εταιρείας κ. Νίκο Παπαθανάση όσο και την Νομικό Σύμβουλο κα. Χρύσα Γρηγοριάδου για την ουσιαστική βοήθειά τους, με την οποία έδωσαν χαρά στα παιδιά μας. Τέτοιες πράξεις πρέπει να αναφέρονται και να επιβραβεύονται.

Η Διοίκηση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ» ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΥ

Η συνέντευξη δόθηκε στον δημοσιογράφο Νίκο Ελ. Θεοδωράκη

Μια ζωντανή

Ο βετεράνος Γιάννης Παπαδημητρίου ήταν συνεπής στο ραντεβού του. Δέκα λεπτά νωρίτερα τον βρήκα στο καφεενεδάκι της πλατείας Κλαυθμώνος μαζί με τον πρόεδρο, Θύμιο Ρουσιά και τον Σταύρο Πανούτσο γνωστό μου από παλιά από τη διοίκηση του Σωματείου. Αργότερα στην παρέα προστέθηκε και ο Λουκάς Παπαδημητρίου ο οποίος «ευθύνεται» και για τις φωτογραφίες από το χώρο της συνέντευξης.

Ήταν όμορφη η μέρα το μαγιάτικο Σάββατο που επιλέξαμε για τη συνέντευξη. Θέλαμε να κάνουμε ένα πορτραίτο ζωντανό, του αγωνιστή συνδικαλιστή, ετών 104, Γιάννη Παπαδημητρίου.

Απλός και σαφής στις απαντήσεις του δεν χρειάστηκε και πολύ για να ανοίξει τους κρουνοί της θύμησης και να φέρει στο τραπέζι της συζήτησής μας πολλά πράγματα, μνήμες και ιστορικά ντοκουμέντα που αξίζει να τα μοιραστούμε μαζί σας έστω και περιληπτικά...

«Χαίρομαι που βρίσκομαι σήμερα ανάμεσα σε συναδέλφους... Στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο πήγα το 1936 με διοικητή τον Αλέξανδρο Βλάχαλη, μεγάλη προσωπικότητα της εποχής... Υπήρξε βέβαια σκληρός εργοδότης, αλλά δίκαιος. Δικτατορία Μεταξά, αλλά ο κανονισμός του προσωπικού είναι από εκείνη την περίοδο.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα, το προσωπικό εκείνη την εποχή πληρωνόταν μεν καλά, αλλά δεν είχαν καθόλου δικαιώματα, τα ταμεία υπολειπομένων και για τους Αθηναίους συναδέλφους που είχαν βάρδια πρωινή στον Πειραιά έπρεπε να μείνουν Πειραιά το βράδυ, φιλοξενούνταν σε έναν ξενώνα.... Για να πάρουν δρομολόγιο το πρωί. Άδειες δεν δίνονταν εύκολα και ήταν μικρές έτσι κι αλλιώς.

Γενικά υπήρχε μια εργασιακή σκληρότητα. Μαζί συνταξιούχοι και εργαζόμενοι ήταν κάτω από κάποιους «συνδικαλιστές», Γούναρη και Επισκοπάκη, άνθρωποι της διοίκησης. Μάλιστα για να πάρουν ολόκληρη τη σύνταξη τους δήλωσαν... φυματικοί! Η αγανάκτηση του προσωπικού ήταν μεγάλη, εκεί γύρω στο 1940 έγινα εγώ πρόεδρος. Σε ένα Σωματείο που συνέχισε να δίνει τη μάχη της επιβίωσης στην γερμανική κατοχή.

Η φουρνιά η δικιά μου, κάπου 20 άτομα, μπήκαμε ως μορφωμένοι, απόφοιτοι γυμνασίου. Αγωνιστήκαμε να αποκτήσουμε δικαιώματα αλλάζοντας τη διοίκηση του Σωματείου, όπως είπα. Είχαμε ανάγκη από τρόφιμα, τόσο για τους εργαζομένους, όσο και για τις οικογένειές τους. Αυτή ήταν η πρώτη προτεραιότητά μας. Ο κόσμος πέθαινε στους δρόμους...

Απεργίες για το ψωμί

Στις 12 Ιανουαρίου του 1941 κάναμε μια στάση εργασίας. Σταμάτησαν όλα, τρένα, τρόλεϊ, τροχιόδρομοι... Τέτοιες εξεγέρσεις είχαμε σε όλη τη διάρκεια της Κατοχής. Το 1943 σε μια μεγάλη απεργία ο Νικόλαος Βλάχαλης, γιός του Αλέξανδρου σε μια μεγάλη απεργία παραιτήθηκε για να αναλάβει, την αρχή κάποιος Σακελαρόπουλος, στρατηγός και στη συνέχεια ο Τόμας Χάουζεν, Γερμανός.

Εμείς συνεχίσαμε να απαιτούμε τρόφιμα. Ο Τόμας Χάουζεν κάλεσε τη διοίκηση του Σωματείου. Πήγαμε Αθηνάς 67, έβγαλε το πιστόλι του, το ακούμπησε πάνω στο τραπέζι και μας... απείλησε, χαρακτηρίζοντας μας τεμπέληδες... Ωστόσο τα καταφέραμε και τον πείσαμε δίδοντας του το υπόμνημα μας. Δεσμεύτηκε και επί-

λυσε πολλά από τα προβλήματα μας.

Όταν έφυγαν οι Γερμανοί, ανέλαβε ο Ανδρεάδης στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο και πρέπει να πω ότι περάσαμε καλά μαζί του».

Η απόλυση του

«Το 1948 στον εμφύλιο που ακολούθησε ήρθε και η απόλυση μου. Ψάχνανε να βρουν τρόπο να το κάνουν... Τις περισσότερες φορές κατάφερα και δεν τις εφάρμοσαν, ακυρώθηκαν...

Όταν όμως καταδικάστηκα από το στρατοδικείο με τη κατηγορία ότι προωθούσα τον κομμουνισμό με υπογραφή του Ανδρεάδη και του Βλάχαλη, απολύθηκα από τον ηλεκτρικό.

Και άρχισε για μένα μια οδύσσεια στις φυλακές του Αβέρωφ, στην Αίγινα, στα Γιούρα, στην Κεφαλονιά, στο Βόλο, στην Αλικαρνασσό Κρήτης. Το 1954 απολύθηκα μετά την απόφαση του Εφετείου κάνοντας έξι χρόνια στις φυλακές...

Σπουδές και πολιτική...

Στη διάρκεια που ο Γιάννης Παπαδημητρίου ήταν στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο, όπως ήταν ανήσυχο πνεύμα έδωσε εξετάσεις και πέτυχε στη Νομική Σχολή. Τέλειωσε με άριστα αλλά η πολιτική δράση του και η καταδίκη του από το στρατοδικείο έγινε αφορμή να διαγραφεί και από το Ταμείο των δικηγόρων...

Έτσι ξαφνικά βρίσκεται χωρίς δουλειά και αποκλεισμένος από παντού... Εκείνη την εποχή, όπως δηλώνει ο ίδιος, του συμπαραστάθηκαν οι άνθρωποι του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου, αναθέτοντας του μια υπόθεση την οποία δούλεψε μέσω συναδέλφου του και κέρδισε...

Τότε είναι που άρχισε να ασχολείται ενεργά με την πολιτική. Εκλέγεται βουλευτής Καβάλας το 1956 με τη Δημοκρατική Ένωση του Γ. Παπανδρέου. Τα επόμενα χρόνια εκλέγεται συνεχώς βουλευτής της ΕΔΑ στη Β' Πειραιά. Νέες εξορίες στη Γυάρο και στο Παρθένι της Λέρου με τη δικτατορία του 1967. Τελευταίες φυλακές

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ

Για να μάθουμε όλοι εμείς οι νεότεροι ότι από τους χώρους εργασίας των ΕΗΣ-ΗΣΑΠ πέρασαν συνάδελφοι που άφησαν εμφανή ακόμη και σήμερα μετά από πολλά χρόνια τα αποτυπώματά τους. Ένας από αυτούς είναι και ο Γιάννης Παπαδημητρίου τον οποίο εμείς δεν τον γνωρίσαμε σαν εργαζόμενο στους ΕΗΣ αλλά πολύ αργότερα για μας συμβουλευτεί και να μας νουθετεί με τις γνώσεις του, με την πείρα του και την σοφία του. Ήταν δε χρέος μας να καταγράψουμε την ιστορία του όπως ακριβώς ο ίδιος μας εξιστόρησε ένα πρωινό Σάββατο του Μαΐου 2015 στον δημοσιογράφο Νίκο Θεοδωράκη. Η ζωή, το έργο και η προσφορά του Γιάννη Παπαδημητρίου δεν περιγράφεται βέβαια μέσα σε δύο σελίδες, χρειάζεται ολόκληρο βιβλίο για να αποτυπωθεί και αυτά που αποτυπώνονται σήμερα στις σελίδες του «Ηλεκτρικού» είναι μία μικρή περίληψη των όσων μας εξιστόρησε από την γεμάτη με γνώσεις πολυκύμαντη ζωή του.

Η κουβέντα μας με τον παλαίμαχο συνδικαλιστή, Γιάννη Παπαδημητρίου, έγινε αποκομίζοντας τις καλύτερες εντυπώσεις, βγαίνοντας κερδισμένοι και πιο σοφοί.

ο Ωρωπός η Σαμοθράκη και το Μπογιάτι στον Άγιο Στέφανο, το 1973.

Και διευθυντής της ΑΥΓΗΣ

Κάποια στιγμή, αμέσως μετά τη μεταπολίτευση ο Γιάννης Παπαδημητρίου ανέλαβε τη διεύθυνση της εφημερίδας της Αριστεράς ΑΥΓΗ και την κράτησε για επτά ολόκληρα χρόνια.

Οι ιστορίες που θυμήθηκε στη διάρκεια τη συνέντευξης από εκείνο τον καιρό, πολύ όμορφες... Μας είπε μάλιστα πολλά για τον χρονογράφο της εφημερίδας και ποιητή, Κώστα Βάρναλη.

Η αποκατάσταση...

Δεν υπήρξε ποτέ πια επιστροφή στον ηλεκτρικό σιδηρόδρομο. Το 1987 έγινε η αποκατάσταση του ως συνταξιούχος στον ηλεκτρικό και αυτό δεν θα το ξεχάσει ποτέ. Ενώ το επικουρικό του, ήταν από το Ταμείο Νομικών.

Και ποια είναι η γνώμη του για ότι συμβαίνει σήμερα με τη συνεχή λιτότητα των μνημονίων; «Αν ο Τσίπρας καταφέρει και κάνει ορισμένες υποχωρήσεις στο δικό του πολιτικό χώρο, μπορεί να υπάρξει ελπίδα. Ας βάλουν όλοι νερό στο κρασί τους. Γιατί μόνο μέσα από την ενότητα μπορεί να υπάρξει λύση και να μας βγάλει από τα αδιέξοδα. Ο κόσμος υποφέρει... Η Ελλάδα σήμερα είναι εκείνοι που έχουν, εκείνοι που τα κουτοπολεύουν και εκείνοι που φυτοζωούν.

Έχει διαλυθεί η αγορά η οποία χρειάζεται τόνωση για

ΒΕΤΕΡΑΝΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ιστορία του χώρου μας...

Απλός, απέριτος, σαφής, μίλησε για όλους και για όλα. Χείμαρρος οι αναμνήσεις του.

να ξανασταθεί στα πόδια της. Ίσως ένα νέο μνημόνιο που μπορεί να αντέξει ο λαός, οδηγήσει σε διέξοδο. Χάρηκα που ανέβηκε η Αριστερά στην εξουσία. Δεν ήταν βέβαια η Αριστερά που πίστευα, αλλά έστω κι έτσι, καλό είναι. Έπρεπε να βρουν ένα τρόπο να συνεννοηθούν με κόμματα που είναι πιο κοντά τους, όχι με τους ΑΝΕΛ».

Το συνδικαλιστικό κίνημα

Και πώς εκτιμά σήμερα την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος; «Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει φύγει από το σωστό του δρόμο. Η ιστορία του δείχνει ότι έπρεπε να ακολουθήσει άλλο δρόμο. ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ δεν εκφράζουν σήμερα τους εργαζόμενους. Ασχολούνται πιο πολύ οι ίδιοι με την πολιτική και την προσωπική προβολή τους, παρά με το συνδικαλισμό. Αντί να δουν τα προβλήματα των εργατών και τα δικαιώματά τους, ασχολήθηκαν με τον εαυτό τους.

Ακόμα και ο Αλευράς και τόσοι άλλοι στη συνέχεια που δεν χρειάζεται ούτε να τους αναφέρω... Εξαίρεση το δικό μας Σωματείο που συσπειρώνει κοντά του τους συναδέλφους και αγωνίζεται πραγματικά για τα συμφέροντα των συναδέλφων.

Βεβαίως και υπάρχουν ακόμα περιθώρια για βελτίωση τους τόσο στα Σωματεία και των εργαζομένων και των συνταξιούχων...»

Και μια συμβουλή. Να διατηρήσει το Σωματείο μας τη μαζικότητα και να έχουν πάντα υπόψη τους ότι οι συνάδελφοι περιμένουν πολλά από αυτούς.

Μικρό βιογραφικό

Γεννήθηκε στις 29 Μαρτίου του 1912, στο Ψηλό Χωρίο της ορεινής

Δωρίδος του Νομού Φωκίδος. Πήγε δημοτικό σχολείο στο Κροκύλειο και Γυμνάσιο στο Λιδωρίκι. Αργότερα ήρθε στην Αθήνα, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Δούλεψε δυο χρόνια στα διόδια. Ήθελε όμως μια καλύτερη εκπαίδευση. Έδωσε εξετάσεις στη Φυσικομαθηματική Σχολή, πέτυχε, αλλά δεν είχε να δώσει τις 2.500 δραχμές για εγγραφή έτσι δεν μπόρεσε να φοιτήσει. Την επόμενη χρονιά έδωσε εξετάσεις στην Ανωτάτη Εμπορική, πάλι όμως έλειπαν οι 2.500 δραχμές για να κάνει εγγραφή στη σχολή. Κάπου εκεί μπήκε με εξετάσεις στον Ηλεκτρικό Σιδηρόδρομο. Και λίγο αργότερα στη Νομική Σχολή όπου και γράφτηκε καθώς είχε πλέον τα αναγκαία χρήματα.

Στους Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους εργάστηκε από το 1936 μέχρι το 1948. Πρόεδρος του ενιαίου τότε Σωματείου Εργαζομένων και Συνταξιούχων στους ΕΗΣ έγινε το 1940. Αγωνίστηκε για την επίλυση εργατικών και συνδικαλιστικών προβλημάτων καθώς και για την εθνική απελευθέρωση. Το 1948 απολύθηκε από την υπηρεσία λόγω των διώξεών του και εν συνεχεία της καταδίκης του από το έκτακτο στρατοδικείο σε θάνατο.

Αποφυλακίστηκε το 1954 ύστερα από αναθεώρηση της δίκης του. Σπούδασε εργαζόμενος νομικά και εργάστηκε σαν δικηγόρος. Το 1956 εκλέχθηκε βουλευτής με τη Δημοκρατική Ένωση του Γ. Παπανδρέου στην Καβάλα και εν συνεχεία εκλέχτηκε τέσσερις ακόμη φορές βουλευτής με τον ΕΔΑ στην Β΄ Πειραιά. Ως βουλευτής πρωτοστάτησε στην ανάδειξη και επίλυση εργατικών προβλημάτων και ιδιαίτερα στην καθιέρωση της διαδοχικής ασφάλισης, που έδωσε συντάξεις σε χιλιάδες ασφαλισμένους. Κατά τη δικτατορία των συνταγματαρχών κρατήθηκε εξόριστος στην Γυάρο, στο Παρθένι της Λέρου. Τελευταίες φυλακές ο Ωρωπός, η Σαμοθράκη και το Μπογιάτι στον Άγιο Στέφανο, μέχρι το 1973 οπότε απελύθη.

Το 1987 αποκαταστάθηκε στους ΗΣΑΠ και συνταξιοδοτήθηκε για τους Εθνικούς και Δημοκρατικούς αγώνες του, του απονεμήθηκε σχετικό παράσημο από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Στο αρχείο του Σωματείου...

Το υλικό ήταν πολύ και καλό. Με τον Γιάννη Παπαδημητρίου μιλήσαμε επί μία ώρα και είκοσι λεπτά σε μαγνητόφωνο. Όμως σημειώσαμε και στην ανάρτηση μας στο site, όπου δημοσιεύτηκαν οι πρώτες φωτογραφίες γι' αυτή τη συνέντευξη, όλο το υλικό, ψηφιακός ήχος με τη φωνή του Γιάννη, ολόκληρο το κείμενο αυτό που δημοσιεύτηκε στον ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ τ.121, καθώς και 15 φωτογραφίες παραδόθηκαν στη Διοίκηση του Σωματείου για το αρχείο, ζωντανή μαρτυρία για τις ερχόμενες γενιές...

Ο συν. Παπαδημητρίου με τον πρόεδρο του Σωματείου μας Θύμιο Ρουσιά.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Α.Γ.Σ.Σ.Ε

Το νέο Δ. Σ. της Α.Γ.Σ.Σ.Ε.

Στις 11 Ιουνίου συνεδρίασε το Συμβούλιο Διοίκησης της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. που προήλθε από το Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της 29ης Μαΐου 2015 με μοναδικό θέμα τη συγκρότηση σε σώμα με προεδρεύοντα τον πλειοψηφίσαντα Σύμβουλο κ. Νικόλαο Μουλίνο, διεξήχθη μυστική ψηφοφορία μεταξύ των 27 παρόντων συμβούλων και εξελέγησαν:

Πρόεδρος: Μουλίνος Νικόλαος

Αναπληρωτής Πρόεδρος: Ιορδανίδης Ιωάννης

Γενικός Γραμματέας: Βογιατζής Πέτρος

Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας: Γεωργίου Δημήτριος

Γραμματέας Οικονομικού: Νιάρκος Γεώργιος

Αναπληρωτής Γραμματέας Οικονομικού: Σβουρδάκος Γεώργιος

Γραμματέας Οργανωτικού: Κοντούλης Κωνσταντίνος

Αναπληρωτής Γραμματέας Οργανωτικού: Κρυτσάνης Φώτιος

Κατόπιν, με μυστική ψηφοφορία έγινε η εκλογή των 9 μελών που απαρτίζουν την 17μελή Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. η οποία αποτελείται από τους Συμβούλους:

Αποστολόπουλο Βασίλειο

Γκίκα Νικήτα

Δαμιανό Βασίλειο

Μάχλη Σωτήριο

Παναγιωτίδη Κοσμά

Ρουσιά Ευθύμιο

Ταταράκη Θεοχάρη

Τριανταφυλλίδη Αθανάσιο

Χριστοφιτάκη Αλέξιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας εύχεται ολόψυχα κάθε επιτυχία στη νέα Διοίκηση της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. και με τη διαβεβαίωση ότι θα στηρίζουν με όλες τις ενέργειές της που θα είναι προς όφελος του χειμαζόμενου και ανήμπορου να αντιδράσει συνταξιούχου της πατρίδας μας, ο οποίος ειδικά τα τελευταία πέντε χρόνια πλήττεται βάνουσα από τα αλλεπάλληλα μνημόνια. Θα είμαστε αρωγοί στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν.

Η Διοίκηση

Σύσκεψη Προέδρων Ομοσπονδιών και Σωματείων

Στις 25 Ιουνίου 2015 η Α.Γ.Σ.Σ.Ε. είχε καλέσει σε σύσκεψη τους Προέδρους των Ομοσπονδιών και Σωματείων που είναι μέλη της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας με θέματα ημερησίας διάταξης:

1. Διαδικασία Αναγνώρισης και θεσμική κατοχύρωση της Α.Γ.Σ.Σ.Ε
2. Αναμενόμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις μειώσεις των συντάξεων κυρίων και επικουρικών από το 2012 και εντεύθεν.
3. Ίδρυση Ινστιτούτου Α.Γ.Σ.Σ.Ε

Έγινε ενημέρωση σχετικά με τα προσφερόμενα θέματα από τους δικηγόρους κ. Ανδρέα Ματθαίου και Ηλία Κολλύρη οι οποίοι είχαν κληθεί για να μας ενημερώσουν για τις όποιες ενέργειες θα κάνουν προς επίλυση των θεμάτων μας από τον Πρόεδρο της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. κ. Νίκο Μουλίνο.

Μετά από διεξοδική συζήτηση αποφασίσθηκε οι δύο νομικοί να αναλάβουν έναντι συμφωνημένης αμοιβής την επίλυση των θεμάτων 1 και 3. Για το δεύτερο θέμα θα υπάρξει νέα συνάντηση μετά τη δημοσιοποίηση της Απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας.

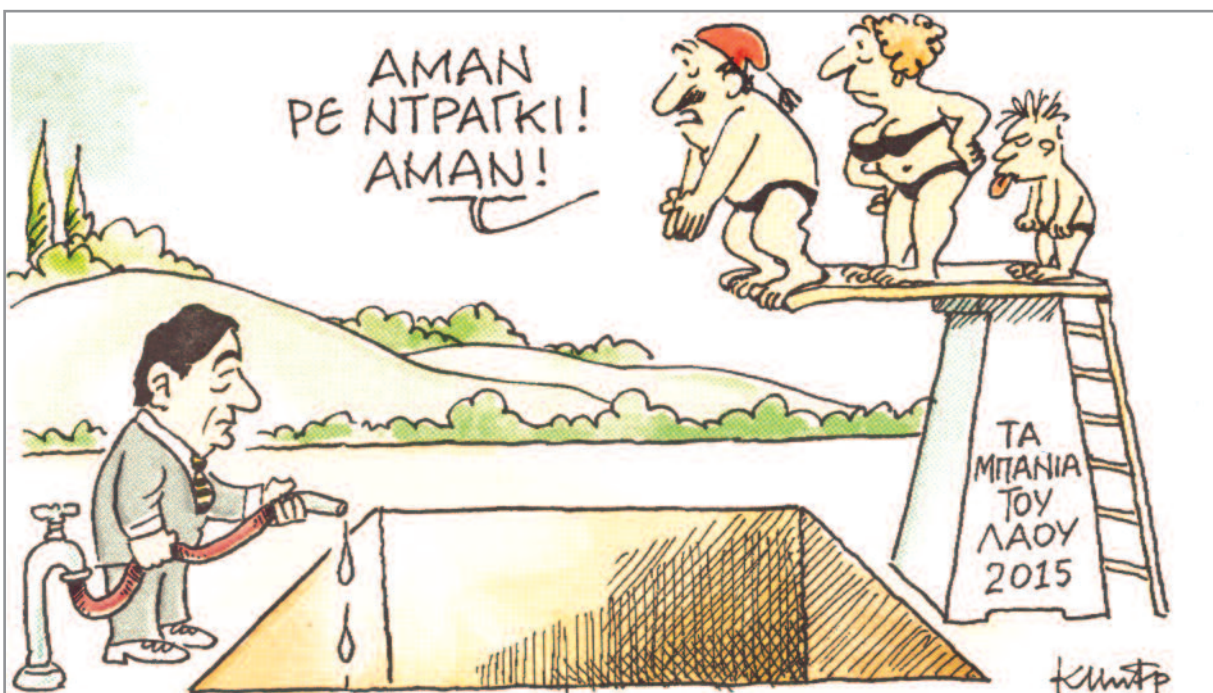
Η Διοίκηση

Έκτακτη Σύσκεψη τον Ιούλιο

Την Δευτέρα 13 Ιουλίου 2015 πραγματοποιήθηκε έκτακτη σύσκεψη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας με θέματα συζήτησης:

1. Τα νέα οικονομικά μέτρα
2. Ορισμός εκπροσώπου (τακτικού και αναπληρωματικού) στο Δ.Σ. του ΙΚΑ.

Μετά από διαλογική συζήτηση των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής για το πρώτο θέμα ομόφωνα αποφασίστηκε να σταλεί δελτίο τύπου με το οποίο να εκφράζει την αντίθεσή του για τα νέα μέτρα τα οποία πλήττουν βάνουσα τους συνταξιούχους και να δηλώνει ότι θα υπερασπιστεί με κάθε νόμιμο τρόπο τα δίκαια αιτήματα των μελών του. Επίσης με ομόφωνη απόφαση έγινε δεκτή πρόταση για ορισμό τακτικού μέλους στο Δ.Σ. του ΙΚΑ του Προέδρου της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. κ. Νίκου Μουλίνου και με πλειοψηφία ως αναπληρωματικού μέλους του Δ.Σ. της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. κ. Βασίλη Δαμιανού.

Του Κ. Μητρόπουλου

Τα άγρια...

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Θέλουν γη και ύδωρ

Τα «περήφανα γηραιά» ταπεινώθηκαν για 120 ευρώ... Απελπισία και οργή από τους συνταξιούχους που συνωστίζονται με τις ώρες μέσα στη Ζέστη του Ιουλίου έξω από τις τράπεζες – Σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης δεν είμαστε κι εμείς: «Όλοι αυτοί οι «καρεκλοκένταυροι δεν μπορούν να επιταχύνουν λίγο τις διαδικασίες; Μπορούν αυτοί να ζήσουν με 120 ευρώ την εβδομάδα;»

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του Κ. Μητρόπουλου

Του Κ. Μητρόπουλου

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ

Αιμοδοσία στους ΗΣΑΠ

Στις 5 και 6 Ιουνίου το Περιφερειακό Κέντρο Αιμοδοσίας του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου πραγματοποίησε αιμοδοσία για την ενίσχυση της Τράπεζας Αίματος του ΗΣΑΠ στην Αττική και στον Πειραιά με ελάχιστη όμως συμμετοχή των εργαζομένων και δυστυχώς μηδενική εκ μέρους των συνταξιούχων αφού συγκεντρώθηκαν μόνο 77 φίλες αίματος, που είναι κατά πολύ λιγότερες από όσες θα χρειασθούν μέχρι την επόμενη ημερομηνία που θα γίνει η νέα αιμοδοσία.

Δυστυχώς μία πρωτοβουλία που γεννήθηκε πριν 29 χρόνια από τους εργαζόμενους και με την αμέριστη συμπαράσταση της τότε ΗΣΑΠ νυν ΣΤΑ.ΣΥ, κινδυνεύει να πεθάνει. Δεν θα αναφερθούμε για την απροθυμία των εργαζομένων της πρώην ΗΣΑΠ γιατί δεν μας παρέχει κανείς το δικαίωμα αυτό, όμως θα αναφερθούμε για τους συναδέλφους μας καθώς καθημερινά δεχόμαστε πιέσεις για παροχή έστω και μιας φιάλης αίματος οι οποίοι αδιαφόρησαν τελείως παρά τις εκκλήσεις και τις παραινέσεις εκ μέρους μας να υπάρξει συμμετοχή των συνταξιούχων σε μία πράξη που μπορεί να σώσει μία ζωή.

Συναδέλφισσες – Συναδέλφοι, σήμερα υπάρχουν πολλοί συνταξιούχοι μας που είναι υγιέστατοι και σε ηλικία κάτω των 65 ετών και μπορούν άφοβα να προσφέρουν μία φιάλη αίματος για τον συνάνθρωπό τους και ίσως και για τον ίδιο τον εαυτό τους, καθώς κανένας δεν γνωρίζει πότε θα χρειασθεί μία φιάλη αίματος. Μπορεί επίσης κάποιο μέλος της οικογένειας του καθενός να γίνει αιμοδότης για την Τράπεζα Αίματος του ΗΣΑΠ.

Πρέπει επιτέλους να σταματήσει το σλόγκαν ότι εγώ δεν θα αρρωστήσω ποτέ, εγώ δεν θα χρειαστώ αίμα ποτέ, εγώ δεν θα πεθάνω ποτέ, το αύριο είναι αβέβαιο για όλους μας και καλό και φρόνιμο είναι να προσέχουμε για να έχουμε, στο σημείο αυτό καλούμε και παρακαλούμε τους συναδέλφους μας συνταξιούχους τον Οκτώβριο που θα διενεργηθεί η επόμενη αιμοδοσία στους χώρους εργασίας να υπάρξει και η ανάλογη συμμετοχή εκ μέρους των μελών μας.

Η Διοίκηση

Παρέμβαση του Σωματείου μας

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας μπροστά στον κίνδυνο του διχασμού που πλανιόταν πάνω από την πατρίδα μας μετά την απόφαση της κυβέρνησης να διενεργήσει δημοψήφισμα για τη ρύθμιση του χρέους στις 5 Ιουνίου 2015 εξέδωσε δελτίο τύπου με το οποίο συνιστούσε στα μέλη του και γενικά σε όλους να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους και με αίσθημα ευθύνης και αγάπης προς την πατρίδα μας να βαδίσουν προς τις κάλπες, καθώς και με αυτό το αίσθημα ευθύνης και με νηφαλιότητα να παρευρεθούμε και τις επόμενες ημέρες και μήνες για να ξεπεράσουμε την παρατεταμένη οικονομική κρίση.

Η Διοίκηση

Απονομή πλακετών

Στις 25 Ιουνίου μέσω της εφημερίδας «Ο Ηλεκτρικός» είχαμε καλέσει 44 συναδέλφους μας οι οποίοι λίγο πριν συνταξιοδοτηθούν από τον ΗΣΑΠ, πήραν τον δρόμο της εξορίας άνευ λόγου και αιτίας, για να τους επιδώσουμε μία αναμνηστική πλακέτα για την προσφορά τους στα τόσα χρόνια υπηρεσίας στους ΗΣΑΠ. Η εκτύπωση των πλακετών αυτών καθώς και των άλλων που θα ακολουθήσουν έγινε μετά από παρέμβαση του Σωματείου μας προς τη Διοίκηση της ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε. Δυστυχώς όμως ελάχιστοι είχαν την καλοσύνη και τη

διάθεση ελάχιστου χρόνου να μας τιμήσουν με την παρουσία τους, δεν γνωρίζουμε τους λόγους, όσοι δεν προσήλθαν να γνωρίζουν ότι οι πλακέτες φυλάσσονται στα γραφεία μας και όταν το αποφασίσουν είμαστε στη διάθεσή τους για να τους τις επιδώσουμε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί τους συναδέλφους που ήρθαν και πήραν την αναμνηστική πλακέτα που είναι μία αναγνώριση εκ μέρους της Εταιρείας της προσφοράς του καθενός προς αυτήν.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΗΣΑΠ

Για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ πραγματοποιήθηκαν εκλογές στις 11 Ιουνίου 2015. Με βάση τα αποτελέσματα εκλέγονται:	ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΟΛΟΝΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ Για το Εργατικό Κέντρο Πειραιά ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΑΡΑΤΣΙΩΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	Πρόεδρος Αντιπρόεδρος Γενικός Γραμματέας Αν. Γενικός Γραμματέας Ταμίας Έφορος Μέλη	ΡΕΝΙΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΟΥΡΔΟΥΠΗ ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΑΪΔΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΛΑΪΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ – ΡΟΖΑΚΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΚΑΪΜΑΚΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ – ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ – ΚΟΥΡΕΛΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
Από τον συνδυασμό «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΗΣΑΠ» Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΡΕΝΙΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΛΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΟΥΡΔΟΥΠΗ ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΜΑΝΤΩ) ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΪΔΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΖΑΚΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΚΟΛΛΑΪΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Από τον Συνδυασμό «ΔΑΣ-ΗΣΑΠ» Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΚΑΪΜΑΚΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΡΕΛΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ		
Για την Ελεγκτική Επιτροπή ΚΑΡΤΣΩΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ			
Για το Εργατικό Κέντρο Πειραιά ΚΑΪΜΑΚΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ			
Στις 26 Ιουνίου 2015 οι νεοεκλεγέντες σύμβουλοι συνεδρίασαν και συγκροτήθηκαν σε σώμα με την παρακάτω σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου:			Η Διοίκηση

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΔΗΓΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.

Στις εκλογές που έγιναν στις 12 Ιουνίου 2015 για την ανάδειξη νέων μελών στα όργανα του Σωματείου Ηλεκτροδηγών και λοιπών Εργαζομένων Κίνησης της ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε. εκλέχθηκαν: Από ψηφοδέλτιο «ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΗΕΚ» Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΚΟΥΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ-ΔΗΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΙΑΠΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΤΡΟΥΒΑ ΔΗΜΗΤΡΑ-ΜΙΚΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ- ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β.-ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΣ Για την Ελεγκτική Επιτροπή ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ-ΤΣΟΜΠΟΥ ΠΑΝΩΡΑΙΑ- Για το Ε.Κ.Α. ΚΟΥΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ-ΔΗΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ-ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Από το ψηφοδέλτιο «ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ»	Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΣΠΥΡΟΣ Για την Ελεγκτική Επιτροπή ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Για το Ε.Κ.Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Από το ψηφοδέλτιο Δ.Α.Σ. –ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Για το Ε.Κ.Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Από το ψηφοδέλτιο ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ Για το Διοικητικό Συμβούλιο ΤΣΙΜΠΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Στις 16 Ιουνίου οι νεοεκλεγέντες σύμβουλοι συνεδρία-	σαν και συγκροτήθηκαν σε σώμα με την παρακάτω σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου: Πρόεδρος Αντιπρόεδρος Γενικός Γραμματέας Ταμίας Αναπλ. Γενικός Γραμματέας Επίσης ιδρύθηκε Γραφείο Τύπου με υπεύθυνο επικοινωνίας τον Μανώλη Μπικάκη. Μέλη οι Παναγιωτακόπουλος Βασίλης – Ξηρογιάννης Μιχάλης – Θαλασσινός Σπύρος – Κωστόπουλος Νίκος – Τσιμπιδής Παναγιώτης. Το Σωματείο μας συγχαίρει το νεοεκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Ηλεκτροδηγών και λοιπών Εργαζομένων Κίνησης της ΣΤΑ.ΣΥ. Α.Ε. και εύχεται να έχουν κάθε επιτυχία στο έργο τους που θα είναι επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου.	Κούκης Χρήστος Τρουβάς Δημήτρα Δήμας Κώστας Λιαπικός Νίκος Αναπλ. Γενικός Γραμματέας Χριστοδούλου Βασίλης
			Η Διοίκηση

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ Α.Ε. ΣΤΑ.ΣΥ

Το Δ.Σ. του Σωματείου μας κλήθηκε να παρευρεθεί στις 25 Ιουνίου 2015 στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση της εταιρείας ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.

Βέβαια η πρόσκληση αυτή ήταν τιμή για το Σωματείο μας και ήταν υποχρέωσή μας να ανταποκριθούμε σε αυτή. Αποφασίστηκε να εκπροσωπήσουν το Σωματείο μας ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος, όταν όμως οι εκπρόσωποι του Σωματείου μας πήγαν στα γραφεία της Γενικής Διεύθυνσης της εταιρείας αντίκρισαν άδεια την αίθουσα της συνεδρίασης και σε ερωτήσεις μας αν θα γίνει η Γενική Συνέλευση κανένας δεν μας έδωσε απάντηση και η όχι, όλοι μιλούσαν με μισόλογα όπως δεν γνωρίζουμε ακόμη περιμέ-

νετε, ίσως αναβληθεί και άλλες απαντήσεις που είναι μη δημοσιεύσιμες.

Έτσι μετά την παρέλευση της ώρας για την προγραμματισμένη συνεδρίαση αποχωρήσαμε με πολλές απορίες και σκέψεις καθώς και με μεγάλο θυμό γιατί κάποιοι έφτασαν ένα κορυφαίο γεγονός που είναι η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της εταιρείας μας δεν το σεβάστηκαν καθόλου, αυτό είναι κατάντια και λυπούμαστε βαθύτατα καθώς έρχονται στη μνήμη μας άλλες εποχές που όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κράτος, διοίκηση, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και φίλοι έδιναν στην Γενική Συνέλευση την αξία και την τιμή που της έπρεπε.

Η Διοίκηση

**ΚΑΤΑΛΗΨΗ
ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.**

Την Πέμπτη 2 Ιουλίου 2015 έγινε κατάληψη των γραφείων της Γενικής Διεύθυνσης της ΣΤΑ.ΣΥ. Α.Ε. Αθηνάς 67 από Σωματείο Εργαζομένων. Αναζητούνται τα αίτια της ενέργειας αυτής.

ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

SOS ΕΚΠΕΜΠΕΙ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Μετά τις αλληπάλληλες μειώσεις των συντάξεων τις μειώσεις των ασφαλιστικών εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών, την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας και την ανασφάλιστη εργασία, επιβάλλεται να βρεθεί τρόπος για την οριστική λύση του ασφαλιστικού προβλήματος που ταλανίζει τη χώρα μας. Το δράμα που ζουν ειδικά τα τελευταία χρόνια οι συνταξιούχοι με τις αλληπάλληλες περικοπές των συντάξεων και με την καθημερινή ειδοσιογραφία για το αν θα πληρωθούν ή όχι οι συντάξεις αυτόν και τον άλλον μήνα ή αν τελικά θα γίνουν ή όχι νέες περικοπές είναι συνεχές. Η ειδοσιογραφία τρομάζει καθώς οι δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων για κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος και ότι επειγόντως πρέπει να αναζητηθούν λύσεις συζητείται καθημερινά. Σε όλα αυτά έχουμε τους ανάληπτους δανειστές μας που κάθε λίγο αξιώνουν μειώσεις των συντάξεων. Οι τελευταίες αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας έδωσαν μία ανάσα και μία ελπίδα στους συνταξιούχους, καθώς

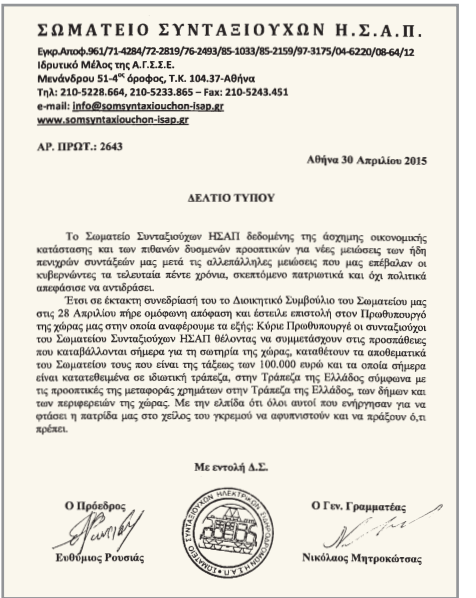
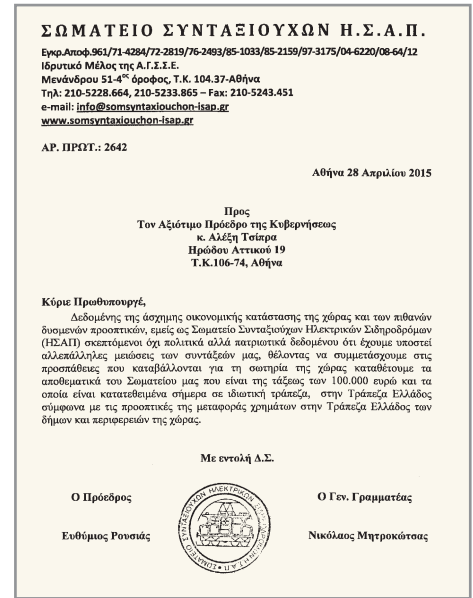
έκρινε αντισυνταγματικές τις μειώσεις των συντάξεων που έγιναν από το 2012 και μετά, άσχετα το πότε θα υλοποιηθούν αυτές οι αποφάσεις. Καθώς έχουν ένα μεγάλο οικονομικό κόστος το οποίο σήμερα υπολογίζεται στο 1,5 δις ευρώ. Είναι επιτακτική ανάγκη όμως μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η κυβέρνηση να δώσει μία οριστική λύση στο ασφαλιστικό για να τελειώσει άμεσα το μαρτύριο των συνταξιούχων που βιώνουν κάθε μήνα με το αν υπάρχουν χρήματα για να πληρωθούν οι συντάξεις τους. Το οφείλει η κυβέρνηση να το κάνει γιατί η ευθύνη για τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων ανήκει αποκλειστικά στο κράτος, καθώς τα αποθεματικά των ταμείων ληστεύθηκαν από το ίδιο το κράτος. Ληστεύθηκαν τεράστια ποσά, τα οποία θα πρέπει να επιστραφούν. Η πρώτη και μεγαλύτερη ληστεία άρχισε το 1950και έληξε το 1980 τότε που τα αποθεματικά των ταμείων ήταν δεσμευμένα από το κράτος με ασημαντο επιτόκιο, για να χρηματοδοτηθεί τάχα η ανάπτυξη της χώρας.

Η επόμενη ληστεία έγινε μέσω του Χρηματιστηρίου όταν τα αποθεματικά των ταμείων τοποθετήθηκαν σε μετοχές και τραπεζικές επενδύσεις υψηλού ρίσκου, με τα γνωστά αποτελέσματα μετά την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου. Η επόμενη ληστεία έγινε με τα δομημένα ομόλογα και το κούρεμα του 2012. Και ο κατήφορος συνεχίζεται καθώς με την μείωση των ασφαλιστικών εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας και της ανασφάλιστης εργασίας η εισροή χρημάτων στα ασφαλιστικά ταμεία έχει σταματήσει, με άμεσο κίνδυνο να σταματήσουν να χορηγούν συντάξεις. Για όλους αυτούς τους λόγους που αναφέρουμε πιο πάνω επιβάλλεται άμεσα το κράτος να τολμήσει και να λύσει οριστικά το ασφαλιστικό πρόβλημα για να σταματήσει επιτέλους το μαρτύριο των συνταξιούχων οι οποίοι αντιλαμβάνονται ότι η ημέρα που θα τους πουν ότι δεν θα πάρουν σύνταξη γιατί τα ασφαλιστικά ταμεία χρεοκόπησαν πλησιάζει.

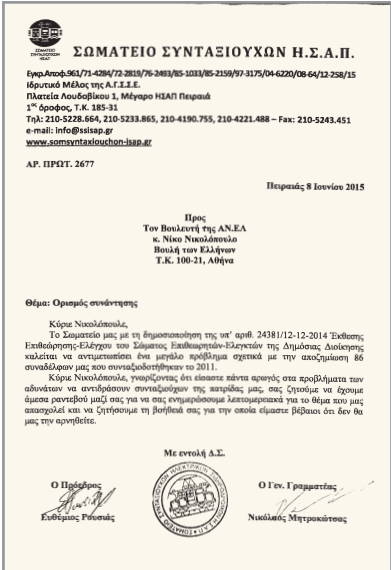
Η Διοίκηση

Ιστορική Πράξη

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μας συνεδρίασε εκτάκτως στις 28 Απριλίου 2015 και μετά από διαλογική συζήτηση αποφάσισε ομόφωνα να στείλει επιστολή στον Πρόεδρο της Ελληνικής Κυβέρνησης που να του εκφράζει την επιθυμία όλων των μελών του αυτή την δύσκολη στιγμή της πατρίδας μας να συμμετάσχει και το Σωματείο μας με τις λίγες δυνάμεις που έχει στη σωτηρία της με το συμβολικό ποσό των 100.000 ευρώ που είναι όλα τα αποθεματικά μας. Ο σκοπός της ενέργειάς μας αυτής δεν είχε την παραμικρή πολιτική χροιά, ήταν μόνο πατριωτικός. Δεν σκεφτήκαμε πολιτικά αλλά σαν υπεύθυνοι Έλληνες πολίτες και μάλιστα συνταξιούχοι που καθημερινά βλέπουμε τα εισοδήματά μας να μειώνονται και καθώς δεν μπορούμε να αντέξουμε άλλα μέτρα λιτότητας πήραμε αυτήν τη γενναία κατά την άποψή μας απόφαση με την ελπίδα ότι θα γίνει παράδειγμα για αυτούς που έχουν τα πολλά μήπως αφυπνιστούν όλοι αυτοί και μάλιστα οι περισσότεροι από αυτούς έχουν και ευθύνες καθώς αυτοί μας οδήγησαν στο σημείο αυτό και πράξουν αυτά που επιβάλλεται. Ασφαλώς και με 100.000 ευρώ δεν σώζεται η πατρίδα μας, δεν είμαστε τόσο αφελείς να πιστεύουμε κάτι τέτοιο, χρειάζονται πολλά χρήματα για να σωθεί η Ελλάδα μας, το κυριότερο όμως που χρειάζεται είναι βούληση και αγάπη γι' αυτήν από όλους μας και τότε να είστε βέβαιοι ότι θα βρεθούν και οι ανάλογοι πόροι για την οικονομική σωτηρία της

Στη Βουλή το θέμα των 86

Στη Βουλή έφθασε το θέμα με την αποζημίωση των 86 συναδέλφων μας που συνταξιοδοτήθηκαν από τον Ιανουάριο μέχρι τον Αύγουστο του 2011. Το θέμα αυτό το έφερε στη Βουλή ο βουλευτής κύριος Νίκος Νικολόπουλος και με την παρέμβαση του αυτή προς τους αρμόδιους υπουργούς ζητά να δώσουν λύση στο πρόβλημα. Για το ίδιο θέμα υπήρξε σχολιασμός για τις ενέργειες του κυρίου Ρακιντζή σε τηλεοπτικό κανάλι.

Η παρέμβαση του κυρίου Νίκου Νικολόπουλου έγινε μετά από ενημερωτική επιστολή που έλαβε από το Σωματείο μας. Ευχαριστούμε τον βουλευτή κ. Νίκο Νικολόπουλο για τη βοήθειά του και τη συμπαράστασή του στα προβλήματά μας. Είναι δε πάντα δίπλα μας όποια στιγμή τον χρειαστήκαμε.

Η Διοίκηση

Νέος Διοικητής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Διοικητής του ΙΚΑ Γιάννης Θεωνάς μετά την απομάκρυνση του κυρίου Ροβέρτου Σπυρόπουλου. Το Σωματείο μας εύχεται ολόψυχα στον νέο Διοικητή του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της πατρίδας μας κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνει, να αξιολογήσει και να δρομολογήσει τα χρονίζοντα προβλήματα του οργανισμού, να δείξει το ενδιαφέρον που πρέπει για τον άνθρωπο της τρίτης ηλικίας και το κυριότερο να αποφύγει τα λάθη του προκατόχου του.

Συνταξιοδοτήθηκε ο κ. Σπυρόπουλος

Παρελθόν για τη Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελεί πλέον ο κύριος Ροβέρτος Σπυρόπουλος. Ανθρωπινώς σκεπτόμενοι ευχόμαστε στον κύριο Σπυρόπουλο το καλύτερο, δεν έχει σημασία ότι δεν τύχαμε και της καλύτερης μεταχείρισης τόσα χρόνια που ήταν Διοικητής του ΙΚΑ. Δεν στάθηκε και δεν αντιμετώπισε τα όποια προβλήματα είχαμε με αίσθημα ευθύνης, χορτάσαμε υποσχέσεις και από εκεί και πέρα το χάος, η κοροϊδία πήγαινε σύννεφο. Στις πολλές συναντήσεις που είχαμε μαζί του στο γραφείο του φαίνεται μας αντιμετώπιζε σαν ψηφοφόρους του και έταζε χωρίς να πραγματοποιεί τις υποσχέσεις τους. Ασφαλώς και θα είχε ξεχάσει ότι δεν ήταν βουλευτής αλλά Διοικητής του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της πατρίδας μας. Οι δύο χιλιάδες συνταξιούχοι του Σωματείου μας δεν του κρατούν κακία μόνο λυπούνται.

Δικαστικές Διεκδικήσεις

Εδώ και τρεις μήνες έχουν αναπερωθεί οι ελπίδες εκατομμυρίων συνταξιούχων με την αναμενόμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που σύμφωνα με το δημοσίευμα του βήματος στις 29 Μαρτίου 2015 η διάσκηψη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας διαμόρφωσε πλειοψηφία υπέρ της αντισυνταγματικότητας των περικοπών των συντάξεων. Έτσι οι διατάξεις του μνημονιακού νόμου 4093/2012, που επέβαλαν μειώσεις σε συντάξεις κύριες και επικουρικές, καθώς και την κατάργηση δώρων και αδειών, κρίνονται αντισυνταγματικές. Το Σωματείο μας έχει συμμετοχή στις διεκδικήσεις αυτές καθώς έχει προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για ακύρωση του νόμου 4093/2012 καθώς και για τους άλλους νόμους με τους οποίους μειώθηκαν οι συντάξεις μας. Όπως προτού καθαρογραφεί και κοινοποιηθεί απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας άρχισαν τα δικηγορικά γραφεία, να δείχνουν ενδιαφέρον για τα αναδρομικά χρήματα από την εφαρμογή του νόμου. Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να ενημερώσουμε όλους τους συναδέλφους μας να μην βιαστούν και τρέξουν στα δικηγορικά δικαστήρια. Το Σωματείο γνωρίζει το θέμα και σε καθημερινή βάση βρίσκεται σε επικοινωνία με τους δικηγόρους, έτσι όταν καθαρογραφεί και κοινοποιηθεί η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και γίνει γνωστή η βούληση της πολιτείας στο θέμα αυτό θα σας ενημερώσει για τις ενέργειες που θα πρέπει να κάνουμε. Το θέμα είναι πολύ λεπτό και χρειάζεται να γίνει σωστός χειρισμός εκ μέρους όλων μας. Εμείς θα σας κρατάμε σε συνεχή ενημέρωση και θα ενεργήσουμε την κατάλληλη ώρα κάτω από τη νομική καθοδήγηση των δικηγόρων μας.

Η Διοίκηση

Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και ενέργειες που επιβάλλεται να γίνουν

Στις 10 Ιουνίου 2015 δημοσιεύθηκαν οι υπ' αριθ. 2287-2288-2289 και 2290/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που επίλυσαν οριστικά το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας καθώς και της συνταγματικότητας όλων των μνημονιακών νόμων που ψηφίστηκαν από το 2010 μέχρι το 2012.

Ειδικότερα το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε σύμφωνα με το Σύνταγμα τις περικοπές που πραγματοποιήθηκαν στις συντάξεις μας καθώς και των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και επίδομα αδειών βάσει του νόμου 3845/2010 (άρθρο 3 παράγραφος 10), του νόμου 3863/2010 (άρθρο 38), του νόμου 3986/2011 (άρθρο 44) και του νόμου 4024/2011 (άρθρο 2).

Αντίθετα έκρινε αντισυνταγματικές τις περικοπές στις κύριες και επικουρικές συντάξεις βάσει του νόμου 4051/2012 (άρθρο 6 παράγραφος 1) και του νόμου 4093/2012 (άρθρο 1 παράγραφος 1Α υποπαράγραφος 1Α.5 και παράγραφος 1).

Επίσης κρίθηκε ενάντια στο Σύνταγμα και η κατάργηση των δώρων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και του επιδόματος αδειών που έλαβε χώρα από 1-1-2013 βάσει του νόμου 4093/2012 (άρθρο 1 παράγραφος 1Α, υποπαράγραφος 1Α.6 και παράγραφος 3). Αφορά τα δώρα των 400 και 200 ευρώ ως και το επίδομα αδειών των 200 ευρώ που δίνοντας σε αυτούς που είχαν σύνταξη κάτω των 2.500 ευρώ.

Συναδέλφισσες- Συναδέλφιοι, σχετικά με την αναδρομικότητα των ποσών, σας ενημερώνουμε ότι σήμερα γίνονται ύλες οι ενδεδειγμένες ενέργειες. Έτσι σαν πρώτη ενέργεια του Σωματείου μας ήταν μετά την πρόταση του Δικηγορικού

Γραφείου του κυρίου Λουκά Αποστολίδη ότι αναλαμβάνει την υπόθεση με την προϋπόθεση κάθε ενδιαφερόμενος συνάδελφος να αναλάβει τις εξής υποχρεώσεις:

1. Προκαταβολή από τον καθένα ένα ποσό.
2. Αμοιβή για το Δικηγορικό Γραφείο όταν εκδικαστεί η υπόθεση ένα ποσοστό συν τον Φ.Π.Α.

Τα δε απαραίτητα έγγραφα και δικαιολογητικά για την κατάθεση της αγωγής είναι:

1. Απόφαση συνταξιοδότησης
2. Φύλλο σύνταξης Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου του 2012 καθώς και Οκτωβρίου- Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου του 2012. Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου-Μαρτίου-Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2013 καθώς και Οκτωβρίου-Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2013
- Όπως επίσης και των μηνών Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2010
3. Αντίγραφο της αστυνομικής ταυτότητας
4. Αποδεικτικό κατάθεσης της τραπεζής για το ποσό των 50 ευρώ στον λογαριασμό της Τράπεζας
5. Ενημερωτικό σημείωμα με πλήρη στοιχεία κάθε ενδιαφερόμενου

Συναδέλφισσες-Συναδέλφιοι, το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου μελέτησε την επιστολή του Δικηγορικού Γραφείου του κ. Λουκά Αποστολίδη, δεν στέκεται όμως εκεί, ζήτησε και περιμένει προσφορές και από άλλα δικηγορικά γραφεία και αφού τις αξιολογήσει θα σας καλέσει για να σας ενημερώσει σχετικά.

Η Διοίκηση

ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Όπως ακριβώς του άξιζε τον τιμήσαμε

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Μουσείου Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, το Σωματείο Συνταξιούχων ΗΣΑΠ και η Ένωση Εργαζομένων ΗΣΑΠ τίμησαν έναν άνθρωπο που είχε αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή του για τον συνάνθρωπό του. Έναν άνθρωπο που μέσα από τους συνδικαλιστικούς και κοινωνικούς αγώνες προάσπιζε τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων. Έναν άνθρωπο που πάντα έβαζε μπροστά το κοινωνικό συμφέρον από το προσωπικό συμφέρον. Έναν αγωνιστή στα έργα και όχι στα λόγια. Έναν αγωνιστή που προσέφερε και την ίδια του τη ζωή για να βελτιώσει τη ζωή των συναδέλφων του. Έναν άνθρωπο που η δική του υπόσταση ήταν το τελευταίο πράγμα που τον

ενδιέφερε. Αυτός ήταν ο άνθρωπος και συνδικαλιστής Γιάννης Παναγιωτόπουλος.

Στην εκδήλωση που έγινε στις 24 Μαΐου 2015 στους χώρους του Μουσείου με την παρουσίαση του βιβλίου «Πειθαρχημένη Διαβίωση» της συγγραφέως κας. Μαίρης Βούλγαρη που αφορούσε τη ζωή και τη δράση του αποδώσαμε την πρέπουσα τιμή στον αξέχαστο συνάδελφο Γιάννη Παναγιωτόπουλο. Στην εκδήλωση που έγινε παρουσία της μονάκριβής του κόρης καθώς και του αδελφού του, τον τίμησαν με την παρουσία τους και διακόσιοι συνάδελφοί του και φίλοι του και όλοι είχαν να πουν έναν καλό λόγο γι' αυτόν. Την εκδήλωση

Η Ομιλία του Προέδρου του Μουσείου κ. Μανώλη Φωτόπουλου στην παρουσίαση του βιβλίου «Πειθαρχημένη Διαβίωση»

Καλημέρα σας, καλωσορίσατε. Σήμερα είναι ομολογουμένως μία ξεχωριστή ημέρα. Μαζευτήκαμε εδώ για να τιμήσουμε τη μνήμη ενός αξέχαστου συνα-

δέλφου, του Γιάννη του Παναγιωτόπουλου. Πριν ξεκινήσουμε να σας πω ότι στην εκδήλωση παρευρίσκονται η κόρη του Γιάννη Πόλυ και ο αδελφός του ο Μανώλης, όσοι θυμόσαστε τον Γιάννη και δείτε και τον Μανώλη θα διαπιστώσετε ότι υπάρχει μία απίστευτη ομοιότητα. Να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή για τον φίλο μας τον Γιάννη.

Θα μου επιτρέψετε πριν ξεκινήσουμε την παρουσίαση του βιβλίου να σας πω ποια ήταν η δική μου η σχέση με τον Γιάννη. Με τον Γιάννη δουλεύαμε στον ίδιο εργασιακό χώρο στο Τμήμα Αποκλεισμού. Όταν προσλήφθηκα στην Εταιρία ήμουν 17 ετών και ο Γιάννης 25. Ο Γιάννης ήταν ένα άτομο το οποίο σου πρόσφερε μόνο συναδελφική αλληλεγγύη και φιλία, ήτανε χαρούμενο άτομο, δεν κράταγε σε κανέναν κακία.

Όταν πριν από 16 χρόνια αποφασίσαμε στα γραφεία του Σωματείου να γράψουμε στον «Ηλεκτρικό» ένα αφιέρωμα για τον Γιάννη, μου ήτανε πάρα πολύ δύσκολο και το ίδιο δύσκολο είναι και σήμερα, η συναισθηματική φόρτιση ήταν και είναι μεγάλη. Ο Γιάννης δεν έχει ξεχαστεί και δεν ξεχνιέται γιατί είναι μία περίπτωση συναδέλφου, φίλου μοναδική. Με τον Γιάννη συνδικαλιστικά συνεργαστήκαμε μετά την Μεταπολίτευση. Αυτός με παρακίνησε να ασχοληθώ με τον συνδικαλισμό, από αυτόν πήρα τις πρώτες εμπειρίες. Αυτό που μου είχε κάνει φοβερή εντύπωση είναι όταν ο Γιάννης γύρισε από την εξορία και κάναμε κάποιες συζητήσεις και συναντήσεις για το τι μέλι γενέσθαι από δω και πέρα, είδα έναν Γιάννη τελείως διαφορετικό, εξοργισμένο. Είχε εξοργιστεί και μέχρι το τέλος της ζωής του πάλευε γι' αυτό, δηλαδή το γιατί δεν φροντίσανε αυτοί που μπορούσαν τότε να το κάνουν, το Σωματείο να ξαναγίνει πάλι ενιαίο και δεν το έκαναν. Γιατί το Σωματείο μας, το Σωματείο των Εργαζομένων έχει μία ιστορία από το 1920 και η χούντα όταν το κατήργησε και φτιάχτηκαν 6 Σωματεία.

Δυστυχώς το Σωματείο, η Ένωση Εργαζομένων ΗΣΑΠ σήμερα φέρνει έτος ιδρύσεως 1967. Το 1920 δεν φαίνεται πουθενά. Αυτό λοιπόν ο Γιάννης δεν μπορούσε να το συγχωρέσει στους παλαιότερους συνδικαλιστές σ' αυτούς οι οποίοι με 20 υπογραφές θα μπορούσαν το 1975 να επανασυστήσουν το Σωματείο. Κάτι το οποίο δεν είχε γίνει. Όταν λοιπόν μετά τη Μεταπολίτευση ασχολήθηκε ξανά συνδικαλιστικά και ασχολήθηκαν και εγώ, ένα από τα πρώτα του μελή-

ματα και γι' αυτό παλέψαμε, ήτανε το πώς θα μπορέσει να γίνει η ενοποίηση του προσωπικού και να καταργηθούν τα Σωματεία που είχαν δημιουργηθεί μετά την 21η Απριλίου. Δεν θέλω να αναφερθώ σε λεπτομέρειες αλλά όταν ο Γιάννης έφυγε από τη ζωή το 1980 και ήδη είχε γίνει μία αλλαγή στις διοικήσεις των Σωματείων τότε, ξεκίνησε η μεγάλη προσπάθεια της ενοποίησης των Σωματείων. Καθοριστικό ρόλο τότε έπαιξε ο Κώστας ο Στρατικόπουλος, ο Νίκος ο Καραλής που ήταν στο Σωματείο Κινησεως, ο Σωκράτης ο Μπούνταλης, ο Νίκος Σπύρου από το Σωματείο των Λεωφορείων οι οποίοι ήθελαν να μειωθούν τα Σωματεία από 6 και να γίνει ένα Σωματείο, ένα ενιαίο Σωματείο.

Αυτά σε ό,τι αφορά το θέμα του μεγάλου αγώνα που είχε κάνει ο Γιάννης για την ενοποίηση για την ενότητα των εργαζομένων. Με τον Γιάννη ήμασταν στο Διοικητικό συμβούλιο και τότε θυμάμαι ο συσχετισμός ήταν στο Διοικητικό Συμβούλιο, 6 με την παράταξη του Σοφιανού και 5 ήτανε με την παράταξη τη δική μας. Ήταν ο Γιάννης, ο Νίκος ο Γαλανός, εγώ, ο Γιώργος ο Κοντονικολής και ο Στέφανος Μιχάλαγας. Το 1979 είχε γίνει μία μεγάλη κινητοποίηση από πλευράς όλων των Σωματείων γιατί είχε γίνει ο απεργοσπαστικός μηχανισμός από τον τότε Υπουργό Μεταφορών τον Παπαδόγκωνα ο οποίος ήθελε να κάνει έναν απεργοσπαστικό μηχανισμό στα πρότυπα που είχε κάνει και ο Ανδρέαδης παλαιότερα και να φτιάξει ηλεκτροδνηγούς, σταθμάρες και εκδότες από την Αστυνομία. Υπήρχε μία μεγάλη αντίδραση τότε από πλευράς όλων των Σωματείων με εξώδικα από τα πέντε Σωματεία. Ενώ αντίθετο ήταν το Σωματείο Προσωπικού ΗΣΑΠ. Δεν έδειχναν ενδιαφέρον για τις μαθητείες που κάνανε τότε οι αστυφύλακες.

Τότε είχαμε αναρτήσει μέσα στον σταθμό του Πειραιά ένα πανό, θα το δείτε και μέσα στο βιβλίο, ήταν το πρώτο πανό. Εγώ δεν το ήξερα, μας το είπανε ότι δεν είχε προηγουμένως μέσα στο σταθμό του Πειραιά να αναρτηθεί πανό. Το πανό το είχε φτιάξει ο Γιάννης, ο Μιχάλης ο Στρίγκος, ο Σταύρος ο Πίττας και στη συνέχεια βοήθησα και εγώ. Ήτανε ακόμα ο Σπύρος ο Παραμπάτης αν δεν με απατάει η μνήμη μου και ο Κίμωνας ο Χαραλαμπίδης όταν προσπαθούσαμε να κρεμάσουμε το πανό δεν βρίσκαμε ούτε πένσα ούτε σύρματα και είχαμε μία πολύ μεγάλη αντίδραση στο να κρεμαστεί το πανό. Το κρεμάσαμε, κάναμε τον αγώνα που μπορούσαμε να κάνουμε εμείς οι πέντε αλλά δεν είχανε έρθει από τα άλλα τα Σωματεία κανείς.

Στη συνέχεια πήγανε να κινήσουν έναν ξύλινο συρμό με τους αστυφύλακες για να κάνουνε τη μαθητεία. Εμείς είχαμε πάει

μπροστά στην αμαξοστοιχία και λέγαμε ότι δεν θα προχωρήσετε και αναγκαστήκαμε και πέσαμε μέσα στις γραμμές και υποχρεώθηκε ο τότε εκπαιδευτής Μηχανικός Έλξεως και τους λέει δεν μπορεί να γίνει η μαθητεία για λόγους ασφαλείας. Τα μαζέψανε και από τότε δεν ξαναεπιχειρήθηκε να φτιαχτεί απεργοσπαστικός μηχανισμός με αστυφύλακες.

Ο Γιάννης είχε μόνο φίλους παρ' όλο ότι στις Γενικές Συνελεύσεις, θα θυμούνται οι πιο παλιοί, όταν ο Γιάννης ανέβαινε στο βήμα να μιλήσει του δίνανε τον λόγο πάντα τελευταίο. Και την ώρα που πήγαινε να μιλήσει ο Γιάννης, οι τότε πρόεδροι της Γενικής Συνέλευσης, βάζανε το θέμα της ψηφοφορίας με αποτέλεσμα να μην ακούγεται. Τελικά έσπασε και αυτό από τους ίδιους τους εργαζόμενους που διαμαρτυρηθήκανε και λέγανε αφήστε τον να μιλήσει. Δεν τον αφήνανε να μιλήσει.

Όταν ο Γιάννης αρρώστησε ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου. Είχαμε ένα προγραμματισμένο ραντεβού με τον τότε Γενικό Διευθυντή τον Πασσά. Τον περιμέναμε ήταν ένα διάστημα που ξέχναγε και τον περιμέναμε να έρθει, δεν ερχότανε και τελικά με παίρνει τηλέφωνο ο Τρογκάνης και μου λέει πήγαινε στην Ομόνοια γιατί κάτι έχει πάθει ο Γιάννης είναι μέσα στον σταθμό της Ομόνοιας. Πηγαίνω στον σταθμό της Ομόνοιας και βλέπω τον Γιάννη, αυτό το θηρίο, να έχει αγκαλιάσει την κολώνα. Τι έπαθες, του λέω. Μου λέει, είχα πάει χθες με την Πόλυ και με μία ξαδέλφη της για μπάνιο στην Ανάβυσσο και έπαθα ηλίαση. Και βλέπω την κολώνα να έρχεται πάνω μου και τη σήραγγα να είναι στενή, μικρή. Κατεβήκαμε κάτω, ήρθαμε στην Υγειονομική Υπηρεσία, ήτανε ένας γιατρός ο Δανελάτος, όταν του είπαμε τι ακριβώς συνέβη, μας φωνάζει εμένα και τον Τρογκάνη και μας λέει, πρέπει να έχει όγκο στο οπτικό νεύρο. Ψάχναμε να βρούμε κάποιον που να έχει αυτοκίνητο, ήρθε ο Κώστας ο Βήκος, σας λέω με λεπτομέρειες, γιατί τα ονόματα που ακούτε τα περισσότερα ήταν πολιτικά αντίθετοι με τον Γιάννη, αλλά ήταν δίπλα στον Γιάννη σαν άνθρωπο και σαν συνδικαλιστή. Τον πήγαμε στην Βαζαίου την οφθαλμίατρο, δεν μπορούσε να βγάλει άκρη. Στη συνέχεια πήγαμε και του έκαναν ένα εγκεφαλογράφημα και μας λέει ο γιατρός επειγόντως νοσοκομείο. Και εδώ αρχίζει η συναδελφική αλληλεγγύη και συμπαράσταση. Παίρνουμε τηλέφωνο τον Γιάννη τον Κουλιάτση στο Αουτοσιλό, ήταν ο σταθμός αυτοκινήτων στη Γενική Διεύθυνση και κινητοποιούνται οι συνάδελφοι και του βρίσκουνε στην Πολυκλινική δωμάτιο και ακριβώς την ίδια ημέρα μπήκε στο Νοσοκομείο.

Τώρα από εκεί και πέρα για να έρθω και

λίγο στο βιβλίο. Ο Γιάννης όταν αρρώστησε ήταν να πάει στην Αγγλία για να κάνει ακτινοβολίες. Κάναμε τις αιτήσεις, ήρθανε οι εγκρίσεις αλλά τελικά δεν πήγε. Όταν όμως βγήκε από την κλινική χειρουργημένος, ο Γιώργος ο Γεωργιάδης που είναι εδώ σήμερα, ο Γιώργος ο Συμεωνίδης και ο Γιώργος ο Λεμονής τον πήρανε και πήγανε στην Εύβοια, ψάρεψε, έκανε μπάνια και μετά όταν γύρισε ειδοποιηθήκαμε ότι ο Γιάννης έχει χάσει το φως του και είναι στον Μεταξά. Τρέξαμε όλο το εργαστήριο και με βάρδιες καθόμασταν και του κάναμε παρέα και τον βοηθούσαμε στον βαθμό που μπορούσαμε να τον βοηθήσουμε.

Όταν ο Γιάννης απολύθηκε λόγω υγείας είχαμε φτιάξει ένα ψήφισμα το οποίο είναι γραμμένο και μέσα στο βιβλίο, το ψήφισμα το είχε συντάξει ο Τάκης ο Τασούλης και μας είχε καλέσει να πάμε σπίτι γιατί κάποιος φίλος του είχε στείλει απ' ό,τι μας είπε, κρασί. Πήγαμε στο σπίτι να του δώσουμε το ψήφισμα, όλο το Διοικητικό Συμβούλιο θυμάμαι αυτόν τον γίγαντα, δεν ξέρω αν το θυμάσαι και εσύ Μανώλη, όπως κρατάς μία κούκλα έτσι τον εκράταγε στην αγκαλιά του και τον έφερε και κάθισε. Του Γιάννη δεν τον έλειπε το χαμόγελο, μας έδινε κουράγιο. Του διάβασα το ψήφισμα. Εκεί δάκρυσε. Πήρε το ψήφισμα και λέει στην Πόλυ, Πόλυ πάρε το για να θυμάσαι ποιος είναι ο πατέρας σου. Την επόμενη φορά τον είδαμε μαζί με τον Γιώργο Βούλγαρη στο νεκροθάλαμο του Ζωγράφου. Αν θα διαβάσετε μέσα θα δείτε ότι αντί για στεφάνι ήθελε τα χρήματα να διατεθούν στο Ταμείο Αλληλοβοήθειας. Δεν ήταν τυχαίο. Το Ταμείο Αλληλοβοήθειας ήτανε το ταμείο στο οποίο ήτανε ασφαλισμένοι όλοι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι και το θεωρούσε ότι κατά αυτόν τον τρόπο είναι όλοι μαζί ενωμένοι.

Ο Γιάννης είχε μία βάρκα την οποία την είχε βαφτίσει Πόλυ. Την βάρκα την άφησε στο Τμήμα του Αποκλεισμού για να πηγαίνουν οι συνάδελφοί του να ψαρεύουν και να τον θυμούνται. Επίσης κάτι άλλο το οποίο το έμαθα και εγώ τελευταία, ο Γιώργος ο Συμεωνίδης ο οποίος δεν είναι σήμερα εδώ γιατί είναι πολύ άρρωστος, ήθελε να αγοράσει, για να δείτε το μεγαλείο του ανθρώπου, ήθελε να αγοράσει ένα διαμέρισμα και του ζητάγαμε έναν εγγυητή. Ο Γιάννης είχε ένα οικόπεδο στον Βόλο στον Μακρυνίτσα το οποίο ήθελε αυτό το οικόπεδο να το κάνει σπιτάκια για να πηγαίνουν οι συνάδελφοί του, του Αποκλεισμού, να κάνουν διακοπές και έβαλε υποθήκη αυτό το οικόπεδο για να πάρει ο Συμεωνίδης το διαμέρισμα, έβαλε υποθήκη το οικόπεδο. Αυτό το έμαθα τελευταία και μάλιστα ήμουν με την κα. Βούλγαρη και της σύστησα τον Συμεωνίδη και της το είπε και εκείνος κλαίγοντας.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟ

35 χρόνια μετά τον θάνατό του

χαιρέτισαν ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών κ. Γεωργίου, ο Πρόεδρος της Α.Γ.Σ.Σ.Ε κ. Μουλίνος και η συγγραφέας κα. Λεβέντη. Για τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο μίλησαν από καρδιάς ο Πρόεδρος του Μουσείου Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων συνάδελφος Μανώλης Φωτόπουλος, ο Πρόεδρος του Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ Ευθύμιος Ρουσιάς, ο Πρόεδρος της Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ Λευτέρης Ρενιέρης και ο Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά

συνάδελφος Γιώργος Γαβρίλης. Παρέμβαση έκανε και ο συνάδελφος Γιώργος Βασιλάκης. Όλοι οι ομιλητές είχαν κάτι να πουν για τον άνθρωπο Γιάννη Παναγιωτόπουλο έναν άνθρωπο που έβαζε πάνω από όλα τον συνάνθρωπό του που όμως έφυγε με παράπονο από τη ζωή και τους ανθρώπους. Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση που έδωσε προς όλους τους καλεσμένους το Σωματείο Συνταξιούχων ΗΣΑΠ στους χώρους του Σωματείου.

Ο αδελφός και η θυγατέρα του Γιάννη

Εικόνα από τη δεξίωση

Πειθαρχημένη Διαβίωση. Πως βγήκε ο τίτλος του βιβλίου «Πειθαρχημένη Διαβίωση». Θα σας διαβάσω: «Αίτησις του Ιωάννη Νικολάου Παναγιωτόπουλου κατοίκου Αθηνών κ.τλ. περί επαναφοράς στο υπαλληλικόν προσωπικόν Αθήνα 9-10-1974. Προς την Α.Ε. Ελληνικοί Ηλεκτρικοί Σιδηρόδρομοι. Ενταύθα. Είμαι υπάλληλος των Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων από το έτος 1948. Την 25/5/1967 συνελήφθην υπό της αστυνομίας Αθηνών (Υποδιευθυνσις Γενικής Ασφάλειας) ως επικίνδυνος εις το δικτατορικό καθεστώς και άνευ ουδεμίας αιτιολογίας μετήχθην εις στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως Γυάρου και εκείθεν την 17-9-1967 μετήχθην εις στο στρατόπεδο Πειθαρχημένης Διαβιώσεως Λακκί της Νήσου Λέρου. Απελύθην την 12-10-1970. Το Πειθαρχημένη Διαβίωση ήταν η ονομασία του στρατοπέδου.

Μετά από δύο ημέρες από την αίτηση που είχε υποβάλει επανήλθε στην υπηρεσία ο Γιάννης ως μηδέποτε απολυόμενος. Τουλάχιστον από τα στοιχεία που υπάρχουν, κατά τη Δικτατορία της 21ης Απριλίου ήταν ο μόνος εργαζόμενος στην Εταιρία που πήγε εξορία. Υπήρχαν και άλλοι συνάδελφοι οι οποίοι είχαν απολυθεί από την εργασία τους από τις Επιτροπές Νομιμοφροσύνης Προσωπικού ΕΗΣ. Εδώ είναι ένας από τους συναδέλφους που είχε απολυθεί, ο Στέφανος ο Γεωργιάδης, ήταν βοηθός Β΄. Ο Στέφανος ο Γεωργιάδης είχε απολυθεί ως μη νομιμόφρων από τις Επιτροπές Νομιμοφροσύνης Προσωπικού ΕΗΣ. Ο Βασίλης ο Λούπος επίσης είχε απολυθεί από τις Επιτροπές Νομιμοφροσύνης Προσωπικού ΕΗΣ γιατί μιλάγε στον χώρο της δουλειάς του υπέρ του Ανδρέα Παπανδρέου, γιατί παρακολουθούσε τις συναυλίες του Θεοδωράκη, γιατί είχε πάει στην κηδεία του Πέτρουλα και γιατί ψήφιζε αριστερό Σωματείο. Αυτή ήταν η αιτία που οι Επιτροπές Νομιμοφροσύνης τον είχαν κρίνει επικίνδυνο και τον είχαν απολύσει. Κατά αυτόν τον τρόπο είχαν απολυθεί πάρα πολλοί εργαζόμενοι των ΕΗΣ.

Όταν ο Στέφανος ο Γεωργιάδης που τον είχα δει και του είπα να κάνει τα χαρτιά του για να γυρίσει στην υπηρεσία, μου έδωσε τα στοιχεία που είχε. Όταν τα διάβασα εξοργίστηκα, έκανα μία αίτηση την οποία θα την διαβάσετε μέσα στο βιβλίο, προς τον τότε Γενικό Διευθυντή τον Κίκηρα και του έλεγα αν εξακολουθούν να υπάρχουν αυτές οι επιτροπές, από ποιους αποτελούνται και που βρίσκονται σήμερα αυτοί οι άνθρωποι. Και μου είπε ότι έχουν καταργηθεί, ότι έχουν συνταξιοδοτηθεί κ.λπ. ενώ δεν ήταν αλήθεια. Πολλοί από αυτούς δουλεύανε στην εταιρία.

Ο αστυφύλακας που είχε πιάσει τον Γιάννη ήταν τον συνδικαλιστικού ο οποίος μέχρι το 1982 αλώνιζε όλους τους χώρους εργασίας, τον έπιασε στην Ομόνοια εν ώρα εργασίας μέσα στο Σταθμαρχείο. Ο Γιάννης είχε βοηθή τον Γιώργο τον Λεβή. Ο Γιώργος ο Λεβής είναι στην Αμερική τώρα. Ο Γιάν-

νης απολύθηκε όχι γιατί ήταν επικίνδυνος για το καθεστώς ή για τα πολιτικά του φρονήματα αλλά γιατί απουσίασε 15 ημέρες από την υπηρεσία. Έκαναν χρήση του Κανονισμού. Θα τα διαβάσετε και μέσα στο βιβλίο.

Στο αρχείο του Μουσείου υπάρχει αυτός εδώ ο φάκελος ο οποίος αφορά τον Γιάννη. Τα περισσότερα στοιχεία τα οποία έχω συλλέξει τα συνέλεξα με τη βοήθεια του τότε Προσωπάρχη, Προϊστάμενου του Γραφείου Προσωπικού, του Σπύρου του Βασιλάκη ο οποίος με βοήθησε όχι μόνο γι' αυτά αλλά και για άλλα στοιχεία για άλλους συναδέλφους τα οποία βρίσκονται στον 1ο όροφο του Μουσείου που είναι η αίθουσα του Γιάννη Παπαδημητρίου.

Πως ξεκίνησε να γραφτεί το βιβλίο. Γινόταν πέρσι τον Απρίλη μία εκδήλωση της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχαν συγγραφείς, ζωγράφοι, υπήρχε έκθεση φωτογραφίας και διάφορα άλλα. Μου λέει η κα. Βούλγαρη. Εδώ δούλευε και ένας φίλος μου. Της λέω ποιος. Μου λέει ο Γιάννης ο Παναγιωτόπουλος. Της λέω για πάμε να δούμε αν είναι αυτός που ξέρω εγώ. Την κατέβασα κάτω. Μόλις είδε τη φωτογραφία την πήραν τα ζουμιά, πήραν τα ζουμιά και έμένα. Μου λέει αυτός είναι. Της λέω για κάσσε.

Θα το πω όπως της το είπα. Τι φίλος σου ήτανε; Γιατί ο Γιάννης τώρα θα έπρεπε να ήταν 84 χρονών. Εσύ είσαι μικρή. Και μου λέει είμαι φίλη με την κόρη του, είναι κουμπάρα μου και εν πάση περιπτώσει θα με βοηθήσεις μου λέει με τα στοιχεία που έχεις να γράψω ένα βιβλίο για τον Γιάννη; Λέω δεν είναι θέμα δικό μου, είναι θέμα και του Διοικητικού Συμβουλίου του Μουσείου, να το συζητήσω για να σου δώσω αυτά που θέλεις.

Το Διοικητικό Συμβούλιο λοιπόν ομόφωνα πήρε την απόφαση να δώσουμε ό,τι στοιχεία ήθελε η κα. Βούλγαρη μέσα από αυτόν εδώ τον φάκελο και γράφτηκε το βιβλίο. Ένα βιβλίο που δεν χορταίνεις να το διαβάζεις γιατί δεν ασχολείται μόνο με τον Γιάννη ασχολείται και με όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους τόπους εξορίας. Εγώ θέλω να την ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την τιμή που έκανε στο Μουσείο και στο Σωματείο μας και επίσης θέλω να την ευχαριστήσω γιατί με το βιβλίο αυτό ξαναζωντάνεψε τον Γιάννη. Τον Γιάννη που δύσκολα μπορεί κανείς να τον ξεχάσει και ιδιαίτερα όπως σας είπα εγώ που η φιλική σχέση μαζί του ήταν από το 1955 εγώ ήμουν 17 ετών όταν προσλήφθηκα στην εταιρία ο Γιάννης ήταν τότε 25.

Έκανα μία παράληψη πριν ξεκινήσω να τοποθετούμαι ότι θα πρέπει να πουν δύο λόγια ο Πρόεδρος της Α.Γ.Σ.Σ.Ε. ο κ. Νίκος Μουλίνος και ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών ο κ. Γεωργίου και μετά θα πάρουν τον λόγο οι συνάδελφοι. Θύμιος Ρουσιάς, Λευτέρης Ρενιέρης και Γιώργος Γαβρίλης.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Η Ομιλία της Συγγραφέως κα. Μαίρης Βούλγαρη

Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους όσους είσατε σήμερα εδώ γιατί τιμήσατε με την παρουσία σας τη γιορτή του Γιάννη Παναγιωτόπουλου. Δεν είναι μνημόσυνο, είναι γιορτή. Ιδίως τον κ. Φωτόπουλο που με το αρχείο του με βοήθησε. Επίσης υπάρχουν δύο απουσίες σε αυτήν τη γιορτή που θα έπρεπε να υπάρχουν, τους χάσαμε πρόσφατα. Η μία απουσία είναι η Σοφία, η γυναίκα του Παναγιωτόπουλου και ο άλλος είναι ο Αντώνης, αδελφός της Σοφίας και φίλος του Γιάννη. Θεωρώ ότι είναι δύο μεγάλες απουσίες που σήμερα θα έπρεπε να ήταν εδώ. Σας ευχαριστώ πολύ όλους γιατί ακόμα αγαπάτε τον Γιάννη και τον θυμόσαστε. Σας ευχαριστώ.

Η Ομιλία του πρόεδρου της Α.Γ.Σ.Σ.Ε κ. Νίκου Μουλίνου στην παρουσίαση του βιβλίου «Πειθαρχημένη Διαβίωση»

Καλημέρα σας. Είναι ιδιαίτερη τιμή για εμάς η σημερινή πρόσκληση. Γίνεται σε ένα φορτισμένο συγκινησιακό κλίμα, αυτές οι μνήμες του χθες, οι αγώνες εκείνης της εποχής, το όραμα που έζησαν, που είχαν σκοπό να πραγματοποιήσουν, έρχονται όλα μπροστά μας, σκληρές, δυνατές εικόνες. Αυτό όμως που επιχειρείται σήμερα εδώ είναι εξαιρετικά σημαντικό. Είναι μία επαινετή προσπάθεια γιατί αναδεικνύει πέραν της ουσίας του θέματος που έχουμε κάτι πιο σημαντικό, κάτι πιο ιδιαίτερο. Ότι το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα και ειδικότερα ό,τι αφορά στον συνταξιούχων ακουμπά στο κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον. Αυτό είναι εξαιρετικά, μα πάρα πολύ σημαντικό και θέλω να συγχαρώ τους συναδέλφους του Σωματείου και του Μουσείου, ή του Μουσείου και του Σωματείου, γιατί εδώ υπάρχει κάτι που είναι σαν σιαμαία ιστορία και δεν μπορεί κανείς να τη διαφοροποιήσει. Αιφνιδιάστηκα από το λιτό, ουσιαστικό λόγο του Μανώλη του Φωτόπουλου, αν κατάλαβα καλά μιλάμε για έναν άνθρωπο διαδραμάτισε ουσιαστικό και πολύ δυνατό έργο στην περίοδο που αυτός ήταν παρών. Θέλω να σας πω ακόμη ότι οι συνταξιούχοι, μιας και είμαι Πρόεδρος της Ανωτάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδος στηρίζουμε και υποστηρίζουμε ότι οι συνταξιούχοι είναι ενεργοί πολίτες και αυτή η εκδήλωση και η γενικό-

τερη δραστηριότητα του ΗΣΑΠ και του Μουσείου επιβεβαιώνει κατά τον πλέον πανηγυρικό τρόπο όλη αυτή την άποψη και εκτίμηση που έχουμε. Για τον συνάδελφο που συζητάμε σήμερα, θέλω να πω ότι σηματοδοτεί το πνεύμα και την επιλογή μπροστά στο καθήκον, στην πατρίδα και στον άνθρωπο. Αυτοί οι άνθρωποι μας χρειάζονται. Είναι απαραίτητο να είναι κοντά μας γιατί είναι αυτοί που μας οδηγούν. Είναι αυτοί που μας ανοίγουν νέους ορίζοντες και είναι πολύ δυνατό το συναίσθημα που μας διακατέχει σήμερα γιατί ακριβώς τον έχουμε μπροστά μας ως σύμβολο για μίμηση και αγώνα. Κλείνοντας θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια για όλους όσους συνέβαλαν στη σημερινή εκδήλωση. Και να μείνω και λίγο στην κα. Βούλγαρη η οποία έγραψε το βιβλίο το οποίο είχα την ευκαιρία να το δω λίγο νωρίτερα από εσάς. Έχει μια απλότητα. Έχει μια δωρική συνάφεια ο λόγος της. Έχει ένα βαθύ συναίσθημα. Το όλο κείμενο έχει μία αφήγηση ρεαλισμού και ειλικρίνειας και ένας αφορητος καλώς εννοούμενος όμως συναισθηματισμός. Θα ήθελα να πω στον Θύμιο και στον Μανώλη και στους άλλους συναδέλφους του Διοικητικού Συμβουλίου και σε όλους εσάς εδώ ότι εμείς ως Ανωτάτη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος θα συνδράμουμε, θα ενισχύσουμε τους δρόμους που τους ανοίγετε εσείς και δεν σας κρύβω και μία υστερόβουλη σκέψη. Σας ζηλεύω αλλά θέλω να συνεχίσετε έτσι για να μπορέσουμε να κάνουμε και εμείς κάτι καλύτερο. Ευχαριστώ.

Η Ομιλία του Προέδρου του Σωματείου μας

Αγαπητοί φίλοι, η σημερινή μέρα είναι μια μέρα μνήμης και αφιέρωμα σε έναν συνάδελφο ο οποίος δεν υπάρχει σήμερα κοντά μας, μας έφυγε νωρίς. Τα λόγια δεν αρκούν για να σκιαγραφήσει κανείς την προσωπικότητα του Γιάννη Παναγιωτόπουλου. Ο Γιάννης ήταν άνθρωπος με όλη τη σημασία της λέξεως, ήταν πάντα καλός και γενναιόδωρος προς όλους μας, ήταν δίπλα στον πονεμένο και αδικημένο, πορεύτηκε στη ζωή του με γενναιότητα και τόλμη. Δεν δείλιασε ποτέ, ήταν πάντα μάχιμος και υπερασπιζόταν τον κάθε αδικημένο και προσπαθούσε να βρει και να δώσει λύσεις στα προβλήματα που παρουσιάζονταν. Είχε χαράξει μία πορεία που τον οδηγούσε πάντα μπροστά καθώς είχε σύντροφο την τιμία και ανιδιοτελή ψυχή του, τη δίκαιη κρίση του και την καλή καρδιά του. Δεν άφηνε ποτέ τον νου του να θολώσει, πρόσεχε τις κακοτροπιές των ανθρώπων, τη βαναυσότητα και την κακία. Όμως για όλα τα προτερήματα που είχε, έγινε στόχος και διώχθηκε. Δεν φοβήθηκε όμως ποτέ, γιατί είχε όπλα να πολεμήσει τον εχθρό του και τα όπλα του ήταν ψυχικά και όχι υλικά, γι' αυτό δεν φοβόταν μήπως του τα κλέψουν.

Τα πιστεύω του Γιάννη ήταν: Σωστοί στη δουλειά μας αλλά σκληροί διεκδικητές. Το μέλι που παράγουμε είναι αδιανόητο να το αφήσουμε να το τρώνε οι κηφήνες. Έχοντας σήμερα μπροστά μου το βιβλίο της συγγραφέως κυρίας Μαίρης Βούλγαρη που είναι αφιερωμένο στον συνάδελφο Γιάννη έγινε ένα πισωγύρισμα του νου μου και της σκέψης μου 51 χρόνια πίσω. Ήταν το τρίτο δεκαήμερο του Μαρτίου του 1964. Το Σωματείο της Ένωσης Εργαζομένων ΕΗΣ είχε εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, νεοπροσληφθείς εγώ τότε ως εισπράκτορας στα Πράσινα Λεωφορεία ενθυμούμαι τους υποψηφίους συμβούλους

που προσπαθούσαν να πείσουν τον κάθε ένα για να τους δώσει την ψήφο του. Τότε εγώ ο οποίος ήμουν ένα παιδί άσχετο από τα συνδικαλιστικά, πρόσεξα τις κινήσεις και τα λόγια ενός νεαρού τότε συνδικαλιστή ο οποίος με τα λόγια του σε καθήλωνε και χαιρόσουν να τον ακούς να μιλά, δεν είχε ένα ξύλινο λόγο χωρίς ουσία. Τα λόγια του ήταν μεστά και ουσιαστικά, τον πίστεψα και δεν έχασα. Στις εκλογές αυτές ο Γιάννης εκλέχτηκε σύμβουλος στην Ένωση Εργαζομένων ΕΗΣ με πρόεδρο τον συνάδελφο Πέτρο Ψαρόγιαννη. Το προσωπικό των λεωφορείων ήταν τότε στο έλεος του Θεού, ξεκρέμαστο χωρίς κανονισμό και με δύσκολες συνθήκες εργασίας και συμπεριφοράς εκ μέρους της Διοίκησης. Ο καθηγητής Στρατής Ανδρεάδης ήταν ο απόλυτος άρχων και είχε εξουσία ζωής και θανάτου για τη μονάδα των Πράσινων Λεωφορείων. Σε όλες αυτές τις ενέργειές του πρέπει να αναφερθεί ότι ο Γιάννης δεν είχε συμπαράστατες πολλούς συνδικαλιστές από τον σιδηρόδρομο καθώς δεν έβλεπαν με καλό μάτι τις ανερχόμενες συνδικαλιστικές δυνάμεις που προέρχονταν τότε από τα λεωφορεία όπως ήταν τότε οι Αντώνης Σφακιωτάκης, Νίκος Ηλιάδης καθώς και άλλοι συνάδελφοι. Όταν τα πράγματα έφτασαν στο απροχώρητο αποφάσισαν και πραγματοποιήσαν έκτακτη Γενική Συνέλευση την 1η Ιουλίου 1964 με θέμα να εκπονηθεί κανονισμός για τα Πράσινα Λεωφορεία και προκηρύχτηκε, μόνο για τους εργαζόμενους στα λεωφορεία 48ωρη απεργία για τις 11 και 12 Ιουλίου. Ακολουθεί και δεύτερη 48ωρη απεργία 13 και 14 Ιουλίου όπως και τρίτη 15 και 16 Ιουλίου. Η απεργία αυτή είχε μεγάλη και πρωτόγνωρη επιτυχία για την εποχή εκείνη που τα έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά. Δεν διανοήθηκε κανένας συνάδελφος να γίνει απεργοσπαστής όλοι οι εργαζόμενοι των Πράσινων Λεωφορείων έβαλαν τα κορμιά τους και έφραξαν τις πόρτες του Αμαξοστασίου. Και ενώ είχε προγραμματιστεί και νέα 48ωρη απεργία

και τότε θα υπήρχε συμμετοχή των εργαζομένων στον σιδηρόδρομο με στάσεις εργασίας επήλθε συμφωνία με τη Διοίκηση των ΕΗΣ για ικανοποίηση όλων των αιτημάτων μας.

Τα αναφέρω αυτά για να γίνει γνωστό ότι τότε στο πλευρό των εργαζομένων βρίσκονταν τρεις συνδικαλιστές ο Αντώνης Σφακιωτάκης οδηγός στα Πράσινα Λεωφορεία – ο Νίκος Ηλιάδης σταθμάρχης και κυρίως ο Γιάννης Παναγιωτόπουλος ο οποίος δεν έφυγε στιγμή από κοντά μας τα έξι ημερόνυχτα ήταν δίπλα μας και μας εμψύχωνε. Δεν γνωρίζω ποια θα ήταν τα αποτελέσματα των κινητοποιήσεων αυτών εάν δεν είχαμε δίπλα μας τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο. Καθώς όλοι οι παλιοί συνάδελφοι γνωρίζουν ότι τότε λειτουργούσε απεργοσπαστικός μηχανισμός και πλήση εγκεφάλου και χρειαζόταν να υπάρχουν μεγάλες ψυχικές δυνάμεις για να μην υποκύψει κανείς στις πιέσεις του εργοδότη και των οργάνων του. Δεν θα αναλύσω από το βήμα αυτό τι αποτυπώνεται στο βιβλίο σχετικά με τα όσα τράβηξε ο συνάδελφος Γιάννης στα ξερονήσια και ο κάθε Γιάννης που δεν ήθελε να συμμορφωθεί με τας υποδείξεις. Πρέπει το βιβλίο αυτό να γίνει κτήμα όλων μας για να μπούμε στο πνεύμα της εποχής εκείνης. Ο Γιάννης συνελήφθη ενώ ήταν υπηρεσία και σαν ληστής οδηγήθηκε στο στρατόπεδο της Γυάρου και από εκεί στο στρατόπεδο πειθαρχημένης διαβίωσης στο Λακκί της Λέρου μέχρι τον Οκτώβριο του 1970 που απελευθερώθηκε. Στα βασανιστήρια που υποβαλλόταν καθημερινώς οι μη συμμορφούμενοι με τις υποδείξεις δεν άντεξαν όλοι και πολλοί έσπασαν. Άντεξαν μόνο όσοι ήταν προετοιμασμένοι και αποφασισμένοι. Το 1974 ο Γιάννης επανήλθε στην υπηρεσία του για λίγο όμως καθώς ο θάνατος, του στέρησε πρόωρα τη ζωή. Για τον συνάδελφο και φίλο Γιάννη έχουν γραφεί πολλά. Ο Τάκης ο Τασούλης σκιαγραφεί τον Γιάννη ως έναν ακριβό φίλο και έναν αγαπητό συνάδελφο, ένα παλικάρι ο οποί-

ος δεν ήταν στα λόγια αγωνιστής αλλά έκανε τον αγώνα τρόπο ζωής του.

Ο Πέτρος ο Ψαρόγιαννης λέει ότι ο Γιάννης ήταν ένας από τους αξιότερους εκπροσώπους του προσωπικού, είχε πρακτικό πνεύμα και ο λόγος του ήταν πειστικός και μετρημένος, ήταν λαϊκός αγωνιστής, αγωνιστής που διακρινόταν για τη λεβεντιά του. Έφυγε αφήνοντας τεράστιο και δυσαναπλήρωτο κενό.

Ο Γιώργος ο Γαβρίλης που είναι εδώ και θα μας τα πει πιο αναλυτικά, χαρακτηρίζει τον Γιάννη ως έναν έντιμο άνθρωπο, φλογερό αγωνιστή αλλά και αξιαγάπητο συνάδελφο ο οποίος οραματιζόταν και πάλευε αταλάντευτα για την κοινωνική δικαιοσύνη και την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου προς άνθρωπο, με όπλα το ήθος του και τη λάμπουσα αρετή του.

Ο Πέτρος Πετρακάκος με τον οποίο είχαν κάνει μαζί σαν πολιτικοί κρατούμενοι χαρακτηρίζει τον Γιάννη αθλητή της δουλειάς, του στίβου και της συνδικαλιστικής και κοινωνικής δράσης. Είχε την ανθρωπιά στο αίμα του.

Ο Τάσος Σφυρής, Σταθμάρχης των Πράσινων Λεωφορείων χαρακτηρίζει τον Γιάννη ως μία ξεχωριστή περίπτωση που είχε τάξει τον εαυτόν του και τη ζωή του ακόμα, δίπλα στους εργαζόμενους και στα προβλήματά τους. Ο Παναγιώτης Κολλιναίτης του αφιέρωσε ποίημα στη μνήμη του με ρεφρέν «Γενναίο παλικάρι όλοι οι συνάδελφοι θα σε έχουμε καμάρι».

Ο Μανώλης ο Φωτόπουλος τον είχε ζήσει και αναφέρθηκε ο ίδιος προσωπικά. Κλείνοντας θέλω να πω ότι σήμερα μας λείπει ο Γιάννης. Δεν πρόλαβε να κάνει αυτά που ήθελε και μπορούσε να κάνει. Έφυγε με ένα παράπονο από τη ζωή, ότι δεν προσέφερε στον συνάδελφό του και συνάνθρωπό του αυτά που ήθελε να προσφέρει.

Θα είναι πάντα με αγάπη στη μνήμη μας και το βιβλίο αυτό θα είναι φάρος και θα μας οδηγεί όλους μάς.

Η Ομιλία του Προέδρου της Ένωσης Εργαζομένων ΗΣΑΠ κ. Λευτέρη Ρενιέρη

Θέλω να ξεκινήσω με μία ρήση που αναφέρεται ότι την έχει πει ο Γιάννης ο Παναγιωτόπουλος. Σωστοί στη δουλειά μας αλλά σκληροί διεκδικητές των δικαιωμάτων μας. Το μέλι που παράγουμε είναι αδιανόητο να μας το τρώνε οι κηφήνες. Είναι απλές, σταράτες, ξεκάθαρες, αυτονόητες πλην όμως σοφές κουβέντες που όταν ξεστομίζονται, εκφράζονται από προσωπικότητες όπως ο Γιάννης Παναγιωτόπουλος αποκτούν ιδιαίτερη σημασία και αξία. Κουβέντες διαχρονικές αλλά και επίκαιρες όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας, ιδιαίτερα σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο που περνάμε. Γιάννης Παναγιωτόπουλος, άνθρωπος σύμβολο, είναι ο καταλληλότερος χαρακτηρισμός του ανθρώπου για όλες τις επόμενες γενιές. Ένας αγωνιστής, ένας οραματιστής της δημοκρατίας του πολιτισμού ένας αγωνιστής για την αλληλεγγύη, την ευτυχία την αξιοπρέπεια των συναδέλφων του, των συνανθρώπων του, της κοινωνίας γενικότερα. Ένας ήρωας που για την προάσπιση και υπεράσπιση των οραμάτων του, υστερολογίας και αξιοπρεπείας του δεν δίστασε να τα βάλει με τους αδίστακτους φασίστες της χούντας και να απηφήσει τα σκληρά βασανιστήρια, τις κακουχίες της εξορίας, ακόμα και αυτό τον θάνατο. Δεν ήμουν από τους τυχερούς που γνώρισαν τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο. Όμως μέσα από τις αφηγήσεις συναδέλφων που τον γνώ-

ριζαν αλλά και από τις σελίδες αυτού του βιβλίου έγινε και εγώ γνώστης της ζωής του ήρωα. Από την ημέρα που ξεκίνησα την ενασχόλησή μου με τα συνδικαλιστικά στον χώρο αναρωτιόμουν πάντα αν θα κατάφερα ποτέ να αγγίζω έστω και λίγο πραγματικά την έννοια του όρου συνδικαλιστής. Μετά από 25 χρόνια συμμετοχής μου στο Σωματείο της Ένωσης είχα αρχίσει να πιστεύω ότι είχα πια αποκτήσει κάποιες προϋποθέσεις να μπορώ να χαρακτηρίσω τον εαυτό μου συνδικαλιστή. Η έννοια όμως αυτή είναι τόσο βαριά που με προβληματίζει ακόμη περισσότερο το πώς μπορεί κανείς να χαρακτηριστεί συνδικαλιστής όταν πριν από εμένα έχει κάτσει στην ίδια καρέκλα, έχει μιλήσει και έχει απευθυνθεί με τον λόγο του από το ίδιο βήμα σε εργαζόμενους, έχει γράψει στο ίδιο γραφείο κείμενα, έχει αγωνιστεί στον ίδιο συνδικαλιστικό χώρο με σένα ένας άνθρωπος σαν τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο. Έχει άραγε κανείς το δικαίωμα από τους σύγχρονους συνδικαλιστές να συγκριθούν με τέτοια προσωπικότητα; Η κληρονομιά που μας άφησε δύσκολα διαχειρίζεται. Πολύ δε περισσότερο σήμερα που παρ' όλες τις δυσκολίες κυριαρχεί η απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος, η μη συμμετοχή, η απαξίωση των θεσμών σε πολιτικό αλλά και σε συνδικαλιστικό επίπεδο. Πόσο ανάγκη έχει σήμερα η κοινωνία μας από ανθρώπους σαν τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο; Να μας δείξει τον δρόμο, τον τρόπο, το κουράγιο, τη δύναμη, την αλληλεγγύη και την εγρήγορση να μας ση-

κώσει από την απραξία και τους καναπέδες και να πετύχουμε την ανατροπή, την αλλαγή αυτής της ανθρωποφάγας πολιτικής. Όλοι εμείς σήμερα οφείλουμε να εμπνευστούμε, να οδηγηθούμε από τη μνήμη, την ιστορία τέτοιων ανθρώπων ώστε να μπορέσουμε πραγματικά δυναμικά χωρίς ιδιοτέλεια να αγωνιστούμε για τα παιδιά μας, την κοινωνία και την πατρίδα μας. Ας βάλουμε λοιπόν τον Γιάννη και όλους αυτούς τους ανιδιοτελείς αγωνιστές στη θέση που τους αρμόζει μέσα στη ψυχή μας, μέσα στην καρδιά μας και έχοντάς τους πάντα στη σκέψη μας είναι βέβαιο ότι θα ξεπεράσουμε όλα αυτά τα δεινά που σήμερα ζούμε. Η πρωτοβουλία για τη σημερινή εκδήλωση αξίζει συγχαρητήρια στο Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου και στον Πρόεδρο του ιδιαίτερα. Μας εξέπληξαν ευχάριστα με την πρόταση τους για την εκδήλωση της παρουσίασης αυτού του βιβλίου και τους ευχαριστούμε που μέσα από αυτήν έγινε αφορμή να θυμηθούν όσοι τον γνώρισαν και να τον γνωρίσουν όσοι δεν τον γνώρισαν. Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τη συγγραφέα του βιβλίου, που μέσα από ένα καλογραμμένο βιβλίο εγώ τουλάχιστον όταν το διάβασα μου προξένησε μεγάλη συγκίνηση. Μου έδωσε γνώση, μου δημιούργησε επιμονή και μεγάλο θυμό γι' αυτά που γίνονται σήμερα στη χώρα μας, που δεν περιγράφονται τα σημερινά γεγονότα μέσα στο βιβλίο αυτό αλλά μπορεί κανείς να παραλληλίσσει τις δύσκολες εποχές της τότε εποχής με τη σημερινή. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η ομιλία του Αντιπεριφερειάρχη Πειραιά κ. Γ. Γαβρίλη

Τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο τον συνάντησα έφηβος και στα πρώτα βήματα της πολιτικής μου δράσης, την ίδια στιγμή που αυτός, βίωνε την προσωπική του πολιτική και συνδικαλιστική του ωριμότητα. Έχοντας κατακτήσει την αυτοσυνείδηση του μέσα από τη δράση, την αυτοθυσία, την πίστη την αντίσταση και εντέλει την κατοχύρωση του λόγου που παράγει έργο και νόημα για την ζωή των ανθρώπων, συμβόλιζε για μένα το σηματορῶ του μέλλοντος μου. Ήταν η εποχή που ο Γιάννης είχε υπομείνει τη πειθαρχημένη διαβίωση της επτάχρονης τυραννίας, διότι δεν συνεμορφώθει προς τας υποδείξεις. Ανήκε σ εκείνη την κατηγορία των Ελλήνων που η πρώτη εικασαετία της ζωής τους, αυτή του 1930-50 τους μύπησε αλλά και τους βύθισε στο θεϊκό κόσμο των ηρώων απ όπου ο Γιάννης βγήκε με το μυαλό του Προμηθέα. Όλα για τους ανθρώπους και τη ζωή τους. Ακέραιος χαρακτήρας ως συνέπεια, αναδείχτηκε συνεπής μαχητής μέχρι το τέλος πραγματοποιώντας διαδρομή σταθερής τροχιάς και υψηλής ανωφέρειας μέχρι το τέλος. Αυτός ήταν ο λόγος που ο Γιάννης έτυχε ευρείας αναγνώρισης καθολικής δικαίωσης, από το σύνολο των εργαζομένων στον

ΗΣΑΠ. Είναι ο ίδιος λόγος που η σεπτή του μνήμη και οι συμβολισμοί διατρέχουν ακόμα τη σκέψη μας, αφού είναι μόνιμα εγκατεστημένοι στη μνήμη των συναδέλφων μιας ολοκληρωμένης εποχής. Ευτύχισε το συνδικαλιστικό κίνημα των ΗΣΑΠ να δεχθεί τις υπηρεσίες ενός ονειροπόλου και ιδεολόγου αγωνιστή, σε μία εποχή όπου διαμόρφωνε τη πολιτική του βάση. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα η οργανική του συγκρότηση να περιλάβει χαρακτηριστικά συστατικά που προηγούνταν της εποχής του. Η Δημοκρατική ελευθερία, η πίστη στο δίκαιο της κοινωνίας, η αναπόδραστη εξέλιξη ανθρώπων, πραγμάτων, ιδεών που η ισχύς τους αλλάζει μέσα στο χρόνο, ήταν πρότυπα ή οι κανόνες που συμπεριλήφθησαν ως σύνολο αξιών στη δράση μιας μικρής κοινωνίας κυρίως με την ευθύνη του Γιάννη. Ήταν από τους βασικούς συντελεστές της πιο σημαντικής συνδικαλιστικής και πολιτικής αμφισβήτησης στις δομές του μετεμφυλιακού κράτους, της δοτής ΓΣΕΕ. Τα 115 σωματεία η βάση των οποίων ήταν η κοινή ωφέλεια αποτέλεσε τον κριό που δημιούργησε την αναγκαία ρωγή για τη Δημοκρατία και τη διαφάνεια, ζητούμενα μέχρι τις μέρες μας, από εκείνη την εποχή. Στην επτάχρονη Χούντα των συνταγματαρχών ο Γιάννης συλλαμβάνεται από τους πρώτους και η σεβαστή υπηρεσία του σπεύδει να τον απολύσει για υπέρβαση αυθαίρετης απουσίας 15 ημερών. Η Φορμόζα μια

και υπάρχει αναφορά στο Χρόνη Μίσιο δεν πέρασε από το μυαλό του. Υπέμεινε στωικά με καρτερία και επαγρύπνηση όλα τα δεινά γιατί το προσωπικό του σύμπαν ήταν ανθρωποκεντρικό. Εκείνο δηλαδή που αποδίδει μεγαλύτερη αξία στην επίγεια ζωή που διαμορφώνει ο άνθρωπος με την ποικίλη εργασία του, υλική και πνευματική και πάντα με αισθήματα εμπιστοσύνης και αισιοδοξίας. Είναι η συνεχής επιδίωξη για τη βελτίωση των συνθηκών αυτής της ζωής και για την αξιοποίηση των ανθρωπίνων δεξιοτήτων γενικά, είναι ο δρόμος που ολοκληρώνει και πραγματώνει τον άνθρωπο. Πρόκειται για έναν ουμανιστικό ορισμό που λίγοι τον υπηρετήσαν με τον τρόπο του Γιάννη. Από την Γυάρο μέχρι τον Λακί της Λέρου και μετά ξανά πίσω. Το συνηθισμένο δρομολόγιο εδώ και εκατοντάδες χρόνια του εξοστρακισμού των ανεπιθύμητων της κάθε μορφής τυραννίας. Γύρισε και από εκεί ακέραιος σαν μονάδα και την ίδια εποχή συστηνόμαστε πολιτικά, αυτός αποκτά έναν έφηβο σύντροφο και εγώ προσωπική πιστοποίηση- διαβατήριο για μια ζωή μέσα στο μαζικό κίνημα. Συνεχίζει να κυλά η ζωή μέσα στην αέναη ροή του χρόνου όπως θέλει ο ποιητής, βιώνουμε μια δημοκρατία που μας φαίνεται ανάπηρη, το κίνημα αναπτύσσεται, ο κόσμος έχει κατακτήσεις και ο Γιάννης μιλάει και λέει πως “το μέλι που παράγουμε δεν πρέπει να αφήνουμε τους

κηφίνες να το τρώνε”. Λόγια απλά λόγια όμορφα, λόγια με φώς. Λίγα χρόνια όμως μετά παρεμβαίνει στο λόγο η ειρωνεία για να μας υπενθυμίσει ότι η σχέση ανάμεσα στα λεγόμενα και στην πραγματικότητα διαφεύγει τελείως από τον έλεγχο του ομιλητή, για να στραφεί εναντίον του και να γίνει τραγική. Ο Γιάννης νικήθηκε για πρώτη και τελευταία φορά για να περάσει στα Ιλίσια πεδία της τάξης του και στη θάνασά της ζωής. Επειδή όμως ζωή δεν είναι αυτό που ζεις αλλά εκείνο που θυμάσαι για να διηγείσαι σύμφωνα με τον Μαρκέξ, ήταν είναι και θα είναι παρών. Με την μορφή του τον λόγο του με τις πράξεις του μας υπενθυμίζει σ αυτήν την σύντομη αναπαράσταση της παρουσίας του, πως του αντρειωμένου ο θάνατος δίνει ζωή στην νιότη. Πως τα μεγάλα οράματα έχουν ανάγκη από τους ιδανικούς και άξιους εραστές τους γιατί μόνο αυτοί σαν γνήσιοι μύστες μπορούν να τα κουβαλούν από την μια εποχή στην άλλη. Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς την κα Βούλγαρη, τον Μανώλη Φωτόπουλο και όλους όσοι συνέβαλαν στο να γραφτεί αυτό το βιβλίο. Ταυτόχρονα, οφείλω μια συγνώμη γιατί ενώ ο Γιάννης μου εμπιστεύτηκε ένα μέρος από το αρχείο του, δεν είχα την δυνατότητα να το αξιοποιήσω. Βρέθηκαν, όμως, οι καταλληλότεροι από εμένα για να το κάνουν και γι’ αυτό αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω δημόσια ευχαριστίες και συχαρητήρια.

Η Ομιλία του προέδρου της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών κ. Κ. Γεωργίου

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι και φίλες καλή σας μέρα. Βρίσκομαι εδώ υπό διττή ιδιότητα. Η πρώτη ιδιότητα είναι ότι είμαι Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών και είναι για μένα χαρά και τιμή να παρευρίσκομαι σε ένα βιβλίο που έχει επίσης διττή σημασία. Αναφερόμαστε σε έναν άνθρωπο που πολέμησε για τα αγαθά, για τα ιδανικά, για την ανδρεία. Αναφέρομαι και στην συγγραφέα την κα. Μαίρη Βούλγαρη η οποία είναι Ειδική Γραμματεύς στην Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών και θα ήθελα να ξεκινήσω από τη Διοίκηση του Μουσείου και από τη Διοίκηση των συνταξιούχων με τους οποίους γνωρίζομαι πάρα πολύ καλά, έχουμε αγαστή συνεργασία, αυτός ο κόσμος μου είναι γνωστός και πολύ αγαπητός. Καταβάλλουμε όλοι μαζί προσπάθεια για να καταστήσουμε πράγματι τον συνταξιούχο ενεργό πολίτη τόσο μέσω τηλεοράσεως όσο μπορούμε όσο και από πλευράς εντύπων. Θέλω λοιπόν να σας συγχαρώ κύριοι των δύο διοικητικών συμβουλίων διότι σήμερα δείχνουμε συλλογικότητα σε ένα άτομο το οποίο έφυγε και άφησε πίσω του μία παρακαταθήκη. Η σημερινή στιγμή, η τωρινή στιγμή είναι στιγμή χαρμολύπης, χαράς και λύπης μαζί, όπως λένε οι προπάτορές μας. Χαράς γιατί μας δίνεται η ευκαιρία να μιλήσουμε για έναν άνθρωπο που αγωνίστηκε για να απολαύσουμε εμείς όσα μας είχαν μέχρι πρότινος δώσει οι αγώνες κάποιων που πολέμησαν με πνεύμα και με σώμα και αφετέρου θα ήθελα να πω για τη λύπη διότι ο Γιάννης ο Παναγιωτόπουλος

όπως διάβασα στο βιβλίο που το πήρα πριν από μισή ώρα, μας έφυγε νωρίς. Μας άφησε όμως την παρακαταθήκη του. Γιατί ήρθε εδώ όπως είπα, για να προσπιστεί ιδανικά και να φυλάξει θερμοπύλες. Σήμερα κάποιοι άνθρωποι που έχουν φέρει την πατρίδα μας σε αυτήν τη θέση έχουν αντικαταστήσει την ανδρεία με τη διαπλοκή και με τη διαφθορά. Δεν θα ήθελα να επεκταθώ θα ήθελα όμως να πω να θερμά συχαρητήρια αλλά και τους επαίνους για τον Γιάννη Παναγιωτόπουλο. Θα έρθω τώρα στην συγγραφέα. Η κα. Μαίρη Βούλγαρη με έχει εντυπωσιάζει διότι αν και μέλος τριών τεσσάρων ετών εντούτοις έχει παρουσιάσει μία μεγάλη εργογραφία με την μεγαλύτερη αυτή που είναι 2.100 σελίδες, ένα τρίτομο έργο μαζί με τα άλλα έργα της. Έγραψε και άλλα έργα, έγραψε και θεατρικά και βεβαίως το τελευταίο που ξεφύλλισα είναι και αυτό ωραιότατο. Δείχννει αρμονία περιεχομένου προς το πρόσωπο και προς τις τότε καταστάσεις. Η Μαίρη κάνει μία κατάδυση στη φύση του ανθρώπου που μελετά, γνώριζε βεβαίως, είχε κουμπάρα την κόρη απ’ ότι άκουσα προηγουμένως και στη συνέχεια πήρε τις κοινωνικές, τις ηθικές αξίες τις έβαλε απέναντι στο πρόσωπο και έγραψε αυτό το βιβλίο το οποίο πιστεύω είναι θαυμάσιο και θα μείνει βαθιά χαραγμένο στη μνήμη μας όπως και ο αδικοχαμένος ήρωας θα τον έλεγα, ένας από τους πολλούς που έφυγε πολύ πρόωρα. Σας συχαίρω και εσάς του Διοικητικού Συμβουλίου και την κα. Βούλγαρη για την προσπάθεια και παρουσίαση αυτού του βιβλίου που θα μείνει και αυτό στη βιβλιοθήκη μας σαν ένα ενθύμιο, σαν ένα κειμήλιο μιας πολύ καλής προσφοράς. Σας ευχαριστώ.

Παρέμβαση του Βασιλάκη Γιώργου

Συγκινήθηκα ειλικρινά και έχω μία ταρραχή. Δεν ήμουν προετοιμασμένος να μιλήσω. Θέλω να πω κάτι που μπορεί σε πολλούς να φανεί περίεργο αλλά θα ήταν άδικο να μην το πω. Ίσως να ένιωσα να περιαιτολογήσω σε ένα σημείο γιατί έζησα και εγώ τον Γιάννη από κοντά, από πολύ κοντά πράγματο που δεν το ξέρει και η πλειοψηφία των ανθρώπων καθότι πολλοί προσπάθησαν να πουν κάποια σωστά πράγματα όπως σήμερα για τον Γιάννη αλλά δεν ειπώθηκε κάτι που ήταν γι’ αυτόν η ίδια του η ζωή. Αυτό τον έκανε δυνατό και ηθικό. Αυτό τον έκανε να είναι κάτι που μας εμπνέει τουλάχιστον προσωπικά και που θεωρώ ότι όταν πρωτίστως θέλουμε να τιμήσουμε κάποιον, γιατί σήμερα δεν ήρθαμε να τιμήσουμε ήρθαμε να τιμηθούμε, το νιώθω παντού γιατί το νιώθω και εγώ σαν κοινός άνθρωπος, ήρθα σήμερα εδώ πέρα για να πάρω από την αίγλη του Γιάννη. Όσοι δεν με ξέρετε λέγομαι Γιώργος Βασιλάκης οργανωμένος στο Κ.Κ.Ε. από το 1974 αμέσως μετά την Μεταπολίτευση από τον Σπύρο τον Χαλβατζή. Γιατί το λέω αυτό. Τότε γνώρισα τον Γιάννη τον Παναγιωτόπουλο μόλις γύρισα από την εξορία, μπορεί να μην το ξέρουν ούτε και άτομα που είναι στο Προεδρείο. Το Κ.Κ.Ε. είχε μία δράση τότε όπως καταλαβαίνεται με πολλές προφυλάξεις. Ο ίδιος ο Γιάννης ο Παναγιωτόπουλος με προστατεύε, του έλεγα πέρασαν αυτά,

όχι μου έλεγε δεν θα βγεις να μιλήσεις ανοικτά, θα δουλέψεις όπως θέλω εγώ, θα σε βοηθήσω και όλα αυτά που λέγαμε τότε, μαζί με τον Νίκο τον Γαλανό, εγώ ο Νίκος ο Γαλανός και ο Γιάννης Παναγιωτόπουλος είμαστε η τριάδα που οργάνωσε την ομάδα του Κ.Κ.Ε., την κομματική οργάνωση βάση του Κ.Κ.Ε. στον χώρο, ήταν πολύ υπερήφανος γι’ αυτό, γι’ αυτό έδωσε και τη ζωή του, γι’ αυτό πήγε εξορία γι’ αυτό δεν έβαλε και μία υπογραφή, γι’ αυτό δεν πούλησε και τον εαυτό του και σήμερα για να τιμάμε κάποιον πλήρως δεν θα πρέπει να μην αναφέρουμε αυτό που ο ίδιος ήταν. Νιώθω λίγο περίεργα και δεν είναι τιμή για κανέναν αλλά δεν μπορεί να αφιερώσεις τη ζωή σου, να ηγηγίνεις εξορία, να είσαι υπόδικος, να είσαι θρύλος κυριολεκτικά και να μην βγει κάποιος να πει γι’ αυτό. Και οι δικοί του θα είναι υπερήφανοι αλλά πολλοί περισσότερο παρότι ήταν ήσυχος, ήταν ο ίδιος. Φοβερή προσωπικότητα, σαν πατέρα τον έχω, σας μιλάω ειλικρινά. Με τον πατέρα μου τσακωνόμουνα στο σπίτι, όχι ότι ήταν αντίθετος ιδεολογικά αλλά αυτό που έλεγε ο Γιάννης. Μου έλεγε η ιστορία επαναλαμβάνεται. Αυτό που έπαθα εγώ δεν πρέπει να το πάθεις εσύ και ειδικά τώρα. Φοβόταν μην γίνει κάτι μετά την Μεταπολίτευση. Και δεν ήμασταν μόνοι τότε. Εγώ με ειδική απόφαση του Κ.Κ.Ε. ήμουν στο Κ.Κ.Ε. γιατί δεν επιτρεπόταν να είσαι κάτω από 18 χρονών αλλά συνεδριάζαμε αναγκαστικά και οι τρεις λόγω ηλικίας και μονιμοποιούμασταν μετά το στρατό. Και μου έλεγε είσαι έκτακτος, δεν θα μιλάς. Ήξερε για τους πάντες. Για τον Τροχάνη, τον Τρογάνη, τον Φωτόπουλο, για όσους μιλάγε

τότε και προσπαθούσαμε να στήσουμε αυτό το πράγμα. Το είπε αυτό γιατί σας ξαναλέω η υποηρηφάνεια του και όταν τις τελευταίες φορές που πήγα σπίτι του, πήγα να ακόμη και εκεί κρυφά, ήταν να πεθάνει έκλαιγα, όχι για τη μεγάλη προσωπικότητα του Γιάννη αλλά για τον φίλο μου τον Γιάννη και έχω και μία ευαισθησία σε αυτούς που βλέπω που έχουνε ασθένειες και είναι καταδικασμένοι, δεν λειτουργώ σαν άνθρωπος. Φοβάμαι τον θάνατο όταν αδόξω από μία ασθένεια. Απλώνει το χέρι του, δεν έβλεπε, και μου λέει ρε Γιώργο κλαίς; Δεν μιλήσα. Και μου λέει οι κομμουνιστές δεν κλαίνε, εμείς μου λέει τον θάνατο δεν το φοβόμαστε. Ξέρεσσα τελείως εγώ. Μου λέει, σε φώναξα εδώ, γιατί μου είχε πει να μην ηγηγίνω αφού φορτίζομαι, θα πεις στο κόμμα να πάρεις την μεγάλη Σοβιετική εγκυκλοπαίδεια που είχε και είχαμε ένα πλάνο που δεν θυμάμαι ειλικρινά, ήταν για τα γραφεία του Κ.Κ.Ε. για κάτι, και όσοι από την οργάνωση το πιάσουν γιατί μετά υπήρχε η ΚΝΕ που ήμουν Γραμματέας της, να μπει σαν δώρο αυτό το πράγμα. Ήταν η τελευταία μου επαφή μαζί του. Οπότε σ αυτή η μικρή ομιλία, δεν θα μιλάγα, περίμενα να δω αν θα ακουστεί αυτό, ήθελα να το πω γιατί ήταν η ζωή του όλη. Και κλείνοντας, ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε ανθρώπους τέτοιους είναι να συνεχίσουμε τον αγώνα τους. Αυτόν τον αγώνα που έκανε όχι μόνο για τους εργαζόμενους του ΗΣΑΠ, αυτό ήταν αυτό που ξέρατε εσείς, οι φίλοι και όλοι εδώ μέσα. Ήταν παντού για μια Ελλάδα σωστή, για μια Ελλάδα δημοκρατική χωρίς αυτά που γνωρίζουμε σήμερα. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Απάντηση του Προέδρου μας

Συνάδελφε Γιώργο ασφαλώς και θα καταλάβατε λάθος, καθώς σήμερα όλοι εμείς που παρευρισκόμαστε εδώ δεν είμαστε προσκεκλημένοι σε πολιτική συγκέντρωση, αλλά σε μία εκδήλωση για να αποδώσουμε αυτά που αξίζουν σε έναν συνάδελφο που δυστυχώς έφυγε γρήγορα από κοντά μας αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό. Σήμερα για μας είναι μία γιορτή. Γιορτή και απόδοση τιμής για τον Γιάννη. Και είμαστε υποχρεωμένοι αφού ακούσαμε όλους όσους αναφέρθηκαν για τη ζωή και το έργο του αξέχαστου συνάδελφου μας να πούμε όλοι μαζί ένα ποτήρι κρασί για να τιμήσουμε τον συνάδελφο Γιάννη. Δεν είναι μνημόσυνο, είναι γιορτή. Τον Γιάννη τον αισθανόμαστε και είναι δίπλα μας. Δεν εξετάζουμε κανέναν το πολιτικό πιστεύω γιατί πουθενά ο Γιάννης δεν έβαζε ταμπέλα. Ο Γιάννης ήταν εργάτης για τον εργάτη, φίλος για τον φίλο, συνάδελφος για τον συνάδελφο. Όλοι έχουνε ένα πιστεύω και ο Γιάννης το πιστεύω του το είχε εκτός Σιδηροδρόμου. Μεσ στον Σιδηρόδρομο ήταν ο πρώτος εργάτης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

Όχι

στους σκληρούς της γης

Όχι δεν αντέχω άλλο να σε πληγώνουνε Ελλάδα να προσπαθούν να σου μαυρίσουν τη χρυσαφένια του λιακάδα.

Όχι κανένας δεν αξίζει δεν έχει τα δικά σου κάλλη και με μικρόψυχες κινήσεις θαρρούν πως είν' αυτοί μεγάλοι.

Όχι Ελλάδα μην λυγίζεις μην τους το κάνεις το χατίρι μην σταματήσεις να ποτίζεις βασιλικό στο παραθύρι.

Όχι πατρίδα μου σπουδαία στη ζήλεια τους μη γονατίσεις από όλους είσαι πιο γενναία γι' αυτό αιώνια θα ζήσεις.

Όλοι το ξέρουν στον πλανήτη πως είσαι πάντα μια κυρία που κουβαλάς με περηφάνια της χώρας μας την ιστορία.

Όχι φονιάδες μην χτυπάτε βάλτε στις θήκες τα μαχαίρια μνήμες παλιές μην μας ξυπνάτε και ξαναοίξουν τα τεφτέρια.

Η ύλη είναι η δύναμή σας όπως παλιά ήταν οι σφαίρες αλήθεια μέσα στην ψυχή σας αναβιώνουν οι φοβέρες;

Ανέντιμη αυτή η μάχη σαν του '40 το χαμό τώρα δεν είμαστε μονάχοι μαζί θα πάμε στον γκρεμό.

Ζωή Σταματάκη

Ντροπή του

Είναι η μόνη λέξη που του πρέπει καθώς δεν είναι δυνατό ένας άνθρωπος που υποτίθεται ότι επί πέντε και πλέον μήνα διαπραγματευόταν την έξοδο της πατρίδας μας από την κρίση, καθώς ήταν ο καθ' ύλη αρμόδιος υπουργός και όμως αφού έφερε την Ελλάδα στο χείλος του γκρεμού προτίμησε να κάνει τα μπάνια του παρά να παραστεί στη βουλή για να εξουσιοδοτήσει τον Πρωθυπουργό της χώρας να διαπραγματευτεί το σχέδιο διάσωσης της πατρίδας μας. Έκρινε ότι τα μπάνια του είχαν μεγαλύτερη αξία και προτεραιότητα από το να παραστεί στη βουλή και να εκφράσει τη θέση του θετική ή αρνητική δεν έχει σημασία, σημασία έχει ότι λιποτάκτησε. Η στάση του κυρίου αυτού ήταν αναμενόμενη δεν περίμενε κανείς κάτι το καλύτερο καθώς πέντε μήνες ως υπουργός το μόνο που κατάφερε ήταν να καταφέρει να απομολύνει την πατρίδα μας από όλους τους Ευρωπαίους ηγέτες με τη συμπεριφορά του και τις ενέργειές του κατόρθωσε να καταφέρει ούτως ώστε όλη η Ευρώπη να συζητά απαξιωτικά για την πατρίδα μας.

Ρουσιάς Ευθύμιος

Καταρράκωσαν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου

Δυστυχώς τα γεγονότα των τελευταίων ημερών έδειξαν ότι η πολιτεία δεν σέβεται και δεν εκτιμά τον άνθρωπο γιατί διαφορετικά δεν θα συνέβαιναν όλα αυτά τα ιλαροτραγικά γεγονότα. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή και ας ξετυλίξουμε το κουβάρι της ανευθυνότητας και της επιπολαιότητας, με το οποίο η κρατική εξουσία εξύφανε όλα όσα συνέβηκαν από το Σάββατο 27 Ιουνίου μέχρι σήμερα. Ξημερώματα Σαββάτου ακούσαμε το διάγγελμα του κυρίου Πρωθυπουργού ότι στις 5 Ιουλίου θα έχουμε δημοψήφισμα με ακαθόριστο θέμα δεν στεκόμαστε σε αυτό, αλλά σε αυτά που ακολούθησαν. Έτσι ενώ υπήρχε από όλους, υπουργούς, γραμματείς υπουργείων, βουλευτές καθώς και υπηρεσιακούς παράγοντες ότι δεν υπάρχει θέμα συντάξεων και μισθών και ότι οι συντάξεις είναι εξασφαλισμένες και από την Δευτέρα 29 Ιουνίου όλοι οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να κάνουν αναλήψεις των συντάξεων των από τις τράπεζες. (Εδώ βέβαια πρέπει να αναφέρουμε ότι ο Διοικητής του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού του ΙΚΑ δεν έκανε καμία δήλωση, φαίνεται ότι κάτι παραπάνω θα γνώριζε) ή από τα ΑΤΜ με κάρτα,

Του Προέδρου του Σωματείου Ευθυμίου Ρουσιά

δυστυχώς όμως από τους 2.500.000 συνταξιούχους τα δύο και πλέον εκατομμύρια δεν διαθέτουν κάρτα ανάληψης χρημάτων. Όμως παρά τις διαβεβαιώσεις των αρμοδίων φορέων το απόγευμα της Κυριακής 28 Ιουνίου με πράξη νομοθετικού περιεχομένου αποφασίστηκε να παραμείνουν κλειστές οι τράπεζες μέχρι τις 6 Ιουλίου 2015. Από εδώ και πέρα αρχίζει το δράμα των συνταξιούχων με τις αλληλοσυγκρουόμενες διαταγές των αρμοδίων αναρμοδίων για τι ποσό θα μπορούν να εισπράξουν οι συνταξιούχοι μέσω των ΑΤΜ με την κάρτα τους αλλά και το πότε θα ανοίξουν οι τράπεζες και θα αρχίσει η συναλλαγή με το κοινό. Όπως αποδεικνύεται από δηλώσεις διαφόρων υπηρεσιακών παραγόντων η διεξαγωγή του δημοψηφίσματος ήταν προμελετημένη και οργανωμένη εδώ και μήνες. Εκείνο που έγινε χωρίς μελέτη και σκέψη ήταν η ημέρα καθώς κανένας που θα διέθετε έστω και την

ελάχιστη λογική κρίση δεν θα αποφάσιζε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου να κλείσει τις τράπεζες την ημέρα που 2.500.000 συνταξιούχοι θα περίμεναν να εισπράξουν την πενιχρή τους σύνταξη για να καλύψουν τις απαραίτητες ανάγκες τους. Έτσι ακολούθησαν όλα όσα είδαν και σχολίασαν τα μαζικά μέσα επικοινωνίας, ελληνικά και ξένα, και όσα υπέστησαν οι απόμαχοι της εργασίας τους οποίους η εξουσία τους έκανε και απόμαχους της ζωής καθώς ειπώθηκε και αυτό από μέλος του κοινοβουλίου ότι θα συνηθίσουν και οι συνταξιούχοι στην ταλαιπωρία αυτή βέβαια η ταλαιπωρία αυτή είναι πρωτόγνωρη για όλους μας καθώς είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο να κλείνουν οι τράπεζες επ' αόριστο με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, είναι μία ενέργεια που ούτε η δικτατορία των συνταγματάρχων το 1967 ετόλμισε να κάνει. Θα είναι για όλους μας μία θλιβερή εμπειρία και ένα γεγονός που θα το θυμόμαστε στον υπόλοιπο βίο της ζωής μας κάνοντας μία ευχή τέτοιες γελοότητες και τέτοιες αθλιότητες να μην ξαναζήσουμε.

Περί όνου...

Του Κ.Α. Ναυπλιώτη

του Βυζάντιου Σκαρλάτου, που όπως αναφέρει στο λεξικό της *Ελληνικής διαλέκτου* εκδ. Δευτέρα 1857, «τον έγραψαν γαιδαρον (από το αείδαρον) και τον ετυμολόγησαν από το αεί δέρεσθαι», δηλ. ο γάιδαρος είναι «ο αεί δερόμενος». Όντως ο γάιδαρος έχει και τα παραπάνω χαρακτηριστικά, που είναι γνωστό πως δεν είναι μόνο...δικά του! Επίσης είναι γνωστό πως το «συμπαθές τετράποδο» τουλάχιστον παλαιότερα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο και απαραίτητο στους γεωργούς και όχι μόνο... μια και άντεχε στην καταπίεση και στο φόρτωμα· καθώς ήταν απαραίτητος για να κουβαλά ξύλα -και όχι μόνο- και έτσι να γίνεται περισσότερο ωφέλιμος στον άνθρωπο. Η γραφή *γάιδαρος* μπορεί να ερμηνευτεί και να δηλώσει τον «αεί εις τα δούρα εργαζόμενον», δηλαδή αυτόν που πάντα κουβαλάει ξύλα. Η λ. δούρα σημαίνει ξύλα και είναι σε όλους γνωστή από τον Δούρειο ίππο (ξύλινο άλογο), αλλά και από το δόρυ (γιατί το δόρυ το έφτιαχναν από ξύλο κυρίως μελιάς (σημερ. μελιάς;) ή δρυός). Εκτός όμως από τα «κακά» χαρακτηριστικά του γαιδάρου αυτός ήταν χρήσιμος και πολύτιμος για τον άνθρωπο και έτσι έγινε...όνος από το ρ. ονίνημι δηλ. ωφελώ**,

ευεργετώ, χρησιμεύω (πρβλ. τα πάλοι [στρατ.] όνεια δηλ. τα ωφέλημα τα χρήσιμα) απ' εδώ και η λ. ονήσιμος δηλ. χρήσιμος, ωφέλιμος, ευεργετικός, βοηθητικός.

Τέλος το γαλλ. *on reux* = οκληρός, φορτικός το αγγλ. *onerous* και το λατίν. *onus* = βάρος σωματικό και ψυχικό προέρχονται από τον αιολ. τύπο του ανία δηλ. στενοχώρια, όκληση· πρβλ. ανιαρός δηλ. ενοχλητικός (όλα χαρακτηριστικά του όνου)

Πιστεύω λοιπόν πως όσα είπαμε δεν ήταν «περί όνου σκιάς»*** δηλ. δεν ήταν ασήμαντα πράγματα.

* Είναι γνωστές πολλές λέξεις και παροιμίες σχετικές με τον γάιδαρο, όπως: μούλος -α, ο λεγόμενος ημίονος· γαιδουράγκαθο, γαιδουρινός, γαιδουρόβηχας, γαιδουρογυρεύω στη φράση «κάλιο γαιδουρόδενε παρά γαιδουρογύρευε», γαιδουροκυλίστρια.

** Στα ωφέλιμα της γαιδάρας (γαδούρας) είναι και το γάλα το οποίο είναι *ισάζιο του μπρικού*.

***Η φράση αυτή προέρχεται από γνωστή διαφωνία ενός κατοίκου των αρχαίων Αβδήρων για τη σκιά ενός γαιδάρου· όταν κάποιος νοίκιασε έναν γάιδαρο για να επισκεφτεί συγγενείς του. Όμως πηγαίνοντας επειδή έκανε πολύ ζέστη και ο τόπος δεν είχε σκιά πουθενά για να ξεκουραστεί, ξαπόστασε για λίγο στη σκιά του γαιδάρου. Εδώ υπήρξε διαφωνία ως προς την πληρωμή και ο μισθωτής αρνήθηκε να πληρώσει εκτός από τα αγωγιάτικα και για τη...σκιά που του έκανε ο γάιδαρος. Έτσι έφτασαν στα δικαστήρια προκειμένου να λύσουν τη διαφορά η οποία ήταν «περί όνου σκιάς». Τα Αβδέρη ήταν κοντά στη σημερινή Ξάνθη. Εδώ γεννήθηκαν ο Δημόκριτος και ο Πρωταγόρας

Το άρθρο της Ζωής Σταματάκη

Η πόρτα είναι ανοιχτή και τα σκυλιά λυμένα

Για φαντάσου! Υπάρχουν κι άλλοι φιλόξενοι λαοί που διαλαλούν με απλοχεριά ότι η πόρτα τους είναι ανοιχτή, αρκεί οι φιλοξενοούμενοι να μπουν με γεμάτα χέρια.

Τελικά, σε ολόκληρο τον πλανήτη μόνο οι Έλληνες παλεύουν για δικαιοσύνη. Μόνο οι Έλληνες έχουν άνεργους, χαμηλόμισθους, γέροντες συνταξιούχους, που ακουμπούσαν μια ζωή το υστέρημά τους στο ταμείο συντάξεως για να έχουν αξιοπρεπή γεράματα και στο τέλος μια ανθρώπινη κηδεία!...

Υποτίθεται ότι οι εταίροι μας είναι κάτι σαν συγγενείς μας, ή ότι ανήκουμε στην ίδια οικογένεια. Πώς είναι λοιπόν δυνατόν να βρισκόμαστε στην εντατική, και να εύχονται το θάνατό μας;

Ζήσαμε εικόνες, δεν θα έλεγα ντροπής, γιατί

ντροπή νιώθει κανείς για τα δικά του λάθη, γι' αυτό όταν σερνόμαστε έξω από τις τράπεζες για ένα καρτέλι ψωμί, όλος αυτός ο περήφανος και ηρωικός λαός ένιωθε πόνο και παράπονο για την σκληρότητα των εταίρων, των δυνατών σε ύλη συγγενών μας, που ήταν αίτιοι αυτής της κατάστασης...

Εμείς, οι Έλληνες, όταν κάποιος συγγενής μας αρρωστήσει, πουλάμε τα σπίτια μας, ακόμη και τα όργανά μας για να τον σώσουμε, για να μη φύγει από κοντά μας, προσπαθούμε να παρατείνουμε τη ζωή του έστω και για λίγο καιρό ακόμη...

Αλλά τι σας λέω τώρα αυτά, οι ισχυροί του πλανήτη δεν πιστεύουν στον θάνατο, γι' αυτό πατάνε επί πτωμάτων... Αυτή η κυβέρνηση σας βγήκε με κόκκινο, υπέρ των αδυνάτων Ελλήνων και αυτό δεν σας άρεσε,

διότι οι αδύναμοι δεν σας μοιάζουν. Από ότι φαίνεται, σκοπός σας είναι να αφανίσετε την φτωχολογία. Άντε λοιπόν, λίγο ακόμα, και το πετύχατε!...

Έχει και η Ελλάδα κροίσους που δυστυχώς στα αισθήματα ίσως σας ταιριάζουν.

Η πλειοψηφία σε κάθε χώρα είναι οι απλοί πολίτες και τις θέσεις σας όλοι εσείς οι ισχυροί τις χρωστάτε στους απλούς ανώνυμους πολίτες. Αν λοιπόν εξαφανίσετε τους λαούς, θα εξαφανιστείτε και εσείς!

Είναι πιστεύω υποκριτικό, να έχετε τις πόρτες σας ανοιχτές και τις καρδιές σας διπλοκλειδωμένες...

Ξέρω, έχετε και σεις τα δίκια σας, γιατί είχατε συνηθίσει να καρπαζώνετε τους Έλληνες κι αυτοί να σκύβουν! Αναρωτιέστε σίγουρα, τι τρέλα τους έπιασε τώρα και αντιδρούν στις καρπαζιές; Έλα ντε, τι τρέλα;

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

Ο Στρατηγός Πάτον

Πριν από 70 χρόνια μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ο Διοικητής των συμμαχικών δυνάμεων στην Ευρώπη, ο Αμερικανός Στρατηγός Πάτον εξουσιοδοτήθηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις να είναι υπεύθυνος για την ανασυγκρότηση της Γερμανίας. Είχε τον απόλυτο έλεγχο για το πώς θα είναι η Γερμανία ως κράτος. Αυτός θα επέβλεπε για το νέο γερμανικό σύνταγμα επειδή η Γερμανία είχε προκαλέσει 2 παγκόσμιους πολέμους με εκατομμύρια νεκρούς. Η άποψη του στρατηγού ήταν ποτέ ξανά όλα αυτά τα κρατίδια που απαρτίζουν το γερμανικό κράτος να μην έχουν το δικαίωμα να ξαναενωθούν ως ενιαίο κράτος. Δεύτερον η γερμανική βιομηχανία να μην μπορεί ξανά να κατασκευάσει ούτε κυνηγετικό όπλο. Τρίτον το γερμανικό σύνταγμα να μην έχει διαδικασία αναθεώρησης όπως το αμερικανικό καθώς και άλλες δεσμεύσεις, για να μην μπορεί η Γερμανία να ξανααιματοκυλήσει την Ευρώπη. Επίσης να διατηρεί μόνο έναν πολύ μικρό στρατό τυπικά, καθώς την ασφάλειά της ανέλαβε η Αμερική διατηρώντας 500.000 στρατιώτες Αμερικανούς καθώς και αεροπορία και βάσεις πυραύλων. Επειδή όμως άρχισε ο Ψυχρός Πόλεμος θέλησαν να πείσουν τον στρατηγό με εντολή του Αϊζενχάουερ να μαλακώσει τις απόψεις του και να επιτρέψει στην Γερμανία να ξαναγίνει κράτος, γιατί φοβόντουσαν την επίθεση των σοβιετικών στρατευμάτων τα οποία είχαν αρχίσει από το '43, μετά την απελευθέρωση του Στάλινγκραντ, να απελευθερώνουν τα κράτη που είχαν κατακτήσει οι Γερμανοί και να τα παίρνουν στη ζώνη επιρροής τους. Φτάνοντας πρώτοι στο Βερολίνο, το οποίο διατήρησαν υπό τον έλεγχό τους μέχρι την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης το 1995 επί Γκορμπατσόφ. Γι' αυτό οι Αμερικανοί και η Αγγλία προσπάθησαν να πείσουν τον στρατηγό ο οποίος έζησε την φρίκη του πολέμου, είδε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις φρικαλεότητες των Γερμανών και είχε δηλώσει ότι δεν αξίζει σ' αυτόν τον λαό να ξαναζήσει ελεύθερος αλλά υπό κηδεμονία και δεν υποχωρούσε με τίποτα. Ανάγκασε τον Αϊζενχάουερ να τον μεταθέσει σε μια υπηρεσία ανεφοδιασμού και όρισε άλ-

λον υπεύθυνο για την ανασυγκρότηση της Γερμανίας. Ο Πάτον έγινε έξαλλος και απείλησε ότι θα πήγαινε στην Αμερική να ενημερώσει τον αμερικανικό λαό ότι με αυτά που κάνουν θα την πληρώσει ξανά μια μέρα η ανθρωπότητα από τους Γερμανούς, δεν πρόλαβε όμως γιατί ένα βράδυ τον κάλεσαν επειγόντως στο αρχηγείο και κατά τη διαδρομή ένα στρατιωτικό φορτηγό του έκλεισε τον δρόμο. Η σύγκρουση ήταν μεγάλη. Σκοτώθηκε ο οδηγός του και αυτός έμεινε παράλυτος από τον σβέρκο και κάτω. Τα συμπεράσματα δικά σας. Λίγο πριν πεθάνει τον επισκέφθηκε στο νοσοκομείο η γυναίκα του Αϊζενχάουερ γιατί ήταν φίλοι και συμμαθητές. Της είπε, πες στον Άικ ότι με πρόδωσε αλλά την Γερμανία θα την ξαναπληρώσει η Ευρώπη. Δεν ήταν βέβαια ο Γέροντας Πάισιος αλλά ένας μαρπουτοκαπιτισμένος στρατιώτης. Τα σημερινά σημάδια πάντως δείχνουν ότι πάμε για τον 4ο Ράιχ. Τώρα οικονομικό. Γιατί και στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και στον Β΄, οι ηγέτες της Ευρώπης ήταν φελλοί τύπου Τσάμπερλεν ενώ ο Χίτλερ χτυπούσε μία-μία τις γειτονικές χώρες. Αυτός έλεγε ότι αποφύγαμε τον πόλεμο και ότι η Γερμανία τηρεί τους όρους την άνευ όρων παράδοση του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και την Συνθήκη των Βερσαλλιών και ότι τα στρατεύματα τα εκπαιδεύει για να ανακλιθεί τον κομμουνισμό. Κάποιες τέτοιες ομοιότητες φτιάχνονται στην Ευρώπη γιατί και πάλι διοικείται από φελλούς. Η Γερμανία στα μακροχρόνια σχέδιά της έχει να κατακτήσει την Ευρώπη με έναν οικονομικό πόλεμο. Γι' αυτό δέχτηκε να μπει στη νομισματική Ένωση και να αφήσει έναν σκληρό νόμισμα που είχε το μάγκο και απέκτησε τον έλεγχο του νομίσματος της Ευρώπης, φρόντισε να χρεώσει όλες τις χώρες με αμύθητα ποσά για να τις ελέγχει. Μάζεψε

Η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας «Ο Ηλεκτρικός» δηλώνει ότι όσα αναγράφονται στο ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ απηχούν θέσεις, σκέψεις και απόψεις εκείνων που υπογράφουν τα κείμενα και όχι κατ' ανάγκη του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου.

όλους τους ξεβράκωτους φασίστες από την πρώην Σοβιετική Ένωση χωρίς κριτήρια στο ευρώ, παλεύει αθόρυβα να βάλει την Σερβία γιατί και αυτή προσκύνησε παρά τη διάλυση που έκανε στην Γιουγκοσλαβία η Γερμανία, επίσης Ρουμανία, Αλβανία, Βουλγαρία χωρίς προαιτούμενα. Σπρώχνει την Ελλάδα προς την έξοδο, θα ακολουθήσουν Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία και αφού ξεβρακώσει οικονομικά και την Γαλλία για να πραγματοποιήσει το όνειρό τους την Μεγάλη Γερμανία. Και να ληφθεί υπόψη ότι με την Ρωσία διατηρεί άριστες σχέσεις παρά τα φαινόμενα. Τα συμπεράσματα δικά σας. Εμένα πάντως το κουρκουτασμένο μου μυαλό κάπου πάει. γιατί οι Γερμανοί δεν έπαψαν ποτέ να σκέπτονται ότι ανήκουν στην Άρια φυλή αυτή λοιπόν η Άρια φυλή εάν δεν είχε περάσει στην Ευρώπη ο ελληνικός και ρωμαϊκός πολιτισμός θα πηδούσαν ακόμα από δέντρο σε δέντρο κατά τη θεωρία του Δαρβίνου περί εξέλιξης της ζωής. Γι' αυτό θα πρέπει να ξαναδιαβάσουν την ιστορία για να δουν ότι μπορεί να αισθάνονται ότι ο μεγαλοιδεατισμός τους τους ανάγκασε να παραδώσουν την χώρα του δύο φορές άνευ όρων και με συνθήκες όπως των Βερσαλλιών την οποία πέρασαν με το πιστόλι στον κρόταφο στην χώρα μας. Θα τους θυμίσω όμως ότι ο Λεωνίδας έχασε τη μάχη των Θερμοπυλών αλλά οι ορδές του Ξέρξη είχαν υποστεί τέτοια φθορά που διαλύθηκαν στην Σαλαμίνα. Έτσι και σήμερα μπορεί να χάσαμε μια μάχη αλλά η Γερμανία έδειξε ξανά το σκληρό της πρόσωπο και αυτό έχει προβληματίσει ολόκληρη την Ευρώπη το που το πάει η Γερμανία. Τα αποτελέσματα θα τα δουν σε πολύ σύντομο διάστημα γιατί με την συμπεριφορά τους προς τους Έλληνες ξύπνησαν μνήμες σε ολόκληρη την Ευρώπη. Γι' αυτό οι ηγέτες της Γερμανίας και των δορυφόρων της, να μην βιαστούν να πανηγυρίσουν.

Γεωργίου Δημήτρης
Αντιπρόεδρος του
Σωματείου Συνταξιούχων ΗΣΑΠ
Αναπλ. Γραμματέας της Α.Γ.Σ.Σ.Ε

1959-Περίοδος Αναρχίας «ΤΟ ΕΤΣΙ ΘΕΛΩ»

Τη χρονιά εκείνη και για κάμποσο καιρό είχε δημιουργηθεί μία σχετική κρίση ανεργίας στην ελληνική κοινωνία. Φυσικά καμία σχέση με το βάθος, το πλάτος και τις αιτίες της σημερινής κρίσεως που περνάμε. Οι επιβήτες του Τραμ άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, συχνά πυκνά συζητούσαν το μεγάλο αυτό πρόβλημα. Σε όσες απ' αυτές τις συζητήσεις γινόντουσαν μπροστά στο βαγόνι, πρόεδρος ήταν έτσι κι αλλιώς ο οδηγός του Τραμ, συνεπικουρούμενος κι απ' τον εισπράκτορα όταν μπορούσε. Και οι συζητήσεις ανάβανε και δώσ' του πάρτου, για τα βάσανα της ζωής και πως, και πότε θα περάσει η μπόρα της τρομερής αναδουλειάς. Όλοι, μαζί με τα προβλήματα, ανταλλάσανε -παλαιά ελληνική συνήθεια- γνώμες και ιδέες. Και να δούνε τι θα κάνουν. Και κυρίως τι πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση, για να ξεφύγουν από την κατάσταση εκείνη της ανεργίας. Και ταξίδευαν οι προτάσεις και οι σκέψεις από τον έναν επιβάτη στον άλλο, και δώσ' του η συζήτηση ν' ανάβει και συμπέρασμα να μη βγαίνει- και πώς να βγει- αφού όπου λαλούν πολλοί κοκκόροι αργεί να ξημερώσει. Κι άντε ο οδηγός να προσπαθεί να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, και άντε να τους λέει πως η πολιτική θέλει υπομονή κι ελπίδα και πως ο Καραμανλής καλά τα πάει και πως ο καθένας πρέπει να κάνει σωστά τη δουλειά του για να 'ναι και ευχαριστημένος και γιατί όχι και ευτυχισμένος. Και πως πολλές φορές ζητάμε την ευτυχία όπως ψάχνουμε τα γυαλιά μας ενώ αυτά βρίσκονται στη μύτη μας. Αλλά που οι άλλοι ν' άκουσαν και να συμφωνήσουν! Οπότε έρχεται κι ο εισπράκτορας και μπαίνει στη συζήτηση χωρίς βέβαια ν' αλλάζουν τα πνεύματα. Απλώς προστέθηκε μια φωνή παραπάνω. Κουνούσε το κεφάλι και σιγώσπλενε λόγια με σημασία. -Δώστου κείθε, δώστου πάρτους.

Του Χαράλαμπου Δρακάτου
Γενικού Γραμματέα
της Πολιτιστικής Ενώσεως Περάματος

Κι απ' το πρόβλημα τους βγάλ' τους. Και το 'λεγε και το ξανάλεγε, ώσπου σε μια στιγμή νευριάζει ο εισπράκτορας και γυρίζοντας του λέει αυστηρά. -Τι μουρμουράς και μουρμουράς εκεί δα κουνώντας τη κεφαλά σου και μας ζάλλισες ρε Μέτουλα! Δε σταματάς να πούμε!!! -Να σταματήσω αφεντικό να σταματήσω. Αλλά είμαι κι εγώ δω και όσο να 'ναι άνθρωπος είμαι και γω. -Ει και το λουπόν! Αυτό το ξέραμε. Δεν σ' είπα κανείς γάδιδαρο! -Ναι, μα άκουγα τι λέγατε. -Ει και μ' αυτό; Τι θες να πεις; -Θέλω να πω και με το μπαρντόν δηλαδή... -Άσε το δηλαδή και λέγε τι θες να πεις. Να τελειώνουμε. -Θέλω να πω και με το μπαρντόν δηλαδή ότι δεν συμφωνώ μαζί σας. -Και γιατί δεν συμφωνείς; Πετάχθηκε ο οδηγός. Έχεις άλλη γνώμη εσύ; Είσαι σαν να πούμε ευχαριστημένος; -Μόνο ευχαριστημένος; Είμαι ευτυχέστατος! (Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι ο Σπύρος ο Μέτουλας ήταν Σαλαμίνιος από καλή οικογένεια. Και στα μικρά του είχε βγάλει το Γυμνάσιο, ικανή μόρφωση και σπουδαίος τίτλος για τα χρόνια εκείνα, άλλο αν στην μετέπειτα ζωή του έγινε περιθωριακός κι ανέστιος. Το μυαλό του σάλεψε μα η εξυπνάδα παρέμεινε φωτίζοντας τον σαν μακρινός φάρος). -Και ξέρεις τιθα πει ευτυχία σ' αυτόν τον κόσμο; -Τι θα πει; Για πες μας να μάθουμε κι εμείς που δεν ξέρουμε, είτε ο εισπράκτορας. -Για δε ρε, ρεντικόλο που θα μας μάθει τι πάει να πει ευτυχία... για δε ρε... συμπλήρωσε νευρικά ο οδηγός. -Άστονε.... να δούμε που θα το πάει.

Για λέγε, για λέγε. Τι θα πει ευτυχία; Κι ο Μέτουλας παίρνοντας ύφος θυμοσοφικό, κάνοντας μια στροφή της κεφαλής απαντά ήρεμα, τονίζοντας τις λέξεις. -Το έτσι θέλω!!! Και επειδή είδε την απορία ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των άλλων ξανατόνισε. -Μάλιστα κύριοι, το έτσι θέλω!! -Για στάσου ρε Σπύρο σαν να μη μας τα λες καλά. -Καλά πολύ καλά σας τα λέω. -Για κάντα μας λιγουλάκι λιανά να καταλάβουμε, συμπλήρωσε ο εισπράκτορας. -Μάλιστα. Το λοιπόν. Εγώ αύριο θα ξυπνήσω στις οκτώ. Θα μπω στη Βετζίνα το Ειρήνη του Σαρρή την κατ' ευθεία απ' τα Παλουκία και θα πάω στον Πειραιά. «Ετσι θέλω». Και συνέχισε με ύφος δασκάλου. Μεθαύριο θα μπω στη Βετζίνα του Κόλια του Λατινιώτη το Άγιος Νεκτάριος και θα βγω στο Πέραμα. Θ' ανέβω απάνω στη στάση θα πάρω το Τραμ κα πάω μέχρι το Ικόνιο κι από κει θα πάρω τ' άλλο Τραμ και θα γυρίσω στο τέρμα. Γιατί «έτσι θέλω». Την άλλη μέρα θα μείνω στην παράγκα μου και θα βγω έξω να μαζέψω χόρτα και ψάρια απ' τις κουλουριώτικες τράτες, γιατί «έτσι θέλω»/ Και την παράλλη θα πάω στην ταβέρνα της κυρά-Ευγενίας Σαραντοπούλου και θα ζητήσω να μου φτιάξει καφέ καίμακλίδικο. Γιατί «έτσι θέλω» Και τέλος πάντων ό,τι κάνω το κάνω γιατί «έτσι θέλω». Και κάθε μέρα που σηκώνουμε χωρίς να έχω καμία δουλειά πρωί-πρωί, φωνάζω μόνος μου: «Ετσι θέλω». Αυτό είναι κύριοι! Από τον τελευταίο άνθρωπο ίσα με τον Καραμανλή τον Πρωθυπουργό κι από μένα τον φτωχότερο ίσα με τον Γνάσι που 'χει στόλους τα βαπόρια, αυτός που μπορεί να πει το «έτσι θέλω», αυτός μόνον είναι ευτυχισμένος. Κι ο Μέτουλας σώπασε και ξαναμαζεψέτηκε στη γωνιά του χωρίς να κουνά πια το κεφάλι, ενώ ο οδηγός, ο εισπράκτορας και κάποιοι άλλοι επιβάτες κίνησαν αυτοί τώρα τα κεφάλια με σημασία!!!!

ΠΟΜΑΚΟΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ένα αρχέγονο θρακικό φύλο, οι Αγριάνες, έγινε μύθος αλλά η πολιτική μυωπία μεταμόρφωσε το μύθο σε πρόβλημα. Μία μοναδικότητα που γίνεται αντιληπτή αμέσως. Κάθε γωνιά της μαρτυρεί το φύλο που έχει παίζει στην ιστορία της γύρω περιοχής, αλλά και ολόκληρης της Ελλάδος. Σήμερα λέγονται Πομάκοι χθες Αγριάνες. Η θέση τους στα σύνορα της Ροδόπης όπως αναφέρονται στους χάρτες. Γιατί οι Αγριάνες ονομάστηκαν Πομάκοι είναι ένα από τα 22 Φραγκικά φύλα κοινής καταγωγής με τους υπόλοιπους Έλληνες, μιλούσαν αρχαία Ελληνικά και τον 4ο αι. π.Χ. ανέπτυξαν αξιόλογο πολιτισμό. Την εποχή του Φιλίππου και του Μ. Αλέξανδρου 356-146 π.Χ. διατηρούν τον πολιτισμό τους και προσφέρουν ένα δυναμικό στρατό στο Μ. Αλέξανδρο με Στρατηγό τον Λάγαρο. Όταν ο Μ. Αλέξανδρος εκστράτευε κατά των Ιλλυριών (όρη Βορείου Αλβανίας κοντά στη λίμνη Αχρίδα) επικίνδυνος και κοπιώδης υπήρξε ο αγώνας του. Μία νυχτερινή επίθεση επέφερε την ευτυχή κρίση του αγώνα. Τούτο το αποτέλεσμα οφείλετο εις τον ισχυρόν Φραγκικόν φύλον των Αγριάνων στους οποίους εξασφάλισε πλούσια δώρα, εις τον ηγεμόνα αυτών Λάγαρο υπεσχέθη δε την αδελφή του Κύνανον εις γάμον. Ο Λάγαρος ξανασυναντά τον Μ. Αλέξανδρο στο Δορίσκο και ξεκινούν μεγάλη εκστρατεία στην Ανατολή.

Τα χρόνια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας όλοι η ορεινή Θράκη ονομάζεται Αχριδώ και οι κάτοικοι Αχριάνες και αργότερες Αγριάνες. Τα προβλήματα των Αγριανών αρχίζουν από την κάθοδο των Βουλγάρων. Οι Αγριάνες δέχονταν συχνές επιθέσεις από τους Βουλγάρους. Με τη βία το 850 μ.Χ. οδηγούνται στον Αγρά Ποταμό για να βαπτιστούν από Βούλγαρους Στρατιώτες. Ο Σλαβισμός τους δεν ολοκληρώθηκε γλωσσικά, η συχνή τους παρουσία δημιουργεί μια σύγκυση στους ορεσβίους Ροδόπιους πολιτοφύλακες του Βυζαντίου.

Το 1325 ο Αυτοκράτορας Ανδρόνικος δεν κατάφερε να διώξει τους Βουλγάρους και αναγκάζεται να υπογράψει με τον Τσάρο Αλέξανδρο συνθήκη ειρήνης. Στη συνέχεια οι Τούρκοι καταλαμβάνουν την Θράκη και χάνεται η πολιτισμική ταυτότητα των Αγριανών με τον πλέον επισχευτικό τρόπο, ό,τι δεν πέτυχαν οι Βούλγαροι το πέτυχαν οι Τούρκοι. Κατά το διάστημα 1656-1660. Η απόφαση του Τούρκου πασά Μεχμέτ Κιοπράγλου ήταν ομαδική περτομή. Μέσα σε 4 χρόνια πέτυχε το σχέδιο του Μεχμέτ. Τόση ήταν η μανία του κατά των Χριστιανών που στο διάστημα 1656-1661 κατέστρεψε 33 μοναστήρια. Ο τότε Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ 1636-1672 προσπάθησε απεγνωσμένα να εμποδίσει την αποπρόκληση αυτή πράξη της περτομής. Η συνέχεια είναι γνωστή, ακολούθησε άγνοια, εγκατάλειψη, αδιαφορία και οι Αγριάνες χάνουν την πολιτική τους ταυτότητα, δηλώνουν απόγονοι του Μ. Αλεξάνδρου. Παρά τη συγχώνευση των γλωσσικών στοιχείων σήμερα διατηρούν τα δικά τους ήθη και έθιμα. Μέχρι πρόσφατα οι Αγριάνες δεν παντρεύονταν με Οθωμανούς. Το χριστιανικό παρελθόν τους αποδεικνύεται από τις εκδηλώσεις της καθημερινής τους ζωής. Ύστερα από πολλά χρόνια ήρθαν στη χώρα μας ως μετανάστες το 1878 περίπου 15 χιλιάδες Πομάκοι από την ανατολική Ρωμυλία. Στο σύνολό τους ήταν Χριστιανοί Ορθόδοξοι, ελάχιστοι ήταν Μουσουλμάνοι. Η τότε εξουσία της χώρας τους εγκατέστησε στις ορεινές περιοχές της Θράκης περιορίζοντάς τους να ασχολούνται μόνο με την κτηνοτροφία και γεωργία. Και στη συνέχεια παρεμποδίζοντας από τις τοπικές αρχές και κοινωνίες να έχουν επαφές με τα αστικά κέντρα. Με αποτέλεσμα οι άνθρωποι αυτοί να υστερούνται τα πάντα χωρίς στέγη, ζούσαν σε καλύβες χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και πολλά άλλα που έχει ανάγκη ο κάθε άνθρωπος.

Στην Θράκη στους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου υπάρχουν 160 μικρομέγαλα Πομακοχώρια. Πομακοχώρια ονομάζονται τα χωριά στον ορεινό όγκο της Ροδόπης με πομακικό πληθυσμό κατά κύριο λόγο. Στην Ελλάδα συναντάμε στους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου λόγω του ορεινού χαρακτήρα της περιοχής αλλά και των προβλημάτων της μειονοτικής εκπαίδευσης. Τα Πομακοχώρια είναι αρκετά απομονωμένα και έχουν διατηρήσει το γραφικό τους χαρακτήρα, την παραδοσιακή αρχιτεκτονική των σπιτιών και τον ιδιαίτερο πολιτισμό των Πομάκων. Πρέπει να τονιστεί ότι είναι φυλή με ιστορία και πολιτισμό.

Από το 1981 κα ύστερα και αφού τους επέτρεψαν να έχουν ελεύθερη επαφή με τα αστικά κέντρα χάρη στην εργατικότητα και εντιμότητα που τους διακρίνει η ζωή τους άλλαξε εντυπωσιακά, οι εργασιακές τους σχέσεις, η άνοδος του βιοτικού τους επιπέδου είναι εντυπωσιακή. Είναι λαός εργατικός, προοδευτικός και πολύ φιλότιμος και φιλόθεος. Είναι λαός με αρκετή γεννητικότητα, έχει πολλαπλασιαστεί ο πληθυσμός τους, μιλούν 3 γλώσσες, Ελληνικά, Βουλγαρικά και Τουρκικά. Εδώ πρέπει να ειπωθεί ότι μεταξύ των στην καθημερινότητά τους μιλούν την Τουρκική γλώσσα. Διατηρούν τα δικά τους ήθη και έθιμα, τον πολιτισμό τους και είναι απόλυτοι στο Κοράνι τους. Όπως είπαμε όταν ήρθανε οι Πομάκοι στη χώρα μας, στο σύνολό τους ήταν Χριστιανοί Ορθόδοξοι, γιατί σήμερα έγιναν Μουσουλμάνοι: Γιατί άραγε, ποιοι ευθύνονται; Έχουν καταγραφεί ορισμένα απαρδέκτα γεγονότα. Στο χωριό Θέρμες, Γαλλικό κανάλι αποπειράθηκε να τραβήξει πλάνα βίντεο κ.λπ. το παρεμποδίσαν με ότι ευγενικό τρόπο δηλώνοντας ότι εμείς είμαστε Πομάκοι τουρκογενείς παρόμοια επεισόδια έχουν καταγραφεί και σε άλλες περιοχές. Δεν είναι τυχαίο ότι στις τελευταίες ευρωεκλογές οι Πομάκοι της Θράκης ψήφισαν Μουσουλμανικά και στις βουλευτικές.

Ύστερα από όλα αυτά, το δικό μας ερώτημα είναι γιατί η υπέροχη και περήφανη αυτή φυλή των Πομάκων από το 356-146 π. Χ. στη συνέχεια μέχρι το 1878 που ήρθαν ως μετανάστες από την Ανατολική Ρωμυλία ήταν στο σύνολό τους Χριστιανοί Ορθόδοξοι και σήμερα είναι Μουσουλμάνοι; έχει ή δεν έχει ευθύνες η εκάστοτε εξουσία της χώρας μας; Έχουν ή δεν έχουν ευθύνες οι τοπικές αρχές και κοινωνίες; Έχει ή δεν έχει ευθύνη και η Εκκλησία μας; Έχουν ή δεν έχουν την ευθύνη όλοι τους; Που τους είχαν τόσα χρόνια στην ταπεινότητα, στην περφηρότητα, στην εγκατάλειψη; Αγαπητέ αναγνώστη, το συμπέρασμα δικό σου.

Κωνσταντίνος Στρατικόπουλος
Συνταξιούχος ΗΣΑΠ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΣ

Ενημερωτικοί πίνακες από την όλη δραστηριότητα του Μουσείου:

α) Για το έτος 2014 από 1-1-2014 έως 31-12-2014

β) Για το έτος 2015 από 1-1-2015 έως 31-5-2015

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

ΣΧΟΛΕΙΩΝ-ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ-ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΠΟ 1-1-2014 ΕΩΣ 31-12-2014

- 17/1/2014: ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΑΡΙΑΔΝΗ (15 άτομα)
- 19/1/2014: 9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (55 άτομα)
- 22/1/2014: 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΑΥΡΟΥ (30 άτομα)
- 22/1/2014: 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΑΥΡΟΥ (13 άτομα)
- 23/1/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΟΛΑΡΓΟΥ (40 άτομα)
- 5/2/2014: 3ο ΕΠΑΛ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ (6 άτομα)
- 13/2/2014: 2ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΙΑΝΙΑΣ (52 άτομα)
- 14/2/2014: ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ (50 άτομα)
- 11/3/2014: 8ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΙΛΙΟΥ (22 άτομα)
- 17/3/2014: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ Γ΄ ΚΑΙ Δ΄ ΤΑΞΗ (48 άτομα)
- 20/3/2014: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ 5 ΕΤΩΝ (50 άτομα)
- 26/3/2014: 1ο ΕΠΑΛ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ (20 άτομα)
- 27/3/2014: ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ 4 ΕΤΩΝ (25 άτομα)
- 31/3/2014: 1ο ΕΠΑΛ ΑΘΗΝΩΝ (43 άτομα)
- 1/4/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ (56 άτομα)
- 4/4/2014: ΕΠΑΛ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ ΡΕΝΤΗ (17 άτομα)
- 9/4/2014: ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (13 άτομα)
- 11/4/2014: ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΛΕΓΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (10 άτομα)
- 11/5/2014: ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (ΑΣΚΙ) (150 άτομα)
- 13/5/2014: ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ (35 άτομα)
- 14/5/2014: ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ «ΠΡΑΞΙΣ & ΠΡΑΞΕΙΣ» (43 άτομα)
- 23/5/2014: ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΛΕΓΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (6 άτομα)
- 23/5/2014: ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΟΜΕΑΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (37 άτομα)
- 29/5/2014: ΙΕΚ ΔΙΠΛΑΡΕΙΩΣ (21 άτομα)
- 2/6/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΑΓΡΟΥ ΑΙΓΙΝΑΣ (24 άτομα)
- 3/6/2014: ΛΥΚΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ (53 άτομα)
- 11/6/2014: ΚΑΠΗ ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ (45 άτομα)
- 13/6/2014: ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΜΕΘΟΛΟΓΙΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (31 άτομα)
- 23/6/2014: ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΜΕΘΟΛΟΓΙΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (37 άτομα)
- 24/6/2014: ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΤΜΗΜΑ ΜΕΘΟΛΟΓΙΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (96 άτομα)
- 27/6/2014: ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (14 άτομα)
- 15/7/2014: ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΨΥ-

- ΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΝΗΣ (15 άτομα)
- 19/9/2014: ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ «ΤΑ ΚΥΚΛΑΜΙΝΑ» (45 άτομα)
- 12/9/2014: ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (14 άτομα)
- 21/9/2014: ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ (12 άτομα)
- 24/9/2014: ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ LOLLIPOP (40 άτομα)
- 24/9/2014: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΚΥΨΕΛΗΣ (36 άτομα)
- 30/9/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (76 άτομα)
- 30/9/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (41 άτομα)
- 7/10/2014: ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ (30 άτομα)
- 8/10/2014: ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΙΣΤΟΣ (20 άτομα)
- 10/10/2014: ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ (30 άτομα)
- 14/10/2014: ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ (27 άτομα)
- 16/10/2014: 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΑΥΡΟΥ (40 άτομα)
- 17/10/2014: ΛΑΚΩΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ (30 άτομα)
- 23/10/2014: 6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ (37 άτομα)
- 31/10/2014: ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΤΜΗΜΑ Κ.Ψ.Ν.Π. (10 άτομα)
- 4/11/2014: ΕΤΑΙΡΙΑ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (40 άτομα)
- 5/11/2014: ΦΙΛΟΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ (8 άτομα)
- 7/11/2014: 9ο ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (40 άτομα)
- 10/11/2014: 1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΤΕΜΙΔΙΟΣ ΛΟΥΤΣΑ (128 άτομα)
- 11/11/2014: 34ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (60 άτομα)
- 12/11/2014: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ (65 άτομα)
- 13/11/2014: 5ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ (35 άτομα)
- 20/11/2014: ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΣΤΑΘΜΟΥΛΗΣ» (30 άτομα)
- 21/11/2014: ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΣΤΑΘΜΟΥΛΗΣ» (30 άτομα)
- 21/11/2014: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΝΗΣ & ΕΡΕΥΝΩΝ (20 άτομα)
- 23/11/2014: 2ο ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΕΡΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ (21 άτομα)
- 25/11/2014: 2ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΙΓΙΝΑΣ (47 άτομα)
- 2/12/2014: 4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ «ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ» (80 άτομα)
- 3/12/2014: ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (55 άτομα)
- 5/12/2014: 1ο ΕΠΑΛ ΖΩΓΡΑΦΟΥ (25 άτομα)
- 11/12/2014: 3ο ΕΠΑΛ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ (45 άτομα)
- 12/12/2014: 5ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ (43 άτομα)

Πειραιάς 4 Ιουνίου 2015
Η Διοίκηση

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

ΣΧΟΛΕΙΩΝ-ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ-ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΠΟ 1-1-2015 ΕΩΣ 31-5-2015

- 18/1/2015: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΟΛΟΥ (45 άτομα)
- 21/1/2015: ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΑΚΤΩΡ (8 άτομα)
- 21/1/2015: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΡΜΕΝΟΠΑΙΔΩΝ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (35 άτομα)
- 22/1/2015: 7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ (23 άτομα)
- 28/1/2015: 12ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (44 άτομα)
- 29/1/2015: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ WWF ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ (35 άτομα)
- 3/2/2015: 7ο ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΕΠΑΛ ΠΕΙΡΑΙΑ (49 άτομα)
- 4/2/2015: 12ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (49 άτομα)
- 6/2/2015: ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΓ. ΣΟΦΙΑ (9 άτομα)
- 12/2/2015: 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΟΛΑΡΓΟΥ (57 άτομα)
- 16/2/2015: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ «ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ» ΖΗΡΙΑΝ (45 άτομα)
- 17/2/2015: 4ο ΕΠΑΛ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ (12 άτομα)
- 18/2/2015: ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ «ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ» (31 άτομα)
- 19/2/2015: 4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΜΟΥ (68 άτομα)
- 24/2/2015: ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΗΣ Β1-Δ1 (88 άτομα)
- 26/2/2015: ΙΔΡΥΜΑ «ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΑΡΙΑΔΝΗ» (19 άτομα)
- 26/2/2015: 1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (34 άτομα)
- 1/3/2015: ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΕΛΑΜΑ ΣΤΑ.ΣΥ ΜΕΤΡΟ (30 άτομα)
- 3/3/2015: 3ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (32 άτομα)
- 6/3/2015: 2ο & 8ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ (Μαζί με τους γονείς τους) (92 άτομα)
- 8/3/2015: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΣΑΛΒΑΝΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (50 άτομα)
- 11/3/2015: 3ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (52 άτομα)
- 12/3/2015: 16ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΥ (27 άτομα)
- 15/3/2015: 5ο ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ (25 άτομα)
- 17/3/2015: ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (120 άτομα)
- 18/3/2015: ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ (7 άτομα)
- 19/3/2015: ΕΠΑΛ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ (41 άτομα)
- 20/3/2015: ΙΔΡΥΜΑ «ΞΕΝΙΟΣ ΖΕΥΣ» (11 άτομα)
- 21/3/2015: 26η ΑΓΕΛΗ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (23 άτομα)
- 22/3/2015: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ «ΠΥΞΙΔΑ» (23 άτομα)
- 26/3/2015: ΒΟΗΘΟΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ» (31 άτομα)
- 30/3/2015: ΕΠΑΛ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ ΡΕΝΤΗ (40 άτομα)
- 31/3/2015: ΝΗΠ/ΓΕΙΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΤΑΤΟΥ» (19 άτομα)
- 1/4/2015: 2ο ΕΠΑΛ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ (22 άτομα)
- 6/4/2015: ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ (12 άτομα)
- 23/4/2015: 9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ (20 άτομα)
- 23/4/2015: 7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΥ (20 άτομα)
- 26/4/2015: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗΣ (41 άτομα)
- 27/4/2015: 7ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ (45 άτομα)
- 29/4/2015: 1ο ΕΙΔΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΜΙΝΙΩΝ (55 άτομα)
- 4/5/2015: ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΜΙΝΘΗΣ (ΠΟΜΑΚΟΧΩΡΙΑ) (20 άτομα)
- 5/5/2015: ΚΕΘΕΑ ΝΟΣΤΟΣ ΕΞΑΝΤΑΣ (14 άτομα)
- 6/5/2015: 49ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ (14 άτομα)
- 20/5/2015: 3ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ (32 άτομα)
- 29/5/2015: ΔΗΜΟΣΙΟ ΙΕΚ ΠΕΙΡΑΙΑ (22 άτομα)

Πειραιάς 4 Ιουνίου 2015
Η Διοίκηση

ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Του Θανάση Ρίζου

Γραμματέα Δημοσίων Σχέσεων του Μουσείου

ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΑΝΑ ΧΩΡΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015	ΜΑΪΟΣ 2015		
ΕΛΛΑΔΑ	1.702	ΗΠΑ	2.532
ΗΠΑ	608	ΕΛΛΑΔΑ	1.339
ΡΩΣΙΑ	471	ΠΟΛΩΝΙΑ	1.334
ΓΑΛΛΙΑ	171	N. KOREA	145
KINA	110	ΓΑΛΛΙΑ	126
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	100	ΙΣΠΑΝΙΑ	100
ΚΥΠΡΟΣ	89	ΓΕΡΜΑΝΙΑ	86
ΠΟΛΩΝΙΑ	82	ΡΩΣΙΑ	76
ΛΕΥΚΟΡΩΣΙΑ	75	ΒΡΑΖΙΛΙΑ	66
ΤΟΥΡΚΙΑ	71	ΚΥΠΡΟΣ	63
ΒΡΑΖΙΛΙΑ	61	KINA	36
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	55	ΙΑΠΩΝΙΑ	28
N. KOREA	49	ΟΥΚΡΑΝΙΑ	18
ΟΥΚΡΑΝΙΑ	38	ΙΤΑΛΙΑ	18
ΙΤΑΛΙΑ	38	ΚΑΝΑΔΑΣ	18
M. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	31	ΟΛΛΑΝΔΙΑ	14
ΚΑΝΑΔΑΣ	29	ΜΕΞΙΚΟ	10
ΙΣΠΑΝΙΑ	25	ΛΕΥΚΟΡΩΣΙΑ	10
ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ	10	M. ΒΡΕΤΑΝΙΑ	9
ΡΟΥΜΑΝΙΑ	9	ΡΟΥΜΑΝΙΑ	8
ΤΑΪΒΑΝ	8	ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	6
ΤΑΪΛΑΝΔΗ	8	ΚΟΛΟΜΒΙΑ	5
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	4	ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	5
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ	4	ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ	70
ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ	51		
ΣΥΝΟΛΟ	3.899	ΣΥΝΟΛΟ	6.122

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

19 και 20 Ιανουαρίου 2014: Το Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας (ΙΟΑΣ) «Πάνος Μυλωνάς» σε συνεργασία με τη Διοίκηση του Μουσείου πραγματοποιήσε εθελοντική αμοδοσία για τα τροχαία.

Η αμοδοσία έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου «ΟΜΟΝΟΙΑ».

17-18 και 19 Μαρτίου 2014: Το Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας (ΙΟΑΣ) «Πάνος Μυλωνάς» σε συνεργασία με τη Διοίκηση του Μουσείου πραγματοποιήσε:

- α) Εθελοντική αμοδοσία για τα τροχαία
- β) Εκπαιδευτικά προγράμματα βιωματικής δραστηριότητας για παι-

διά και ενήλικες, με χρήση σύγχρονου τεχνολογικού εξοπλισμού. Οι εκδηλώσεις έγιναν μέσα και έξω από τους χώρους του Μουσείου με μεγάλη συμμετοχή επιβατικού κοινού και σχολείων.

20 Μαρτίου 2014: Η Πολιτιστική Ένωση Περάματος παρουσίασε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου «ΟΜΟΝΟΙΑ» το μονόπρακτο θεατρικό έργο του Χαράλαμπου Δρακάτου «Το Τραγικό Περάμα-τος». (Συμμετείχαν 60 άτομα)

Στον 1ο όροφο του Μουσείου είχαν εκτεθεί περισσότερες από 100 φωτογραφίες από όλη την ιστορία του Τραγικού Περάματος από το 1936 που πρωτολειτούργησε μέχρι το 1977 που καταργήθηκε.

3 Απριλίου 2014: Επιμορφωτική ημερίδα για εκπαιδευτικούς, Τομέας Αγωγής και Υγείας, από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση Πειραιά. Η ημερίδα έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου «ΟΜΟΝΟΙΑ». (Συμμετείχαν 12 άτομα).

5 έως 12 Απριλίου 2014: Εικαστική και λογοτεχνική εβδομάδα της Ανατάτης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας (Α.Γ.Σ.Σ.Ε) με εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας, βιβλίου, γλυπτών κ.α. Η έκθεση έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου «ΟΜΟΝΟΙΑ». (Συμμετείχαν περισσότερα από 200 άτομα).

18 Μαΐου 2014: Παγκόσμια Ημέρα Μουσείων. Εκδηλώσεις μέσα και έξω από τους χώρους του Μουσείου, με έκθεση φωτογραφιών και ξεναγήσεις σε όλους τους εκθεσιακούς χώρους.

2 έως 7 Ιανουαρίου 2015: Συνέχισε της ομαδικής έκθεσης ζωγραφικής από το Εργαστήρι Τέχνης της κας. Δέσποινας Ανδρέου.

29 Μαρτίου 2015: Εκδήλωση γενεθλίων του μικρού **Κωνσταντίνου Πιθούλα** με συμμετοχή 60 ατόμων, παιδιά και γονείς, οι οποίοι ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μουσείου.

Η εκδήλωση έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων «ΟΜΟΝΟΙΑ».

15 Μαΐου 2015: Το Μουσείο μας συμμετείχε με εισήγηση στην Ημερίδα που διοργάνωσε το ελληνικό τμήμα του ICOM στη Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων στο Γκάζι, με αντικείμενο «Εκπαιδευτικές δράσεις για το βιομηχανικό πολιτισμό». Θέμα της εισήγησης που επιμελήθηκε και παρουσίασε το μέλος του Δ.Σ. Δρ. Αλέξανδρος Κατζηδόρος, ήταν η «Συμβολή των Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων μέσα από στοχευμένες εκπαιδευτικές δράσεις για την ανάδειξη και προώθηση της βιώσιμης κινητικότητα της αστικής περιοχής της πρωτεύουσας».

17 Μαΐου 2015: Παγκόσμια Ημέρα Μουσείων. Εκδηλώσεις μέσα και έξω από τους χώρους του Μουσείου με έκθεση ιστορικών φωτογραφιών, επισκέψεις στα ξύλινα βαγόνια κατασκευής

17 Σεπτεμβρίου 2014: Συναυλία του Πειραιά του Φωνητικού Συνόλου «LIBRO CORO» έξω από τους χώρους του Μουσείου.

Η συναυλία ήταν αφιερωμένη στα 110 χρόνια της ηλεκτροκίνησης του Σιδηροδρόμου και έγινε με τη συνεργασία του Διοικητικού Συμβουλίου του Μουσείου και της Διοίκησης των ΣΤΑΣ.ΣΥ. (Συμμετείχαν περισσότερα από 150 άτομα).

8 Οκτωβρίου 2014: Σεμινάριο Εκπαιδευτικής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά.

Το σεμινάριο έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου «ΟΜΟΝΟΙΑ». (Συμμετείχαν 75 άτομα).

3 έως 31 Δεκεμβρίου 2014: Ομαδική έκθεση ζωγραφικής από το Εργαστήρι Τέχνης της κας. Δέσποινας Ανδρέου με έργα μαθητών επνευσμένα από τον Ηλεκτρικό Σιδηρόδρομο. (Συμμετείχαν περισσότερα από 150 άτομα)

Πειραιάς 4 Ιουνίου 2015
Η Διοίκηση

Σημείωση:

Όλες οι πιο πάνω εκδηλώσεις ήταν αφιερωμένες στα 145 χρόνια των ΣΑΠ-ΕΗΣ-ΗΣΑΠ του πρώτου Αστικού Σιδηροδρόμου στην Ελλάδα ο οποίος πρωτολειτούργησε στις 27 Φεβρουαρίου του 1869 και ηλεκτροκινήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου του 1904 και τρίτο στον κόσμο μετά της Ν. Υόρκης το 1867 και του Λονδίνου το 1863.

ΑΠΟ 1-1-2015 ΕΩΣ 31-12-2015

1904, ξεναγήσεις κ.α. Μεγάλη επισκεψιμότητα κυρίως από παιδιά.

24 Μαΐου 2015: Παρουσίαση του βιβλίου «Πειθαρχημένη Διαβίωση». Ένα βιβλίο αφιερωμένο στον Γιάννη Παναγιωτόπουλο. (Συμμετείχαν 120 άτομα).

Ο Γιάννης Παναγιωτόπουλος ήταν εργαζόμενος και συνδικαλιστής στους Ηλεκτρικούς Σιδηροδρόμους (ΕΗΣ-ΗΣΑΠ).

27 έως 31 Μαΐου 2015: Έκθεση στον ισόγειο χώρο του Μουσείου μιας εικαστικής κατασκευής από τα μέλη του ΚΕΘΕΑ ΝΟΣΤΟΣ ΕΞΑΝΤΑΣ με θέμα: «ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ». Μεγάλη επισκεψιμότητα από άτομα κάθε ηλικίας.

Πειραιάς 4 Ιουνίου 2015
Η Διοίκηση

Σημείωση:

Όλες οι εκδηλώσεις του 2015 αυτές που έγιναν και αυτές που θα γίνουν μέχρι το τέλος του χρόνου είναι αφιερωμένες στα 20 χρόνια από την ίδρυση του Μουσείου.